

Lovforslag nr. L 180. Fremsat den 20. marts 2002 af skatteministeren (Svend Erik Hovmand)

Forslag

til

Lov om ændring af vurderingsloven, skattestyrelsesloven og andre skattelove

(Forenkling og modernisering af vurderingsorganisationen og vurderingsprocessen m.v.)

§ 1

I lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 823 af 18. september 2001, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Almindelig vurdering af landets faste ejendomme finder sted hvert andet år, jf. dog § 7. Ejerboliger vurderes i ulige år. Andre ejendomme vurderes i lige år. Skatteministeren fastsætter den nærmere afgrænsning mellem ejerboliger og andre ejendomme.«

2. Efter § 1 indsættes:

»§ 2. Ved de almindelige vurderinger er vurderingsterminen den 1. oktober i det år, hvori vurderingen foretages. Ejendommens tilstand og prisforholdene pr. vedkommende 1. oktober lægges til grund ved ansættelsen, jf. dog § 12, § 14, stk. 3, og § 39, stk. 3.«

3. § 3 affattes således:

»§ 3. Året efter den almindelige vurdering foretages der omvurdering

- 1) af ejendomme, fra hvilke der er afhændet, eller til hvilke der er lagt et særskilt matrikuleret areal, når erhvervsdokumentet er blevet tinglyst som adkomst,
- 2) af ejendomme, ved hvilke der uden forandring af matrikelbetegnelsen er sket arealændring som følge af omdeling eller skelforandring, for så vidt ændringen har påviselig

virkning på ejendomsværdien eller grundværdien,

- 3) af ejendomme, fra hvilke der er udskilt et areal, når dette er blevet ansat ved en vurdering i henhold til § 4, stk. 1, eller når arealet i overensstemmelse med reglerne i § 8, stk. 3, skal vurderes som en selvstændig ejendom,
- 4) af ejendomme, fra hvilke der er eksproprieret areal, eller til hvilke der er lagt eksproprieret areal, for så vidt arealændringen har påviselig indvirkning på ejendomsværdien eller grundværdien, samt af ejendomme, der er omfattet af en foreløbig kendelse i henhold til lov om jordfordeling mellem landejendomme,
- 5) af ejendomme, der har lidt væsentlig skade ved brand, storm eller lignende, eller hvis ejendomsværdi må antages at være gået væsentligt ned som følge af nedrivning af bygninger,
- 6) af ejendomme, der som følge af offentlige foranstaltninger er undergået værdiforringelse, og der ved forlig eller kendelse af vedkommende myndighed er tillagt ejeren erstatning herfor, samt ejendomme, der overføres fra byzone eller sommerhusområde til landzone,
- 7) af nye ejendomme, herunder ejendomme, som er opstået ved opfyldning, ved en ejendoms opdeling i ejerlejligheder eller ved opførelse af bygning på lejet grund,

- 8) af ejendomme, på hvilke der er foretaget om- eller tilbygning,
- 9) af nybyggede ejendomme,
- 10) af ejendomme, der har ændret anvendelse, jf. vurderingslovens § 33, stk. 1.

Stk. 2. Årsagen til omvurderingen skal være indtrådt i det første år efter ejendommens sidste vurdering ved en almindelig vurdering.

Stk. 3. Offentlige myndigheder skal efter bestemmelse af skatteministeren være pligtige til uden betaling at meddele vurderingsmyndighedens oplysninger til brug ved afgørelsen af, om omvurdering i henhold til stk. 1 skal finde sted.

Stk. 4. Ved vurderingen i henhold til stk. 1 er vurderingsterminen 1. oktober i det år, hvori omvurderingen foretages. Ejendommens tilstand pr. vedkommende 1. oktober og prisforholdene pr. vurderingsterminen ved senest forudgående almindelige vurdering lægges til grund, jf. dog § 12, § 14, stk. 3, og § 39, stk. 3.«.

4. Efter § 3 indsættes:

»§ 3 A. Året efter den almindelige vurdering foretages ved den centrale told- og skatteforvaltning foranstaltning pr. 1. oktober en regulering af ansættelserne af ejendoms- og grundværdi samt fordelingerne heraf under hensyn til den ændring i prisforholdene, der er sket siden den seneste almindelige vurdering. Reguleringen sker på grundlag af statistiske oplysninger om salgsprisen for ejendomme af den pågældende art inden for det pågældende amt. Ejendomsværdier og fordelinger heraf reguleres med den konstaterede prisudvikling inden for ejendomme af den benyttelse, som ejendommen er henført til efter § 33, stk. 1, jf. dog 5. pkt. Grundværdier og fordelinger heraf reguleres med den konstaterede prisudvikling af ubebyggede grunde inden for den udnyttelse, der i henhold til planlovgivningen kan ske af tilsvarende grunde i ubebygget stand, jf. dog 5. pkt. De beregnede fremskrivningssatser, jf. 3. og 4. pkt., nedrundes til en med 5 procentpoint delelig regulerings-sats. Regulerings-satserne skal godkendes af Ligningsrådet.«.

5. I § 4, *stk. 1*, ændres »vurderingsrådet« til: »vurderingsmyndigheden«.

6. § 4, *stk. 3, 2. pkt.*, affattes således:

»Ansættelserne foretages efter prisforholdene pr. vurderingsterminen ved senest forudgående almindelige vurdering.«.

7. I § 4, *stk. 4, 1. pkt.*, ændres »vedkommende vurderingsformand« til: »vurderingsmyndigheden«.

8. I § 4, *stk. 5*, udgår 2. pkt.

9. I § 4 A, *3. pkt.*, ændres »samt prisforholdene pr. den seneste 1. januar forud for dette tidspunkt« til: »samt prisforholdene pr. vurderingsterminen ved seneste almindelige vurdering forud for dette tidspunkt«.

10. § 5, *stk. 1*, affattes således:

»Ved vurderingen ansættes ejendomsværdien og grundværdien samt et eventuelt fradrag i grundværdien for forbedringer.«.

11. I § 6 ændres »Vurderingsrådet foretager vurderingen« til: »Vurderingen foretages«.

12. I § 6 indsættes som 2. pkt.:

»For ejerboliger, jf. § 1, 2. pkt., fastlægges vurderingen med udgangspunkt i den gennemsnitlige handelspris for ejendomme af samme størrelse, alder, stand og beliggenhed i et sammenligneligt område.«.

13. I § 7 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Vurderingsmyndigheden kan unnlade at ansætte ejendomsværdi eller grundværdi for ejendomme, der ikke er omfattet af stk. 1, hvor en sådan ansættelse er uden betydning for påligningen af ejendomsværdiskat eller grundskyld, jf. dog § 23 A, stk. 5, i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.«.

14. I § 10, *stk. 3*, ændres »vurderingsrådets ansættelse« til: »ansættelsen«.

15. I § 14, *stk. 6*, ændres »skal vurderingsrådet tillige angive« til: »skal der tillige angives«.

16. Efter § 16 A indsættes:

»§ 16 B. Ved ansættelsen af grundværdien for arealer udlagt til beboelsesformål eller sommerhusformål, hvor beboelsesbygningens placering den 1. januar 2002 var og fortsat er til hinder for en udstykning til to beboelsesparceller, bortses der fra denne udstykningsmulighed.«.

17. I § 17 ændres »vurderingsrådet« til: »der« og »give« til: »gives«.

18. Overskriften »E. Vurderingsmyndighederne« udgår, og §§ 22-29 A ophæves.

19. § 30 affattes således:

»§ 30. I forbindelse med vurderingen afgøres det, om en ejendom må anses for helt eller delvis undtaget fra vurdering i henhold til § 7, stk. 1, eller vurdering helt eller delvis skal undlades i henhold til § 7, stk. 2.«

20. § 31 ophæves.

21. I § 33, stk. 1, 1. pkt., ændres »vurderingsrådet« til: »vurderingsmyndigheden«.

22. I § 33, stk. 1, 2. pkt., ændres »Vurderingsrådet træffer ligeledes i forbindelse med vurderingen af ejendomme omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 2, bestemmelse« til: »I forbindelse med vurderingen af ejendomme omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 2, træffes ligeledes bestemmelse«.

23. I § 33, stk. 2, ændres »Vurderingsrådet« til: »Vurderingsmyndigheden«.

24. I § 33, stk. 3, 5 og 6, ændres »foretager vurderingsrådet« til: »foretages«.

25. I § 33, stk. 4, ændres »I forbindelse med vurderingen af ejendomme, der er omfattet af stk. 1, foretager vurderingsrådet« til: »I forbindelse med vurderingen af ejendomme, der er omfattet af stk. 1, 1. pkt., foretages«.

26. I § 33, stk. 8 og 9, ændres »hvor vurderingsrådet ikke skal foretage en fordeling efter stk. 4-7, foretager vurderingsrådet en fordeling« til: »hvor der ikke skal foretages en fordeling efter stk. 4-7, foretages en fordeling«.

27. I § 33, stk. 10, ændres »foretages af vurderingsrådet« til: »foretages«.

28. I § 33 A, stk. 1 og 2, ændres »ansætter vurderingsrådet« til: »ansættes«.

29. § 33 A, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., udgår og i stedet indsættes (begge steder):

»Ved vurderingen i henhold til 1. pkt. er vurderingsterminen 1. oktober i det år, hvori vurderingen foretages. Ejendommens tilstand pr. vedkommende 1. oktober og prisforholdene pr. vurderingsterminen ved senest forudgående almindelige vurdering lægges til grund.«

30. § 34 affattes således:

»§ 34. Vurderingsmyndigheden har pligt til på begæring af offentlige myndigheder at afgive erklæringer på områder, der vedrører vurdering af ejendomme. Er vurderingsmyndighedens pligt til at afgive erklæringer ikke udtrykkelig hjemlet i særlig lov, afgøres spørgsmålet om omfanget af vurderingsmyndighedens pligt endeligt af skatteministeren, ligesom denne i samme tilfælde, hvor omstændighederne taler derfor, kan bestemme, at den pågældende myndighed skal betale vurderingsmyndigheden for afgivelse af erklæringen.«

31. §§ 35 og 36 ophæves.**32. Overskriften til afsnit G** affattes således:

»G. *Vurderingen*«.

33. I § 39, stk. 1, ændres »foretages af vurderingsrådet« til: »foretages« og », fra de indkomne udfyldte skemaer og udfra vurderingsrådets personlige kendskab til ejendommene« til: »og fra de indkomne udfyldte skemaer vedrørende ejendommene«.

34. I § 39, stk. 2, 1. pkt., ændres », ejerforholdene, ansættelserne, fordelingerne og afgørelser efter § 33« til: »og ejerforholdene«.

35. I § 39, stk. 3, ændres »1. januar, jf. § 3« til: »1. oktober, jf. § 2«, og »1. januar« ændres til: »1. oktober«.

36. I § 39, stk. 3, ændres »anvender vurderingsrådene« til: »anvendes«.

37. §§ 39 A-46 A ophæves.**38. § 48** ophæves.**§ 2**

I lov om skattemyndighedernes organisation og opgaver m.v. (skattestyrelsesloven), jf. lov-bekendtgørelse nr. 859 af 13. september 2000, som ændret ved § 4 i lov nr. 483 af 7. juni 2001, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »formanden«: »eller en næstformand«.

2. I § 10, stk. 2, 3. pkt., udgår: », hvor denne er forhindret,«.

3. Overskriften til *kapitel 2* affattes således:

»De statslige told- og skattemyndigheder samt vurderingsmyndighederne«.

4. § 12 A affattes således:

»§ 12 A. Told- og skatteforvaltningen foretager skatteansættelser af indkomst for juridiske personer bortset fra dødsboer. § 3, stk. 4 og 5, og § 21, stk. 3, 1.-4. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Afgørelser i 1. instans efter 1. pkt. påklages til Landsskatteretten.

Stk. 2. Skatteministeren kan indgå aftale med en kommunalbestyrelse om udførelse af ligning af juridiske personer bortset fra dødsboer med dertil hørende administrative opgaver. I aftalen kan indgå bestemmelser om ydelse af vederlag til kommunen.«.

5. I § 13, *stk. 1*, udgår: »ejendomsvurdering og«.

6. § 13, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Told- og skatteforvaltningen forsyner de lokale skattemyndigheder og vurderingsankenævnene med oplysninger til brug ved ligningen af fysiske personer og dødsboer eller vurderingen og giver de lokale skattemyndigheder anvisninger med hensyn til den formelle fremgangsmåde, tilrettelæggelsen og gennemførelsen af selve ligningen af fysiske personer og dødsboer.«.

7. I § 13, *stk. 3, 2. pkt.*, udgår »og vurderingsmyndighederne«.

8. I § 14, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres: »og af vurderings- og skyldrådenes« til: »og af vurderingsankenævnenes«.

9. I § 14, *stk. 2*, ændres: »vurderingsmyndighedernes« til: »vurderingsankenævnenes« og », vurderingsrådenes og skyldrådenes« til: »og vurderingsankenævnenes«.

10. I § 14, *stk. 5, 2. pkt.*, ændres »vurderingsråd eller et skyldråd« til: »vurderingsankenævn«.

11. I § 14, *stk. 6, 1. pkt.*, udgår: »eller vurderingsmyndighederne« og: »eller vurderinger«.

12. § 14, *stk. 6, 2. pkt.*, ophæves.

13. §§ 15 og 16 ophæves og i stedet indsættes:

»§ 15. De forvaltningsorganer, der er oprettet efter § 38 A, stk. 1, varetager, i det omfang det bestemmes af den centrale told- og skatteforvalt-

ning, de opgaver, der påhviler denne efter §§ 12, 13 og 14 samt selskabsligning efter § 12 A, stk. 1, og ejendomsvurdering efter § 16.

Vurderingsmyndighederne

§ 16. Told- og skatteforvaltningen vurderer landets faste ejendomme efter reglerne i vurderingsloven.

§ 16 A. Når en almindelig vurdering er afsluttet, udfærdiger told- og skatteforvaltningen en fortegnelse over de foretagne ansættelser.

Stk. 2. Ved almindelig vurdering giver told- og skatteforvaltningen offentligheden adgang til oplysninger om resultatet af vurderingerne inden for en periode af mindst 4 uger. Samtidig kan told- og skatteforvaltningen give offentligheden adgang til oplysninger om tidspunktet for salg af fast ejendom, der er foretaget siden den senest forudgående almindelige vurdering, den beregnede kontante købesum ved disse salg og eventuelle beregningsoplysninger for den konkrete ejendom, der har ligget til grund for told- og skatteforvaltningens skøn.

Vurderingsankenævnene

§ 16 B. Vurderingsankenævnene behandler efter reglerne i §§ 22 A- 22 C klager over told- og skatteforvaltningens vurderinger af fast ejendom efter § 16.

§ 16 C. For hvert amt udnævner skatteministeren et vurderingsankenævn. Endvidere udnævner skatteministeren et fælles vurderingsankenævn for København og Frederiksberg kommuner. Nævnenes medlemstal fastsættes af skatteministeren. Skatteministeren udnævner endvidere en suppleant for hvert medlem af et nævn.

Stk. 2. Forud for udnævnelsen indhentes indstilling fra vedkommende amtsråd eller for så vidt angår vurderingsankenævnet for København og Frederiksberg kommuner fra vedkommende kommunalbestyrelser. Der skal indstilles 2 personer sideordnet for hvert hvert i vurderingsankenævnet. Alene personer, der er valgbar til amtsrådet, kan indstilles. Indstillingen skal være ledsaget af en angivelse af de pågældendes kvalifikationer til at bestride hvervet. Opfylder den hidtidige formand for vurderingsankenævnet eller et hidtidigt medlem af nævnet betingelserne for at kunne fortsætte hvervet, skal den pågældende, hvis den pågældende ønsker det, være

en af de to indstillede personer. Udnævnelserne gælder for en periode på 4 år, således at funktionsperioden starter den 1. juli i det år, hvor den kommunale valgperiode starter.

Stk. 3. Afgår et medlem af et vurderingsankenævn eller en suppleant i løbet af funktionsperioden, udnævnes en efterfølger for den tilbageværende del af perioden. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Medlemmer af et vurderingsankenævn eller suppleanter kan, dersom deres vandel eller den måde, hvorpå de udfører deres arbejde, giver anledning dertil, afskediges af skatteministeren.

§ 16 D. Vurderingsankenævnet vælger en formand og en eller to næstformænd blandt nævnets medlemmer.

Stk. 2. For at vurderingsankenævnet kan afsige kendelse, skal mindst halvdelen af nævnets medlemmer eller deres stedfortrædere deltage i afgørelsen. Formanden eller en næstformand skal deltage i alle afgørelser. I tilfælde af stemmelighed er formandens eller næstformandens stemme afgørende.

Stk. 3. Hvis et medlem er uenig i en ansættelse, der er foretaget af vurderingsankenævnet, kan medlemmet kræve sine indvendinger imod afgørelsen tilført beslutningsprotokollen og en kopi af protokollatet indsendt til den centrale told- og skatteforvaltning.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regler for vurderingsankenævnens virksomhed.

Stk. 5. Skatteministeren fastsætter regler om vederlæggelse af vurderingsankenævnens formænd og medlemmer.

§ 16 E. Told- og skatteforvaltningen stiller sekretariatsbistand til rådighed for vurderingsankenævnene.«.

14. I § 17, stk. 3, 1. pkt., udgår: »og om ejendomsvurderinger efter § 19, stk. 1, 1. pkt., i skattestyrelsesloven«.

15. I § 18, stk. 2, ændres »vurderingsmyndighederne« til: »vurderingsankenævnene«.

16. I § 20, stk. 1, ændres »vurderingsråd, skyldråd« til: »vurderingsankenævn«.

17. Efter § 22 indsættes:

»Klage til vurderingsankenævnene

gens afgørelser efter § 16 kan indgives af ejeren af den faste ejendom. Er en vurdering foretaget efter begæring af en anden end ejeren, kan klage desuden indgives af den, der har anmodet om vurderingen. I de tilfælde, der er omhandlet i vurderingslovens § 8, stk. 3, 3. pkt., kan både køber og sælger klage over vurderingen. En ejer kan også klage over vurderingen af en andens ejendom, når ejeren har en retlig og økonomisk interesse deri. En kommune kan klage over vurderingen af en ejendom, som kommunen i medfør af lovgivningen vil kunne tilpligtes at overtage.

Stk. 2. Klagen skal være skriftlig og begrundet. Klagen indgives til told- og skatteforvaltningen. Told- og skatteforvaltningen videregiver uden unødigt forsinkelse klagen tillige med en udtalelse om sagen til vurderingsankenævnet. Hvis told- og skatteforvaltningen på grundlag af klagen finder anledning til at genoptage ansættelsen og i den forbindelse opnår enighed med klageren om at fastholde eller ændre ansættelsen, kan told- og skatteforvaltningen undlade at videregive klagen til vurderingsankenævnet.

Stk. 3. Ved de almindelige vurderinger skal klage være indgivet senest den 1. juli i året efter vurderingsåret. For ansættelser, der foretages efter vurderingslovens §§ 4, 4 A eller 33 A eller skattestyrelseslovens § 34, stk. 2, 2. pkt., eller § 35 A, er klagefristen 1 måned fra modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Skatteministeren kan, hvor ganske særlige omstændigheder taler derfor, forlænge den i 1. pkt. fastsatte frist.

Stk. 4. Vurderingsankenævnet kan se bort fra en overskridelse af klagefristen efter stk. 3, når særlige omstændigheder taler derfor.

§ 22 B. Hvis vurderingsankenævnet ændrer en ansættelse, for hvilken der foreligger afgørelse eller fordeling i medfør af vurderingslovens § 33, skal vurderingsankenævnet samtidig træffe bestemmelse om, hvilken indflydelse ændringen får på afgørelsen eller fordelingen.

§ 22 C. Klageren eller andre klageberettigede har ret til at udtale sig skriftligt eller mundtligt over for vurderingsankenævnet, før klagen afgøres.«.

18. § 23, stk. 1, nr. 5, affattes således:

»5) Spørgsmål om vurdering af fast ejendom efter § 16 B, § 19, stk. 1, og § 22 B.«.

§ 22 A. Klage over told- og skatteforvaltning

19. Efter § 23 indsættes:

»§ 23 A. I de i § 23, stk. 1, nr. 5, nævnte tilfælde kan klage indgives af de i § 22 A, stk. 1, nævnte personer og kommuner.

Stk. 2. Der er klaget over en vurdering af en fast ejendom, kan den centrale told- og skatteforvaltning indbringe andre vurderinger vedrørende ejendommen, der er en følge af klagen, for Landsskatteretten, der påkender disse vurderinger i forbindelse med klagen.«.

20. I § 34, *stk. 2*, indsættes som 2. pkt.:

»Ønsker en klageberettiget, jf. § 22 A, stk. 1, at få ændret en ansættelse af en fast ejendom, skal den klageberettigede senest 3 år efter udløbet af det pågældende vurderingsår fremlægge nye oplysninger, der kan begrunde ændringen.«.

21. I *kapitel 4* indsættes efter § 35:

»§ 35 A. Når et vurderingsankenævn eller Landsskatteretten har påkendt en vurdering, kan told- og skatteforvaltningen genoptage nyere vurderinger af den pågældende ejendom, i det omfang vurderingsankenævnets eller Landsskatterettens afgørelse giver anledning til ændring heraf.«.

22. § 36 affattes således:

»§ 36. De lokale skattemyndigheder, de statslige told- og skattemyndigheder, vurderingsmyndighederne samt vurderingsankenævnene kan ikke træffe afgørelse i sager, i det omfang Ligningsrådet eller Landsskatteretten har taget stilling til sagen ved kendelse.

Stk. 2. Ligningsrådet kan ikke træffe afgørelse i sager, i det omfang Landsskatteretten har taget stilling til sagen ved kendelse.«.

23. I § 36 A indsættes som stk. 2:

»*Stk. 2.* Medlemmer af kommunalbestyrelser, skatteankenævn, Ligningsrådet eller Landsskatteretten kan ikke udnævnes som medlemmer af et vurderingsankenævn. Et medlem af et vurderingsankenævn, der indvælges i en kommunalbestyrelse eller bliver medlem af et skatteankenævn, Ligningsrådet eller Landsskatteretten, skal fratæde.«.

24. Efter § 36 A indsættes:

»§ 36 B. Told- og skatteforvaltningen kan foretage fornøden besigtigelse af en ejendom i forbindelse med vurderingen af ejendommen ef-

ter § 16, og som led i udøvelsen af tilsynsfunktionen efter § 12 eller i forbindelse med Ligningsrådets revision af ejendomsvurderinger efter § 19, stk. 1.

Stk. 2. Vurderingsankenævnet kan foretage fornøden besigtigelse af en ejendom. Vurderingsankenævnet kan bemyndige told- og skatteforvaltningen, jf. § 16 E, til på sine vegne at foretage besigtigelse af ejendommen.«.

25. I § 37 indsættes som 3. og 4. pkt.:

»Forpligtelsen gælder tillige for sagkyndige medhjælpere samt i øvrigt enhver, der som følge af et i henhold til aftale med det offentlige påtaget arbejde kommer til kundskab om sådanne forhold. Er aftalen indgået med en virksomhed, gælder forpligtelsen alle, der under deres arbejde i virksomheden får kundskab om forhold som de ovennævnte.«.

26. § 38 ophæves og i stedet indsættes:

»§ 38. Skatteministeren kan på sit forretningsområde fastsætte regler om henstand i forbindelse med klage.

§ 38 A. Skatteministeren fastsætter landets inddeling i told- og skattekrede og placeringen af regionale told- og skatteforvaltninger. Skatteministeren kan i øvrigt oprette særlige centrale eller regionale forvaltningsorganer under den centrale told- og skatteforvaltning.

Stk. 2. Skatteministeren kan bemyndige statslige told- og skatteforvaltninger eller kommunale myndigheder til at træffe afgørelse på ministerens forretningsområde. Endvidere kan ministeren fastsætte regler om adgang til at klage, herunder om at der ikke kan klages til anden administrativ myndighed.«.

§ 3

I lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 875 af 4. oktober 2001, foretages følgende ændring:

1. § 58 A, *stk. 2, 3. pkt.*, udgår og i stedet indsættes:

»Ved opgørelsen benyttes ejendomsværdien pr. seneste 1. oktober forud for det indkomstår, hvori udgiften eller forbedringen afholdes. I tilfælde, hvor der ikke er ansat en ejendomsværdi, benyttes handelsværdien pr. seneste 1. oktober forud for det indkomstår, hvori udgiften eller forbedringen afholdes.«.

§ 4

I lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat (Ejendomsværdiskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1051 af 29. november 2000, som ændret ved § 5 i lov nr. 1286 af 20. december 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 2, 1. pkt., ændres »den ejendomsværdi, der er ansat for den pågældende ejendom pr. 1. januar i indkomståret, jf. dog stk. 3« til: »den ejendomsværdi, der er ansat for den pågældende ejendom pr. 1. oktober i indkomståret, jf. dog stk. 3 og 5«.
2. I § 4, stk. 3, 1. og 3. pkt., ændres »1. januar« til: »1. oktober«.
3. I § 4, stk. 4, ændres »den ejendomsværdi, der er ansat pr. 1. januar« til: »den ejendomsværdi, der er ansat pr. 1. oktober«.

4. I § 4 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Er der foretaget om- eller tilbygning, der ikke er omfattet af ejendomsvurderingen pr. 1. oktober i året før indkomståret, men af ejendomsvurderingen pr. 1. oktober i indkomståret, beregnes ejendomsværdiskatten af den ejendomsværdi, der er ansat for den pågældende ejendom pr. 1. oktober i året før indkomståret.«

§ 5

I lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 876 af 20. september 2000, som ændret ved lov nr. 1270 af 20. december 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 22, stk. 1, ændres i 1. pkt. »vurderingsråd« til: »vurderingsmyndighed« og i 2. pkt., ændres »vurderingsrådet« til: »vurderingsmyndigheden«.
2. I § 22, stk. 2, ændres »vurderingsrådene« til: »vurderingsmyndighederne« og »skyldråd« til: »vurderingsankenævnet«.
3. I § 23 A, stk. 5, ændres i 1. pkt. »Vurderingsrådene« til: »Vurderingsmyndighederne« og i 2. pkt. ændres »vurderingsrådene« til: »vurderingsmyndighederne«.

4. § 23 A, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Vurderingsmyndighederne skal på kommunalbestyrelsens anmodning foretage de

ansættelser eller årsreguleringer af ejendomsværdien og grundværdien samt de fordelinger heraf, der er fornødne for beregning af den her omhandlede dækningsafgift. Skatteministeren fastsætter det vederlag, som kommunerne skal betale til vurderingsmyndighederne for foretagelse af de nævnte vurderinger og fordelinger.«

5. § 26, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ansættelserne ved de i medfør af lov om vurdering af landets faste ejendomme foretagne almindelige vurderinger eller årsreguleringer lægges til grund ved skatteberegningen fra og med det første skatteår, der tager sin begyndelse i det andet kalenderår, der følger efter det, i hvilket vurderingen er foretaget.«

6. I § 29 A, stk. 3, ændres »vurderingsrådet« til: »vurderingsmyndigheden«.

§ 6

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 887 af 8. oktober 2001, foretages følgende ændringer:

1. I § 16, stk. 5, 1. pkt., ændres »ejendomsværdien pr. 1. januar i rådighedsåret« til: »ejendomsværdien pr. 1. oktober året før rådighedsåret eller, i tilfælde hvor der ikke er ansat en ejendomsværdi, handelsværdien pr. 1. oktober året før rådighedsåret,«.
2. I § 16, stk. 9, 4. pkt., ændres »ejendomsværdien pr. 1. januar i indkomståret« til: »ejendomsværdien pr. 1. oktober året før indkomståret eller, i tilfælde hvor der ikke er ansat en ejendomsværdi, handelsværdien pr. 1. oktober året før indkomståret,«.

§ 7

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (Selskabsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 299 af 27. april 2000, som ændret ved bl. a. § 1 i lov nr. 1278 af 20. december 2000 og senest ved § 2 i lov nr. 1033 af 17. december 2001, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 D, stk. 3 og 4, indsættes efter »ejendomsværdien ved den seneste vurdering forud for det indkomstår, der er grundlaget for den første skatteansættelse:», eller, i tilfælde hvor der ikke er ansat en ejendomsværdi, handelsværdien pr. se-

neste 1. oktober forud for det indkomstår, der er grundlaget for den første skatteansættelse«.

2. I § 5 D, stk. 9, indsættes efter »ejendomsværdien ved den seneste vurdering forud for det indkomstår, der er grundlaget for den første skatteansættelse«: », eller, i tilfælde hvor der ikke er ansat en ejendomsværdi, handelsværdien pr. seneste 1. oktober forud for det indkomstår, der er grundlaget for den første skatteansættelse«.

3. § 14, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Fast ejendom medregnes til den pr. 1. oktober i indkomståret fastsatte ejendomsværdi med fradrag af byrder, som der ikke er taget hensyn til ved vurderingen, eller, i tilfælde hvor der ikke er ansat en ejendomsværdi, handelsværdien pr. 1. oktober i indkomståret, jf. dog 2. pkt. Ejendomme, som omfatter mindst 25 ha skov, medregnes til den i 1. pkt. opgjorte værdi eller handelsværdien med et nedslag på 40 pct. af den del af ejendomsværdien eller handelsværdien, der kan henføres til skov.«.

§ 8

I lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (virksomhedsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1 af 2. januar 2002, foretages følgende ændring:

1. I § 3, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »den ved indkomstårets begyndelse fastsatte ejendomsværdi med fradrag af byrder, som der ikke er taget hensyn til ved vurderingen, og tillæg af eventuel ikke medregnet anskaffelsessum for ombygning, forbedringer m.v.«: », eller, i tilfælde hvor der ikke er ansat en ejendomsværdi, handelsværdien pr. seneste 1. oktober forud for indkomstårets begyndelse med tillæg af eventuel ikke medregnet anskaffelsessum for ombygning, forbedringer m.v.«.

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1, nr. 1-4, 6, 8, 9, 12, 13, 16, 29 og 36, og § 5, nr. 4, har virkning fra og med vurderingsåret 2003.

Stk. 3. § 1, nr. 5, 7, 10, 11, 14, 15, 17-28, 30-35, 37 og 38, § 2 og § 5, nr. 1-3 og 6, har virkning fra og med 1. maj 2002, jf. dog stk. 7-11.

Stk. 4. § 3, § 4, § 6, § 7 og § 8 har virkning fra og med indkomståret 2003.

Stk. 5. I vurderingsåret 2003 foretages ved den centrale told- og skatteforvaltnings foranstaltning pr. 1. januar en maskinel fremskrivning af ansættelserne af grundværdi under hensyn til den ændring af prisforholdene, der er sket siden den almindelige vurdering pr. 1. januar 2002. Reguleringen sker på grundlag af statistiske oplysninger om salgsprisen for ejendomme af den pågældende art inden for det pågældende amt. Grundværdier og fordelinger heraf reguleres med den konstaterede prisudvikling af ubebyggede grunde inden for den udnyttelse, der i henhold til planlovgivningen kan ske af tilsvarende grunde i ubebygget stand, jf. dog 4. pkt. De beregnede fremskrivningssatser nedrundes til en med 5 procentpoint delelig reguleringssats. Reguleringssatserne skal godkendes af Ligningsrådet. Den maskinelt fremskrevne ansættelse af grundværdien lægges til grund ved beregningen af grundskyld for skatteåret 2004, jf. § 26, stk. 2, i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

Stk. 6. § 5, nr. 5, har virkning for skatteberegningen for skatteåret 2005 og senere skatteår.

Stk. 7. Ansættelser, afgørelser og fordelinger, der er foretaget af et vurderingsråd efter de før 1. maj 2002 gældende regler, anses ved anvendelsen af de fra og med 1. maj 2002 gældende regler for foretaget af told- og skatteforvaltningen, jf. skattestyrelseslovens § 16 som affattet ved denne lovs § 2, nr. 13.

Stk. 8. Klager over vurderingsrådets ansættelser, afgørelser og fordelinger, der er indgivet efter de før 1. maj 2002 gældende regler, men ikke afgjort af skyldrådet inden den 1. maj 2002, afgøres af vurderingsankenævnet, jf. skattestyrelseslovens § 16 B, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 13, efter de fra og med 1. maj 2002 gældende regler.

Stk. 9. Ved den almindelige vurdering for vurderingsåret 2002 skal klage være indgivet senest den 1. juli i vurderingsåret.

Stk. 10. De kommunale sekretariater for vurderingsrådene, jf. de før 1. maj 2002 gældende regler i vurderingslovens § 39 A, opretholdes indtil udgangen af 2002 og bistår told- og skatteforvaltningen med behandlingen af klager over vurderingsrådenes ansættelser m.v. for vurderingsåret 2002 og med overtagelsen af vurderingsopgaven med henblik på vurderingen for vurderingsåret 2003.

Stk. 11. Told- og skatteforvaltningen kan efter aftale med kommunerne pr. 1. januar 2003 overtage de for vurderingen af fast ejendom nødvendige dele af det kommunale edb-system.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets formål

I regeringspapiret om nedlæggelse af råd og nævn, anføres, at der skal ske en tilpasning af bevillinger og eventuelle opgaver for vurderingsråd og skyldråd.

Lovforslagets formål er på baggrund heraf

- at forenkle og modernisere vurderingsorganisationen og
- at forenkle og modernisere vurderingsprocessen.

2. Forenkling og modernisering af vurderingsorganisationen

2.1. Den nuværende vurderingsorganisation

Ejendomsvurdering i 1. instans foretages i dag af 224 vurderingsråd, hver med en formand og to vurderingsmænd, der alle er udnævnt af skatteministeren efter indstilling fra de pågældende amtsråd. I København og på Frederiksberg dog efter indstilling fra de pågældende kommuner. Det vil sige, at der er i alt 672 medlemmer af vurderingsrådene. Kommunerne yder sekretariatsbistand til vurderingsrådene.

Udnævnelsen for et medlem af et vurderingsråd gælder for en periode på 4 år, således at funktionsperioden starter den 1. maj i det år, hvor den kommunale valg periode starter. Den kommunale valgperiode startede den 1. januar 2002. Det vil sige, at der – hvis de gældende regler opretholdes – skal udnævnes nye medlemmer af vurderingsrådene pr. 1. maj 2002.

Klager over vurderingsrådenes ansættelse af vurderingen behandles i dag i 1. instans af skyldråd. Der er 27 skyldråd, og udgangspunktet er, at et skyldråd består af formændene for skyldkredsens vurderingsråd. 20 nærmere angivne told- og skatteregioner yder sekretariatsbistand til skyldrådene.

Klage over et vurderingsråds ansættelser af en vurdering indgives til det pågældende vurderingsråd, der kan genoptage sagen og foretage fejlretning m.v. Hvis vurderingsrådet opnår enighed med klageren om at fastholde eller ændre ansættelsen, kan vurderingsrådet undlade at videresende klagen til skyldrådet. Hvis

vurderingsrådet ikke opnår enighed med klageren, videresendes klagen til skyldrådet.

Told- og Skattestyrelsen er planlægnings- og tilsynsmyndighed. Told- og Skattestyrelsens kompetence som tilsynsmyndighed er ved bekendtgørelse udlagt til 7 nærmere angivne told- og skatteregioner.

Ligningsrådet er revisionsmyndighed. Ligningsrådets kompetence til at foretage revision af vurderingerne er ved bekendtgørelse lagt ud til de 7 told- og skatteregioner, der har kompetence som tilsynsmyndighed.

2.2. Den foreslåede vurderingsorganisation

Det foreslås, at de 224 vurderingsråd og 27 skyldråd nedlægges med udgangen af april 2002, hvor deres funktionsperiode udløber.

Det foreslås, at ansvaret for vurderingerne i 1. instans overtages af staten. Det er hensigten at vurderingerne skal varetages af told- og skatteregioner.

Det foreslås, at der som klageorgan i 1. instans pr. 1. juli 2002 oprettes 15 uafhængige vurderingsankenævne med i gennemsnit 5 medlemmer. Det vil sige, at der i alt bliver ca. 75 medlemmer af vurderingsankenævnene. Det foreslås, at der oprettes et vurderingsankenævn for hvert amt og et fælles vurderingsankenævn for København og Frederiksberg kommuner. Vurderingsankenævnene skal – som i dag vurderingsråd og skyldråd – være statslige lægmandsorganisationer udnævnt af skatteministeren efter indstilling fra det pågældende amtsråd. For vurderingsankenævnet for København og Frederiksberg kommuner dog efter indstilling fra de pågældende kommunalbestyrelser.

Det foreslås, at vurderingsankenævnene skal have sekretariatsbistand af told- og skatteregioner. Forvaltningslovens regler om inhabilitet finder anvendelse på medarbejdere i en region, der deltager i behandlingen af en vurdering som vurderingsmyndighed eller som sekretariatsbistand for vurderingsankenævnet.

Det foreslås, at videreføre det gældende princip med, at klage over vurderinger i 1. instans skal indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen, således at denne myndighed kan få lejlighed til at rette fejl

F. t. l. vedr. vurderingsloven, skattestyrelsesloven og andre skattelove

m.v. Dette princip indebærer i dag, at ca. 5/6 af klagerne til skyldrådet afgøres uden videresendelse til skyldrådet.

Det foreslås derfor, at klage til vurderingsankenævnet skal indsendes via den region, der har foretaget ansættelsen.

Told- og Skattestyrelsen skal som nu sammen med Ligningsrådet være planlægnings- og tilsynsmyndighed. Det er tanken, at der - i modsætning til, hvad der er tilfældet i dag - ikke skal ske udlægning af kompetencen.

Ligningsrådet skal som nu være revisionsmyndighed - med sekretariatsbistand fra Told- og Skattestyrelsen. Det er tanken, at der - i modsætning til, hvad der er tilfældet i dag - ikke skal ske udlægning af kompetencen.

I forbindelse med omlægningen af vurderingsorganisationen, foreslås at reglerne om vurderingsmyndighederne og vurderingsankenævnene samt om klage til vurderingsankenævnene ikke skal stå i vurderingsloven, men i skattestyrelsesloven. Skattestyrelsesloven indeholder i forvejen regler om bl.a. de kommunale skattemyndigheder, skatteankenævnene, de statslige skattemyndigheder, Ligningsrådet og Landsskatteretten og om klage til skatteankenævnet, Ligningsrådet og Landsskatteretten samt om domstolsprøvelse. De foreslåede regler svarer i vidt omfang til de gældende regler, dog med tilpasninger bl.a. under hensyn til den ændrede vurderingsorganisation.

2.3. Overgangsbestemmelser

Det foreslås, at afgørelser, der er truffet i 1. instans af et vurderingsråd efter de regler, der gælder før 1. maj 2002, ved anvendelsen af de regler, der gælder fra og med 1. maj 2002, skal anses for truffet i 1. instans af told- og skatteforvaltningen. Bestemmelsen indebærer bl.a., at vurderingsrådenes afgørelser vedrørende vurderingsåret 2002 kan påklages til de nye vurderingsankenævn - oprettelsen af de nye vurderingsankenævn pr. 1. juli 2002 skal ses på baggrund af, at fristen for klage over vurderingsrådenes afgørelser vedrørende vurderingsåret 2002 er den 1. juli 2002. Bestemmelsen indebærer også, at told- og skatteforvaltningen kan genoptage afgørelser truffet af et vurderingsråd i samme omfang som vurderingsrådet ville kunne.

Det foreslås, at klager over afgørelser truffet af et vurderingsråd, som er indgivet efter de regler, der gælder inden den 1. maj 2002, men som skyldrådet ikke har nået at afgøre inden den 1. maj 2002, skal afgøres af vurderingsankenævnene efter de regler, der gælder efter 1. maj 2002.

Det foreslås, at de kommunale vurderingssekretariater skal fortsætte til udgangen af 2002 og bistå told- og skatteregionerne med behandlingen af vurderingsrådenes afgørelser for vurderingsåret 2002 og med forberedelsen af vurderingen for vurderingsåret 2003.

Det foreslås, at den centrale told- og skatteforvaltning. 1. januar 2003 skal overtage de dele af det kommunale edb-system, der er nødvendige for ejendomsvurderingen.

3. Forenkling og modernisering af vurderingsprocessen

3.1. Den nuværende vurderingsproces

Siden 1998 er der gennemført almindelig vurdering hvert år. Ved de almindelige vurderinger lægges - som hovedregel - ejendommens tilstand og prisniveauet pr. 1. januar i vurderingsåret til grund ved vurderingen. Vurderingsmeddelelser udsendes særskilt i april-maj måned i vurderingsåret.

Vurderinger skal foretages på grundlag af værdien i handel og vandel, såfremt købesummen skulle erlægges kontant. Vurderingen af parcel-, række- og sommerhuse samt etageejerlejligheder foretages maskinelt på grundlag af individuelle oplysninger om ejendommen og statistiske analyser af frie salg af ejendomme i det pågældende område (vurderingsforslagssystemet).

3.2. De fremtidige vurderingsproces

3.2.1 På kort sigt - herunder lovforslaget

Forenkling af vurderingen af ejerboliger

Som nævnt foretages vurderingen af de mest almindelige ejerboliger og fritidsboliger, nemlig parcel-, række- og sommerhuse samt etageejerlejligheder i dag maskinelt på grundlag af individuelle oplysninger om ejendommen og statistiske analyser af frie salg af ejendomme i det pågældende område (vurderingsforslagssystemet). Gennem analysen afdækkes det, hvilke værdielementer der har afgørende betydning for køber og sælger, samt hvilken vægt disse bliver tillagt. Belliggenhedsværdien er her af størst betydning, men også bygningers areal og alder spiller en væsentlig rolle.

Ved anvendelsen af analyseresultaterne beregner vurderingsmyndigheden en ejendomsværdi for den enkelte ejendom, som erfaringsmæssigt giver et godt udtryk for den værdi ejendommen vil kunne indbringe ved et frit salg. Beregningsresultaterne er baseret på det gennemsnitlige handelspriseniveau i lokalområdet, og der kan være behov for at justere resultatet med et

tillæg eller fradrag, så ejendomsværdien skønnes passende og ikke overstiger handelsværdien.

For at få et forsigtigt og forsvarligt niveau for gennemsnitsberegningerne indlægges en 5 pct. reduktion af analysetallene. Derved sikres det, at den overvejende del af ejendommene får beregnet en ejendomsværdi, som ligger i underkanten af handelsprismiveauet. Således lå vurderingsniveauet for enfamiliehuse i både 2000 og 2001 8 pct under handelsprismiveauet. Den ekstra reduktion i forhold til de 5 pct. fremkommer som følge af vurderingsmyndighedernes nedsættelser samt nedrundinger.

Det er tanken at gennemføre en forenkling af vurderingsforslagssystemet. Det vil sige, at man ved vurderingen vil operere med færre parametre end man gør i dag. Der vil som nu blive taget hensyn til ejendommens beliggenhed, areal og alder, hvorimod der f.eks. ikke vil blive givet tillæg for stråtag, brændeovn eller solvarme, ligesom der ikke skal tages hensyn til ejendommens badeværelses-, toilet- eller køkkenforhold eller lignende.

I forbindelse hermed foreslås det tydeliggjort i vurderingsloven, at vurderingsmyndighederne anvender gennemsnitsberegninger ved fastlæggelse af vurderinger af disse ejerboliger. Vurderingen kan dog fortsat ikke overstige værdien i handel ogandel.

Visse ejendomme afviger så meget fra gennemsnittet, at de ikke kan vurderes med udgangspunkt i en statistisk analyse af den gennemsnitlige handelspris for tilsvarende solgte ejendomme i området. Det gælder f.eks. de såkaldte liebhaverejendomme, hvor antallet af sammenlignelige salg er meget lille. For andre typer af ejerboliger, f.eks. landbrugets stuehuse, findes der ikke et salgsgrundlag af værdier ud fra. Sådanne ejerboliger vurderes derfor – og vil fortsat blive vurderet – ud fra et mere direkte skøn, således at ejendomsværdien står i et passende forhold til sammenlignelige ejendomme.

Vurdering hvert andet år

I dag er der som nævnt almindelig vurdering hvert år. Dette indebærer et stort tidspres på vurderingsmyndighederne, der knap er blevet færdige med den ene vurdering, før de skal i gang med den næste. Også set i lyset af skattestoppet og loftet over ejendomsværdiskatten forekommer det unødvendigt med årlige vurderinger.

Det foreslås derfor, at der alene skal foretages almindelig vurdering hvert andet år. Ejerboliger skal efter forslaget vurderes i ulige år, første gang i 2003. Andre ejendomme skal vurderes i lige år, første gang i 2004.

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte den nærmere afgrænsning mellem ejerboliger og andre ejendomme. Det er tanken at foretage afgrænsningen på grundlag af benyttelseskoderne efter vurderingslovens § 33, stk. 1. Til ejerboliger tænkes henført ejendomme med benyttelseskode 01: beboelsesejendomme med mindre end tre lejligheder, 08: sommerhuse og 21: ejerlejligheder.

Årsregulering

I de år, hvor der ikke foretages almindelig vurdering, foretages der efter forslaget en årsregulering af ejendoms- og grundværdier m.v. under hensyn til den ændring i prisforholdene, der er sket siden den seneste almindelige vurdering. Den første årsregulering foretages i 2003 og omfatter de ejendomme, der først er omfattet af en almindelig vurdering i 2004. Årsreguleringen foretages af Told- og Skattestyrelsen.

Efter forslaget foretages reguleringen på grundlag af statistiske oplysninger om salgsprisen for ejendomme af den pågældende art inden for det amt, hvor ejendommen er beliggende. Efter forslaget bemyndiges Ligningsrådet til at fastsætte nærmere regler om omvurderingen, herunder om reguleringssatserne.

Der kan ikke klages over en årsregulering.

Omvurdering

I og med, at der alene gennemføres almindelig vurdering hvert andet år, kan der i visse tilfælde, når der sker større ændringer af grund eller bygninger i det første år efter den almindelige vurdering, f.eks. udstykning, nybygning, om eller tilbygning, være behov for omvurdering mellem de almindelige vurderinger.

Omvurdering på foranledning af vurderingsmyndighederne sker efter forslaget på grundlag af ejendommens tilstand den 31. december, jf. nedenfor, i det år, hvor omvurderingen foretages, men til prisniveauet ved den forudgående almindelige vurdering for den type ejendom. Det vil sige, at stigning eller fald i priserne ikke får indflydelse på vurderingerne i mellemårene.

Der foretages også årsregulering af ejendomme, der omvurderes. Herved tages der hensyn til prisudviklingen siden den seneste almindelige vurdering.

§ 4-vurdering

Efter vurderingsloven kan der også ske (om)vurdering efter anmodning fra bl.a. ejeren. Disse omvurderinger foretages på grundlag af tilstanden på vurderingstidspunktet, men til prisniveauet ved den forudgående almindelige vurdering for den type ejendom. Det vil sige, at stigning eller fald i priserne heller ikke

i disse tilfælde får indflydelse på vurderingerne i mellemårene. Der foretages også årsregulering af ejendomme, der omvurderes. Herved tages der hensyn til prisudviklingen siden den seneste almindelige vurdering.

Efter de gældende regler er det hovedreglen, at denne vurdering foretages mod brugerbetaling. Efter forslaget skal denne vurdering altid ske mod brugerbetaling.

§ 4 A-vurdering

Efter vurderingsloven skal der ske omvurdering når en ejendom inddrages under byzone eller sommerhusområde. Disse omvurderinger foretages på grundlag af tilstanden på tidspunktet for zoneinddragelsen, men til prisniveauet ved den forudgående almindelige vurdering for den type ejendom. Det vil sige, at stigning eller fald i priserne heller ikke i disse tilfælde får indflydelse på vurderingerne i mellemårene. Der foretages også årsregulering af ejendomme, der omvurderes. Herved tages der hensyn til prisudviklingen siden den seneste almindelige vurdering.

Vurdering af færre ejendomme

Det foreslås, at vurderingsmyndighederne skal kunne undlade at ansætte ejendomsværdi eller grundværdi for ejendomme, hvor en sådan ansættelse er uden betydning for påligning af ejendomsværdiskat eller grundskyld.

Den kommunale ejendomsskattelov opregner en række ejendomme, der helt eller delvist er fritaget for grundskyld, og ejendomme, der helt eller delvist kan fritages for grundskyld. For nogle af disse ejendomme kan der i stedet opkræves dækningsafgift af grundværdi og forskelsværdi. Forskelsværdien er forskellen mellem ejendomsværdien og grundværdien. I nogle - men langt fra alle - kommuner opkræves dækningsafgift af erhvervsjendomme beregnet på grundlag af forskelsværdien.

Der skal efter forslaget ikke foretages ansættelse af ejendomsværdi eller grundværdi af hensyn til kommunernes opkrævning af dækningsafgift. Såfremt en kommune, der opkræver dækningsafgift, ønsker, at der skal ansættes en ejendomsværdi, må kommunen kompensere staten herfor efter reglerne i lov om beskattning til kommunerne af faste ejendomme.

Anden lovgivning, herunder anden skatte- og afgiftslovgivning, der har behov for ansættelse af handelsværdien af en fast ejendom, anvender ofte den offentlige ejendomsvurdering i stedet for at få foretaget en individuel vurdering til brug i relation til den på-

gældende lov. Denne anvendelse af den offentlige ejendomsvurdering kan imidlertid ikke i sig selv begrundes, at der foretages en vurdering af grundværdi eller ejendomsværdi, som der ikke er behov for af hensyn til påligningen af ejendomsværdiskat eller grundskyld.

Undladelse af vurdering i henhold til den foreslåede bestemmelse må i øvrigt antages kun at ville give problemer - i form af en manglende ejendomsvurdering - i få og enkeltstående tilfælde, og i disse tilfælde vil problemet kunne løses, idet vurderingsloven åbner mulighed for, at ejeren mod betaling kan få foretaget en særskilt vurdering, og for at offentlige myndigheder, evt. mod betaling, kan få en erklæring fra vurderingsmyndigheden.

Samlet udsendelse af vurderingsmeddelelser og selvangivelser

Det foreslås, at vurderingsmeddelelserne for boligerne fremover som hovedregel skal udsendes sammen med den selvangivelse, som ejerne af ejendommen får i marts-april måned. Dette vil give færre udsendelsesomkostninger og samtidig betyde, at borgerne får alle blanketterne vedrørende deres skatteforhold i en og samme kuvert.

Ændring af vurderingsterminen

I forbindelse med overgangen til en samlet udsendelse af vurderingsmeddelelser og selvangivelser foreslås, at vurderingsterminen flyttes fra 1. januar til 1. oktober, første gang i vurderingsåret 2003. Det vil sige, at vurderingen i vurderingsåret 2003 ikke foretages pr. 1. januar 2003, men pr. 1. oktober 2003.

I dag modtager borgerne i marts-april 2002 en selvangivelse vedrørende indkomståret 2001, bl.a. med opkrævningen af ejendomsværdiskatten for indkomståret 2001, og i april-maj 2002 en ejendomsvurdering vedrørende vurderingsåret 2002, der vedrører ejendomsværdiskatten for indkomståret 2002.

Når vurderingsterminen flyttes til 1. oktober, vil borgerne fra og med indkomståret 2003 modtage vurderingsmeddelelsen og selvangivelsen for samme indkomstår i samme kuvert, og mange vil samtidig få beregningen af den ejendomsværdiskat, de skal betale på grundlag af ejendomsvurderingen. Det vil sige, at borgerne i marts-april 2004 vil modtage selvangivelsen og meddelelse om ejendomsvurderingen for 2003 - og for de skatteydere, som modtager årsopgørelsen sammen med selvangivelsen, også ejendomsværdiskatteopkrævningen for 2003.

3.2.2. Overgangsbestemmelse

En ændring af vurderingsterminen fra 1. januar til 1. oktober fra og med vurderingsåret 2003 betyder i realiteten, at der indføres et vurderingsløst år, idet der ikke skal foretages en ejendomsvurdering omkring årsskiftet 2002-2003.

Dette indebærer, at kommunerne vil være nødt til at opkræve grundskyld for såvel 2003 som 2004 af samme grundværdiansættelse, nemlig ansættelsen pr. 1. januar 2002. Under forudsætning af fortsat stigende ejendomspriser i løbet af 2002 vil dette kunne betyde et betydeligt provenutab for kommunerne, da stigningen i grundværdierne først får effekt i 2005, hvor grundlaget for grundskylden er grundværdien pr. 1. oktober 2003.

Det foreslås derfor, at der pr. 1. januar 2003 foretages en maskinel fremskrivning af ansættelserne af grundværdi under hensyn til den ændring af prisforholdene, der er sket siden den almindelige vurdering pr. 1. januar 2002. Fremskrivningen foretages af Told- og Skattestyrelsen. Det foreslås, at Ligningsrådet skal kunne fastsætte nærmere regler herom, herunder om reguleringssatsen.

Efter forslaget skal den maskinelt fremskrevne ansættelse af grundværdien lægges til grund ved beregningen af den grundskyld, der skal betales i 2004.

3.2.3. På længere sigt

Regeringen vil på længere sigt overveje yderligere forenklinger af de offentlige vurderinger.

Det vil bl.a. sige en forenkling af vurderingen af landbrugsejendomme, der i dag giver anledning til en række problemer på grund af den såkaldte bondegårdsregel.

Det vil endvidere sige en reduktion af antallet af nødvendige ansættelser for de enkelte ejendomme, herunder afskaffelse af den selvstændige grundværdiansættelse, således at beskatningen i stedet sker på grundlag af ejendomsværdien.

Afskaffelse af grundværdiansættelsen vil indebære, at der kun skal betales én ejendomsskat i stedet for som nu f.eks. grundskyld og ejendomsværdiskat af ejerboliger eller grundskyld og dækningsafgift af erhvervsjendomme.

De nævnte ændringer vil imidlertid - hvis kommunerne skal have provenu af ejendomsskatten, som de har i dag af grundskylden - give anledning til en række fordelingsmæssige konsekvenser, dels kommunerne imellem, dels mellem de forskellige typer ejendomme.

Ændringerne må derfor indgå i en større sammenhæng.

4. Andre ændringer

En afskaffelse af grundværdiansættelse, jf. ovenfor, vil også betyde, at det nugældende byggeretsprincip bortfalder. Byggeretsprincippet indebærer, at grunde af en størrelse, så der kan opføres to parcelhuse eller sommerhuse, vurderes som om, der kan opføres to parcelhuse eller sommerhuse, uanset om det faktisk er muligt af frastykke en grund. Det foreslås, at der indføres en særregel, hvorefter byggeretsprincippet ikke skal gælde i de tilfælde, hvor parcelhusets eller sommerhusets placering på grunden den 1. januar 2002 var og fortsat er til hinder for en udstykning af grunden i to grunde.

I forbindelse med de foreslåede ændringer af skattestyrelsesloven som følge af flytningen af reglerne vedrørende vurderingsorganisationen foreslås et antal mindre ændringer af skattestyrelsesloven. Der er tale om genfremstilling af forslag fra lovforslag L 58, folketingsåret 2001-2002, 1. samling, som det af hensyn til sammenhængen med de ændringer, der i øvrigt foreslås i dette lovforslag, findes hensigtsmæssigt at medtage i dette lovforslag.

Endvidere foreslås konsekvensændringer i en række skattelove som følge af de foreslåede ændringer af vurderingsorganisationen og vurderingsprocessen

5. Provenumæssige konsekvenser.

Forslaget vedrørende modernisering og forenkling af vurderingsprocessen skønnes kun at have meget begrænsede provenumæssige konsekvenser, men kan afhængig af udviklingen i ejendomspriserne indebære tidsmæssige forskydninger af ejendomsværdiskatteprovenuet.

Indførelse af vurdering hvert andet år med mellem-liggende årsregulering af ejendoms- og grundværdier skønnes kun at have meget begrænsede provenumæssige konsekvenser. Disse følger af, at de mellemliggende årsreguleringer er mere grovmaskede end vurderingerne. Reguleringen foretages på grundlag af statistiske oplysninger om udviklingen i salgsprisen for ejendomme af den pågældende art inden for det amt, hvor ejendommen ligger.

Ændringen af vurderingsterminen fra 1. januar til 1. oktober i indkomståret har ved stigninger i ejendomsværdierne på kort sigt ingen virkning på ejendomsværdiskatteprovenuet på grund af skattestoppet. På længere sigt kan stigninger i ejendomsværdi indebære en fremrykning af et merprovenu for amter og kommuner - og skattestigning for boligejere. Det vil være tilfældet, hvor der efter et fald i boligpriserne og ejendomsværdien siden 2002 kommer stigning i priserne og ejendomsværdien.

Ved fald i ejendomsværdi betyder den ændrede termin en fremrykkelse af et provenutab for amter og kommuner – og skattelettelse for ejerne.

Der gennemføres en særlig regulering af grundværdien pr. 1.januar 2003 til brug for beregningen af grundskylden i indkomståret 2004. Den ændrede vurderingstermin har hermed ingen nævneværdige provenumæssige konsekvenser for provenuet af grundskylden. Eventuelle beskedne provenumæssige konsekvenser skal som for de almindelige årsreguleringer henføres til, at reguleringen ikke vil være ligeså præcis som en almindelig vurdering.

Forslaget om, at byggeretsprincippet ikke skal gælde, når ejendommens placering på grunden hindrer udstykning, skønnes med betydelig usikkerhed at medføre et årligt provenutab i størrelsesordenen 10 mio. kr. på grundskylden, svarende til en gennemsnitlig reduktion på ca. 1.900 kr. pr. omfattet ejendom. Provenutabet vedrører alene kommuner og amter.

Baggrunden for skønnet er, at der ved 2001-vurderingen var i alt ca. 12.000 ejendomme med 2 eller 3 byggeretter, hvoraf enfamiliehuse udgør ca. 9.000 og sommerhuse ca. 3.000. Den gennemsnitlige værdi pr. byggeret var ca. 113.000 kr. for enfamiliehuse og ca. 86.000 kr. for sommerhuse. Når der er flere byggeretter på en grund, gives der oftest samtidigt et nedslag i grundværdien for ikke afholdte udstykningsomkostninger m.v. Det er ikke alle ejendommene, der har dette nedslag. Det skyldes formentligt, at der er en del af ejendommene, hvor udstykning allerede er sket. I gennemsnit udgør nedslaget ca. 30.700 kr. for samtlige enfamiliehuse med 2 eller 3 byggeretter, og tilsvarende ca. 22.500 kr. for sommerhuse.

Det er lagt til grund, at hvor der er ansat to byggeretter skønnes, at der for 50 pct. af ejendommene ikke kan frastykkes en byggegrund uden fjernelse af bygningen. Dette gælder både enfamiliehuse og sommerhuse. Hvor der er ansat 3 byggeretter skønnes, at det for 20 pct. af ejendommene er umuligt at udstykke 2 byggegrunde uden fjernelsen af bygningen.

Med disse forudsætninger skønnes provenutabet med betydelig usikkerhed til i størrelsesordenen 10 mio. kr. årligt for ca. 5.500 ejendomme, eller en reduktion af grundskylden på ca. 1.900 kr. pr. omfattet ejendom. Provenutabet vil første gang fremkomme i indkomståret 2005, hvor grundskylden udskrives på basis af vurderingen pr. 1. oktober 2003.

6. Administrative konsekvenser for stat kommuner og amtskommuner

Samlet medfører forslaget skønsmæssigt en bespa-

relse for det offentlige på ca. 125 mio. kr. For staten medfører nedlæggelsen af den hidtidige vurderingsorganisation en besparelse på 55 mio. kr., hvilket dog modsvares af udgifter til den nye vurderingsorganisation på ca. 87. mio. kr. svarende til en statslig netto-merudgift på ca. 32 mio. kr.

Besparelser og udgifter fordeler sig således:

Nedlæggelsen af vurderingsråd og skyldråd skønnes at give staten en årlig besparelse på ca. 50 mio. kr.

Oprettelsen af 15 nye vurderingsankenævn skønnes at give Told-Skat en årlig merudgift på ca. 7 mio. kr.

Nedlæggelsen af de kommunale vurderingssekretariater skønnes med betydelig usikkerhed at give kommunerne en årlig besparelse på ca. 120 mio. kr. til personale.

Told-Skats overtagelse af vurderingsopgaven skønnes i sammenhæng med, at der samtidig indføres 2-årige vurderinger, at give Told-Skat en årlig merudgift på ca. 45 mio. kr. til personale.

Told-Skats overtagelse af de vurderingsrelevante dele af det kommunale edb-system skønnes med betydelig usikkerhed at give Told-Skat en årlig merudgift på ca. 35 mio. kr., og at give kommunerne en tilsvarende årlig besparelse.

Indførelsen af 2-årige vurderinger med mellemliggende årsregulering og samkuvertering af ejendoms-vurderinger og selvangivelser skønnes med betydelig usikkerhed at give Told-Skat en årlig besparelse til edb-drift på ca. 5-6 mio. kr.

Skatteministeren kan efter forslaget beslutte, at kommunerne i visse tilfælde skal betale for ansættelser m.v. til brug ved beregning af dækningsudgift, hvilket kan medføre kommunale merudgifter.

Efter forhandlinger med de kommunale parter vil den kommunale besparelse i henhold til DUT-reglerne blive overført til staten.

Engangsudgifter

Told-Skats overtagelse af vurderingsopgaven, indførelsen af 2-årige vurderinger med mellemliggende årsregulering samt indførelse af samkuvertering af ejendoms-vurderinger og selvangivelser skønnes at give Told-Skat en engangsudgift til edb-systemtilretninger på ca. 21 mio. kr. Heraf falder ca. 6 mio. kr. i 2002, ca. 14 mio. kr. i 2003 og ca. 1 mio. kr. i 2004.

7. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget skønnes ikke at have erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget indebærer en mindre forenkling. Der skal kun foretages og dermed kun tages stilling til en almindelig vurdering hvert andet år.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget indebærer en mindre forenkling. Der skal kun foretages og dermed kun tages stilling til en

almindelig vurdering hvert andet år. Desuden udsendes meddelelsen om den almindelige vurdering eller årsreguleringen for et vurderingsår til boligejerne sammen med selvangivelsen for det pågældende indkomstår.

11. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget har ikke EU-retlige aspekter.

12. Høringer.

Lovforslaget vil blive sendt til høring samtidig med fremsættelsen.

Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive Konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner		Forslaget vedr. modernisering og forenkling af vurderingsprocessen skønnes kun at have meget begrænsede provenumæssige konsekvenser, men kan afhængig af udviklingen i ejendomspriserne indebære tidsmæssige forskydninger af ejendomsværdiskatteprovenuet. Forslaget om, at byggeretsprincippet ikke skal gælde, når ejendommens placering på grunden hindrer udstykning, skønnes med betydelig usikkerhed at medføre et årligt provenutab på grundskylden i størrelsesordenen 10 mill.kr. fra og med indkomståret 2005. De provenumæssige konsekvenser vedrører alene kommuner og amter.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Med stor usikkerhed vurderes den samlede årlige besparelse for stat, amt og kommuner at blive i størrelsesordenen 125 mio. kr.	Forslaget forventes at medføre engangsudgifter på 21mio kr. i Told og Skat.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forenkling	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Forenkling	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget har ikke EU-retlige aspekter	

*Bemærkninger til de enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Efter de gældende regler i vurderingslovens § 1 skal der foretages almindelig vurdering af landets faste ejendomme hvert år. Det gælder dog ikke for de ejendomme, der er undtaget fra vurdering efter bestemmelsen i § 7.

Efter forslaget skal der foretages almindelig vurdering hvert andet år. Der gælder fortsat en undtagelse for ejendomme, der er omhandlet i § 7. Der henvises til bemærkningerne til forslaget under nr. 13.

Ifølge ikrafttrædelsesbestemmelsen i lovforslagets § 9, stk. 2, skal den foreslåede ændring af vurderingslovens § 1 have virkning fra og med vurderingsåret 2003.

Ejeboliger skal efter forslaget vurderes i ulige år, det vil sige første gang i 2003. Andre ejendomme vurderes i lige år, det vil sige første gang i 2004.

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte den nærmere afgrænsning mellem ejerboliger og andre ejendomme. Det er tanken at foretage afgrænsningen på grundlag af benyttelseskoderne efter vurderingslovens § 33, stk. 1. Til ejerboliger tænkes henført ejendomme med benyttelseskode 01: beboelsesejendomme med mindre end tre lejligheder, 08: sommerhuse og 21: ejerlejligheder.

Den vurdering, der foretages hvert andet år skal gælde i 2 år. Der skal dog foretages en årsregulering i de år, hvor der ikke foretages en almindelig vurdering. Derved tages der i et vist omfang hensyn til prisstigninger eller prisfald imellem de almindelige vurderinger. Der henvises til bemærkningerne til ændringen under nr. 4.

Nyopførte ejendomme og ejendomme, som har fået foretaget om- eller tilbygninger, der ændrer boligarealet, skal vurderes i de mellemliggende år. Denne vurdering skal ske efter prisforholdene ved seneste almindelige vurdering, jf. den under nr. 3 foreslåede affattelse af vurderingslovens § 3, stk. 4. Det vil sige, at prisstigninger eller prisfald som udgangspunkt ikke påvirker vurderingen af de ejendomme, der vurderes i mellemårene. Ejendomme, der omvurderes, er dog også omfattet af den årsregulering, der foretages i de år, hvor der ikke foretages almindelig vurdering. Derved tages der i et vist omfang hensyn til prisstigninger eller prisfald imellem de almindelige vurderinger.

Til nr. 2

Efter de gældende regler i vurderingslovens § 3 er vurderingsterminen ved de almindelige vurderinger

den 1. januar. Ejendommens tilstand og prisforholdene den 1. januar lægges (som hovedregel) til grund ved ansættelsen.

Det foreslås at flytte den gældende bestemmelse i § 3 til en *ny* § 2 i vurderingsloven, jf. forslaget under nr. 3 om ophævelse af den gældende § 3.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.1. om samlet udsendelse af vurderingsmeddelelser og selvangivelser og om ændring af vurderingsterminen.

Forslaget under nr. 2 indeholder forslaget om ændring af vurderingsterminen fra 1. januar i vurderingsåret til 1. oktober i vurderingsåret. Det foreslås, at vurderingsterminen skal være 1. oktober i det år, hvori vurderingen foretages, og at ejendommens tilstand og prisforholdene pr. vedkommende 1. oktober (som hovedregel) lægges til grund ved ansættelsen.

Til nr. 3

Det foreslås at indsætte en bestemmelse om omvurdering som en *ny* § 3 i vurderingsloven.

Når der alene foretages almindelig vurdering hvert andet år, er der behov for at foretage vurdering af ejendomme, for hvilke der sker større ændringer, der har indflydelse på grundværdien eller ejendomsværdien.

Det foreslås, at der som *ny* § 3 indsættes en paragraf indeholdende bestemmelser om, hvilke ejendomme, der skal omvurderes.

Efter forslaget skal der året efter den almindelige vurdering foretages vurdering af følgende ejendomme:

- 1) Ejendomme, hvorfra der er afhændet, eller hvortil der er lagt et særskilt matrikuleret areal. Vurderingen skal ske, når erhvervsdokumentet er blevet tinglyst som adkomst.
- 2) Ejendomme, hvor der er sket arealændringer uden forandring af matrikelbetegnelsen - som følge af omdeling eller skelforandring. Der skal dog kun ske vurdering, hvis ændringen har påviselig virkning på ejendomsværdien eller grundværdien.
- 3) Ejendomme, hvorfra der er udskilt et areal, når dette er blevet ansat ved en vurdering i henhold til vurderingslovens § 4, stk. 1, eller når arealet i overensstemmelse med reglerne i vurderingslovens § 8, stk. 3, skal vurderes som en selvstændig ejendom.
- 4) Ejendomme, hvorfra der er eksproprieret areal, eller hvortil der er lagt eksproprieret areal. Der skal dog kun ske vurdering, hvis arealændringen har påviselig indvirkning på ejendomsværdien eller grundværdien. Der skal endvidere ske vurde-

- ring af ejendomme, der er omfattet af en foreløbig kendelse i henhold til lov om jordfordeling mellem landejendomme.
- 5) Ejendomme, der har lidt væsentlig skade ved brand, storm eller lignende, eller hvis ejendomsværdi må antages at være gået væsentligt ned som følge af nedrivning af bygninger.
 - 6) Ejendomme, der som følge af offentlige foranstaltninger er undergået værdiforringelse, og der ved forlig eller kendelse af vedkommende myndighed er tillagt ejeren erstatning herfor, samt ejendomme, der overføres fra byzone eller sommerhusområde til landzone.
 - 7) Nye ejendomme, herunder ejendomme, som er opstået ved opfyldning, ved en ejendomsopdeling i ejerlejligheder eller ved opførelse af bygning på lejet grund.
 - 8) Ejendomme, hvorpå der er foretaget om- eller tilbygning. Der er i første række tale om om- og tilbygninger, som ændrer ejendommens boligareal. Ved om- og tilbygninger får vurderingsmyndighederne besked fra byggemyndighederne, når bygningsændringen kræver byggetilladelse. Ombygninger, der ikke kræver byggetilladelse, vil vurderingsmyndighederne normalt ikke have kendskab til. Hvis det konstateres, at der er væsentlige afvigelser mellem det registrerede i BBR-registret og ejendommen, sidestilles dette med om- og tilbygninger.
 - 9) Nybyggede ejendomme. Ifølge vurderingslovens § 33, stk. 1, 2. og 3. pkt., skal der i forbindelse med vurdering af en ejendom omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, træffes bestemmelse om, hvorvidt en nybygning er færdigbygget. En ejendom skal vurderes som færdigbygget, når den kan anvendes som bolig.
 - 10) Ejendomme, der har ændret anvendelse, jf. vurderingslovens § 33, stk. 1. Der kan f.eks. være tale om, at en ejendom ændrer anvendelse fra landbrugsejendom til enfamiliehus.

Ifølge den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 2, skal årsagen til omvurderingen være indtrådt i det første år efter ejendommens sidste vurdering ved en almindelig vurdering.

Ifølge den foreslåede § 3, stk. 3, skal offentlige myndigheder efter skatteministerens bestemmelse være pligtige til uden betaling at meddele vurderingsmyndigheden oplysninger til brug ved afgørelsen af, om omvurdering i henhold til § 3, stk. 1, skal finde sted.

Ifølge den foreslåede § 3, stk. 4, er vurderingsterminen for omvurdering den 1. oktober i det år, hvori

omvurderingen foretages. Ejendommens tilstand pr. vedkommende 1. oktober og prisforholdene pr. vurderingsterminen ved senest forudgående almindelige vurdering lægges (som hovedregel) til grund ved vurderingen.

Det vil sige, at hvis en ejerbolig omvurderes i 2004, sker omvurderingen efter ejendommens tilstand pr. 1. oktober 2004, der er vurderingsterminen for omvurderingen, og prisforholdene den 1. oktober 2003, der er vurderingsterminen for den senest forudgående almindelige vurdering.

Det vil sige, at prisstigninger eller prisfald som udgangspunkt ikke påvirker vurderingen af de ejendomme, der vurderes i mellemårene. Ejendomme, der omvurderes, er dog også omfattet af den årsregulering, der efter forslaget under nr. 4 skal foretages i de år, hvor der ikke foretages almindelig vurdering. Derved tages der i et vist omfang hensyn til prisstigninger eller prisfald imellem de almindelige vurderinger.

Til nr. 4

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse om årsregulering som en *ny* § 3 A i vurderingsloven.

Efter bestemmelsen skal der pr. 1. oktober i året efter den almindelige vurdering ved Told- og Skattestyrelsens foranstaltning foretages en regulering af ansættelserne af ejendomsværdi og grundværdi samt fordelingerne heraf. Reguleringen foretages under hensyn til den ændring i prisforholdene, der er sket siden den seneste almindelige vurdering. Reguleringen foretages på grundlag af statistiske oplysninger om salgsprisen for ejendomme af den pågældende art inden for det pågældende amt.

Ejendomsværdier og fordelinger heraf reguleres med den konstaterede prisudvikling inden for ejendomme af den benyttelse, som ejendommen er henført til efter § 33, stk. 1. De beregnede fremskrivningssatser nedrundes til en med 5 procentpoint delelig reguleringsssats.

Grundværdier og fordelinger heraf reguleres med den konstaterede prisudvikling af ubebyggede grunde inden for den udnyttelse, der i henhold til planlovgivningen kan ske af tilsvarende grunde i ubebygget stand. De beregnede fremskrivningssatser nedrundes til en med 5 procentpoint delelig reguleringsssats.

Hvor der ikke i et enkelt amt er statistisk belæg for at beregne en reguleringsssats, sker beregningen for flere amter under ét.

Reguleringsssatserne skal godkendes af Ligningsrådet. Ligningsrådet kan ikke godkende/nægte at godkende reguleringsssatser ud fra fiskale hensyn.

Ifølge ikrafttrædelsesbestemmelsen i lovforslagets § 9, stk. 2, har den foreslåede bestemmelse i vurderingslovens § 3 A om årsregulering virkning fra og med vurderingsåret 2003. Det vil sige, at der første gang skal foretages årsregulering pr. 1. oktober 2003. Der skal foretages årsregulering af de ejendomme, der ikke er omfattet af den almindelige vurdering pr. 1. oktober 2003 efter vurderingslovens § 1. Der henvises til bemærkningerne til ændringen under nr. 1.

Der skal foretages årsregulering af ejendomme, der er omfattet af en omvurdering, idet prisforholdene pr. senest forudgående almindelige vurdering lægges til grund ved omvurderingen. Hvis der f.eks. foretages omvurdering af en ejendom efter reglerne i vurderingslovens § 3 pr. 1. oktober 2004, så foretages der også årsregulering af ejendommen pr. 1. oktober 2004.

Til nr. 5

Der er tale om en redaktionel ændring i konsekvens af den foreslåede ændring af vurderingsorganisationen.

Til nr. 6

Efter de gældende regler foretages omvurderinger efter vurderingslovens § 4 efter prisforholdene pr. senest forudgående 1. januar.

Efter forslaget skal omvurderinger foretages efter prisforholdene pr. vurderingsterminen ved senest forudgående almindelige vurdering. Det vil sige pr. 1. oktober i det år, hvor den seneste almindelige vurdering er foretaget. Det vil sige, at hvis en ejerbolig i 2004 ønskes omvurderet, skal vurderingen ske efter prisforholdene pr. 1. oktober 2003, der er vurderingsterminen for seneste almindelige vurdering.

Prisstigninger eller prisfald påvirker således (som udgangspunkt) heller ikke i dette tilfælde vurderingen af de ejendomme, der vurderes i mellemårene. Ejendomme, der omvurderes, er dog også omfattet af den årsregulering, der efter forslaget under nr. 4 skal foretages i de år, hvor der ikke foretages almindelig vurdering. Derved tages der i et vist omfang hensyn til prisstigninger eller prisfald imellem de almindelige vurderinger.

Til nr. 7

Der er tale om en redaktionel ændring i konsekvens af den foreslåede ændring af vurderingsorganisationen.

Til nr. 8

Det foreslås præciseret, at (om)vurdering efter vurderingslovens § 4 altid sker mod brugerbetaling.

Vurderingslovens § 4 indeholder regler om (om)vurdering efter bl.a. ejerens anmodning. Efter de gældende regler skal den, der har anmodet om vurderingen, afholde udgifterne til vurderingen. Hvis ejendomsværdien eller grundværdien ansættes mindst 10 pct. lavere end ved nærmest forudgående vurdering, afholdes udgifterne dog af det offentlige.

Det foreslås at ophæve bestemmelsen om, at udgifterne skal afholdes af det offentlige, hvis ejendomsværdien eller grundværdien ansættes mindst 10 pct. lavere end ved nærmest forudgående vurdering. Bestemmelsen vil ikke have megen – om nogen – betydning, når værdiansættelsen, jf. forslaget under nr. 6, skal foretages efter prisforholdene pr. vurderingsterminen ved senest forudgående almindelige vurdering.

Til nr. 9

Efter de gældende regler om omvurderinger efter vurderingslovens § 4 A lægges ejendommens tilstand på tidspunktet for inddragelsen under byzone eller sommerhusområde samt prisforholdene pr. seneste 1. januar forud for dette tidspunkt til grund for ansættelsen.

Efter forslaget skal omvurderinger efter vurderingslovens § 4 A – ligesom omvurderinger efter § 4 – foretages efter prisforholdene pr. vurderingsterminen ved senest forudgående almindelige vurdering. Det vil sige pr. 1. oktober i det år, hvor den seneste almindelige vurdering er foretaget. Hvis f.eks. et landbrugsareal i 2005 inddrages under byzone, og arealet i den forbindelse omvurderes efter vurderingslovens § 4 A, skal vurderingen ske efter prisforholdene pr. 1. oktober 2004, der er vurderingsterminen for seneste almindelige vurdering for landbrugsejendomme.

Til nr. 10 og 11

Der er tale om redaktionelle ændringer i konsekvens af den foreslåede ændring af vurderingsorganisationen. Vurderingen foretages af vurderingsmyndigheden. Det vil med den foreslåede ændring af vurderingsorganisationen sige told- og skatteforvaltningen, jf. den i lovforslagets § 2, nr. 13 foreslåede nye bestemmelse i skattestyrelseslovens § 16.

Til nr. 12

Efter den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 6 foretages vurderingen på grundlag af værdien i handel og vandel, såfremt købesummen skulle erlægges kontant.

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2., er det tanken at gennemføre en forenkling af vurderingsforslagssystemet, der anvendes ved vurderingen af de mest almindelige ejerboliger og fritids-

boliger, nemlig parcel-, række- og sommerhuse. Det vil sige, at man ved vurderingen vil operere med færre parametre end man gør i dag.

I forbindelse hermed foreslås det tydeliggjort i vurderingsloven, at vurderingsmyndighederne anvender gennemsnitsberegninger ved fastlæggelse af vurderinger af disse ejerboliger. Vurderingen kan dog fortsat ikke overstige værdien i handel ogandel.

Visse ejendomme afviger så meget fra gennemsnittet, at de ikke kan vurderes med udgangspunkt i en statistisk analyse af den gennemsnitlige handelspris for tilsvarende solgte ejendomme i området. Det gælder f.eks. de såkaldte liebhaverejendomme, hvor antallet af sammenlignelige salg er meget lille. For andre typer af ejerboliger, f.eks. landbrugets stuehuse, findes der ikke et salgsgrundlag af vurderere ud fra. Sådanne ejerboliger vurderes derfor – og vil fortsat blive vurderet – ud fra et mere direkte skøn, således at ejendomsværdien står i et passende forhold til sammenlignelige ejendomme.

Til nr. 13

Efter de gældende regler i vurderingslovens § 7 er visse nærmere opregnede ejendomme undtaget fra vurdering.

Det foreslås, at vurderingsmyndighederne skal kunne undlade at ansætte ejendomsværdi eller grundværdi for ejendomme, der ikke er undtaget fra vurderingen, i tilfælde hvor ansættelsen ikke har betydning for påligningen af ejendomsværdiskat eller grundskyld.

Der findes en række ejendomme, hvor ansættelse af ejendomsværdi eller grundværdi ikke har betydning for beskatningen, og en række ejendomme, hvor alene ansættelse af grundværdien har betydning for beskatningen.

Den kommunale ejendomsskattelov opregner en række ejendomme, der helt eller delvist er fritaget for grundskyld, og ejendomme, der helt eller delvist kan fritages for grundskyld. For nogle af disse ejendomme kan der i stedet opkræves dækningsafgift af grundværdi og forskelsværdi. Forskelsværdien er forskellen mellem ejendomsværdien og grundværdien. I nogle – men langt fra alle – kommuner opkræves dækningsafgift af erhvervsjendomme beregnet på grundlag af forskelsværdien.

Der skal efter forslaget ikke foretages ansættelse af ejendomsværdi eller grundværdi af hensyn til kommunernes opkrævning af dækningsafgift.

Såfremt en kommune, der opkræver dækningsafgift, ønsker, at der skal ansættes en ejendomsværdi af hensyn til kommunens opkrævning af dækningsafgift, må kommunen anmode om vurdering og kompensere

staten herfor efter reglerne i § 23 A, stk. 5, i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

Hvis en kommune, der i dag ikke opkræver dækningsafgift, på et tidspunkt ønsker at indføre dækningsafgift, må den varsle vurderingsmyndigheden så betids, at erhvervsjendomme og offentlige ejendomme, der ønskes pålagt dækningsafgift, kan medtages ved den kommende almindelige vurdering.

Vurderingen efter vurderingsloven foretages på grundlag af værdien i handel ogandel, såfremt købesummen betales kontant. Anden lovgivning, herunder anden skatte- og afgiftslovgivning, der har behov for ansættelse af handelsværdien af en fast ejendom, anvender ofte den offentlige ejendomsvurdering i stedet for at få foretaget en individuel vurdering til brug i relation til den pågældende lov.

Denne anvendelse af den offentlige ejendomsvurdering kan ikke i sig selv begrunde, at der foretages en vurdering af grundværdi eller ejendomsværdi, som der ikke er behov for af hensyn til ejendomsværdiskat eller grundskyld.

Undladelse af vurdering i henhold til den foreslåede bestemmelse må i øvrigt antages kun at volde problemer – i form af en manglende ejendomsvurdering – i få og enkeltstående tilfælde, og i disse tilfælde vil problemet kunne løses ved at ejeren, mod betaling, får en vurdering efter vurderingslovens § 4, eller ved at den offentlige myndighed får en erklæring, eventuel mod betaling, efter vurderingslovens § 34. Det bemærkes i den forbindelse, at det overvejes at udnytte bestemmelsen i vurderingslovens § 34 til at opkræve vederlag for andre offentlige myndigheders brug af vurderingsmyndighederne i videre omfang end tilfældet er i dag.

Til nr. 14 og 15

Der er tale om redaktionelle ændringer i konsekvens af den foreslåede ændring af vurderingsorganisationen.

Til nr. 16

Efter de gældende regler i vurderingslovens § 13, stk. 1, forstås ved grundværdien værdien af grunden i ubebygget stand under hensyn til beskaffenhed og beliggenhed og til en i økonomisk henseende god anvendelse.

Bestemmelsen indebærer bl.a., at parcelhusgrunde og sommerhusgrunde af en sådan størrelse, at de kan bebygges med to parcelhuse eller to sommerhuse, vurderes som om de kan bebygges med to parcelhuse eller to sommerhuse, uanset at parcelhusets eller sommerhusets placering på grunden er til hinder for udstykning af grunden i to grunde.

Den strikte anvendelse af reglerne er i praksis – ud fra en rimelighedsbetragtning – blevet afbødet af et fradrag ved skønnet over grundens værdi i de tilfælde, hvor parcelhusets eller sommerhusets placering på grunden er til hinder for udstykning i to grunde.

Efter forslaget indføres der på denne baggrund en særregel for grundværdiansættelsen af ejendomme, hvor beboelsesbygningens faktiske placering hindrer en udstykning. Ændringen skal sikre, at ejere af sådanne ejendomme bedre kan acceptere grundværdiansættelsen, da det efter de nugældende regler kan være svært at forstå, at en ejendom er ansat med 2 byggeretter, selvom der ikke kan gives tilladelse til udstykning.

Ændringen vil medføre, at en del af de ejendomme, der hidtil har været ansat med 2 byggeretter, vil få dette antal reduceret til 1 og i konsekvens heraf få nedsat grundværdien. Når det ikke er samtlige ejendomme med 2 byggeretter, skyldes det, at for resten af ejendommene er beboelsens placering ikke til hinder for en udstykning, og grundens værdi i bebygget stand er åbenlyst større for disse ejendomme end for dem, som ikke kan udstykkes.

Tilsvarende vil ejendomme, der hidtil har haft 3 eller flere byggeretter, kunne få dette antal reduceret med én, hvis beboelsesbygningens placering gør, at kun 2 byggeretter kan udnyttes ved den aktuelle bygningplacering.

Der vil opstå en række afgrænsningstilfælde omkring hvilke forhold, der skal være gældende for at grunden kun skal ansættes med én byggeret. Det er her tanken, at det skal være bygninger med beboelsesarealer, der skal være afgørende. En carport eller lignende, der er placeret uhensigtsmæssigt i forhold til en udstykning, skal ikke kunne medføre en reduktion af antallet af byggeretter. I sammenhæng hermed sikres det, at der ikke kan spekuleres i at opføre en billig carport for derigennem at kunne få nedsat grundværdien og grundskatterne.

For at undgå spekulation i opførelse af bygninger eller udvidelse af bygninger, så udstykning umuliggøres, foreslås det, at det er bygningens placering den 1. januar 2002, der er afgørende for, om der til grunden skal knyttes 1 eller 2 byggeretter. Ligeledes skal en efterfølgende tilbygning ikke kunne give ejeren et krav på at få reduceret antallet af byggeretter.

Til nr. 17

Der er tale om redaktionelle ændringer i konsekvens af den foreslåede ændring af vurderingsorganisationen.

Til nr. 18

Bestemmelsen indeholder forslaget om nedlæggelse af vurderingsråd og skyldråd.

Vurderingslovens afsnit E, det vil sige §§ 22-29 A, indeholder reglerne om inddeling af landet i vurderingskredse og skyldkredse og om udnævnelse af vurderingsråd og skyldråd.

Efter de gældende regler udnævner skatteministeren for hver vurderingskreds et vurderingsråd bestående af en vurderingsformand og to vurderingsmænd. Udnævnelserne gælder for en periode på 4 år, således at funktionsperioden for et medlem af et vurderingsråd starter den 1. maj i det år, hvor den kommunale valgperiode starter. Vurderingsrådene fungerer som vurderingsmyndighed i 1. instans.

Skyldrådene, der fungerer som ankeinstans, består af vurderingsformændene inden for en skyldkreds.

Den kommunale valgperiode startede den 1. januar 2002. Det vil sige, at valgperioden for de nuværende vurderingsråd udløber med udgangen af april 2002, og at der efter de gældende regler skal vælges nye vurderingsråd med en funktionsperiode på 4 år fra 1. maj 2002.

Efter *forslaget* ophæves §§ 22-29 A. Ophævelsen sker med virkning fra 1. maj 2002, jf. ikrafttrædelsesbestemmelsen i lovforslagets § 9, stk. 3. Det vil sige, at der ikke udnævnes nye vurderingsråd – og dermed heller ikke nye skyldråd, når funktionsperioden for de nuværende vurderingsråd og skyldråd udløber med udgangen af april 2002.

Efter *forslaget* overtager told- og skatteforvaltningen (told- og skatteregionerne) ansvaret for ejendomsvurderingen i 1. instans, og skyldrådenes funktion som ankeinstans overtages af vurderingsankenævn. Samtidig med den foreslåede ændring af vurderingsorganisationen, foreslås bestemmelserne om vurderingsorganisationen flyttet fra vurderingsloven til skattestyrelsesloven. De foreslåede bestemmelser i skattestyrelsesloven om vurderingsmyndighederne og om vurderingsankenævnene har udgangspunkt i de gældende regler om vurderingsråd og skyldråd. Der henvises til bemærkningerne til afsnittene om vurderingsmyndighederne og vurderingsankenævnene under lovforslagets § 2, nr. 13.

Til nr. 19

Forslaget indeholder to led, dels en nyaffattelse af vurderingslovens § 30, stk. 1, dels en ophævelse af § 30, stk. 2.

Efter den gældende affattelse af vurderingslovens § 30, stk. 1, foretages vurderingen af vurderingsrådene, der også tager bestemmelse med hensyn til, om en

ejendom må anses for helt eller delvis undtaget fra vurdering i henhold til § 7.

I forbindelse med den foreslåede ændring af vurderingsorganisationen, jf. bemærkningerne ovenfor til ændring nr. 18, foreslås bestemmelserne om vurderingsorganisationen flyttet fra vurderingsloven til skattestyrelsesloven. Lovforslagets § 2, nr. 13, indeholder bl.a. forslag om, at der i skattestyrelsesloven indsættes et nyt afsnit om »Vurderingsmyndighederne« indeholdende §§ 16-16 A.

Ifølge forslaget til skattestyrelseslovens § 16 vurderer told- og skatteforvaltningen landets faste ejendomme efter reglerne i vurderingsloven.

I konsekvens heraf foreslås, at vurderingslovens § 30 (stk. 1) alene skal indeholde en bestemmelse om, at der i forbindelse med vurderingen træffes afgørelse om, hvorvidt en ejendom må anses for helt eller delvis undtaget fra vurdering i henhold til vurderingslovens § 7.

I konsekvens af forslaget under nr.13, foreslås det, at der i forbindelse med vurderingen skal træffes afgørelse om, hvorvidt vurdering helt eller delvis kan undlades for ejendomme, der ikke er undtaget fra vurdering efter vurderingslovens § 7, stk. 1, men hvor vurderingen er uden betydning for påligningen af ejendomsværdiskat eller grundskyld.

Den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 30, stk. 2, om vurderingsrådenes adgang til i forbindelse med vurderingerne at foretage besigtigelse af ejendommene foreslås flyttet til en ny bestemmelse i skattestyrelseslovens § 36 B, stk. 2, samtidig med, at der foretages en tilpasning af bestemmelsen under hensyn til den ændrede vurderingsorganisation.

Til nr. 20

Forslaget om ophævelse af vurderingslovens § 31 er en konsekvens af forslaget om nedlæggelse af vurderingsrådene. § 31 indeholder regler ledelse m.v. af arbejdet i vurderingsrådet.

Til nr. 21-28

Der er tale om redaktionelle ændringer i konsekvens af den foreslåede ændring af vurderingsorganisationen.

Til nr. 29

Vurderingslovens § 33 A, stk. 3 og 4, omhandler særskilt ansættelse af ejendomsværdi efter § 33 A, stk. 1 og 2. § 33 A, stk. 1, omhandler særskilt ansættelse af ejendomsværdi af den del af en ejendom omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 6, der tjener til bolig for ejeren, og særskilt ansættelse af ejendomsværdi for den resterende del af ejendommen.

§ 33 A, stk. 2, omhandler særskilt ansættelse af ejendomsværdi for hver enkelt af de lejligheder m.v., i en ejendom omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 7 og 8, der tjener til bolig for en ejer af ejendommen, og en særskilt ejendomsværdi for den resterende del af ejendommen.

Efter de gældende regler i § 33 A, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., foretages vurderingen efter prisforholdene og ejendommens tilstand pr. 1. januar.

Efter forslaget er vurderingsterminen 1. oktober i det år, hvori vurderingen foretages. Ejendommens tilstand pr. vedkommende 1. oktober og prisforholdene pr. vurderingsterminen ved senest forudgående almindelige vurdering lægges til grund.

Vurderingerne efter vurderingslovens § 33 A, stk. 3 og 4, er omfattet af årsreguleringerne efter den foreslåede bestemmelse i vurderingslovens § 3 A.

Til nr. 30

Forslaget indeholder to led, dels en ophævelse af vurderingslovens § 34, stk. 1, dels en nyaffattelse af § 34, stk. 2.

Efter vurderingslovens § 34, stk. 1, har vurderingsrådene pligt til at medvirke til revisioner af vurderingerne. Efter de gældende regler foretages revisioner af vurderingerne på Ligningsrådets vegne af de told- og skatteregioner, der varetager tilsynet med ejendomsvurderingen, jf. § 9 i bekendtgørelsen om myndighedsinddeling og sagsudlægning, senest bekendtgørelse nr. 948 af 30. oktober 2001.

I forbindelse med, at told- og skatteregionerne bliver vurderingsmyndighed i 1. instans, jf. bemærkningerne til forslaget under nr. 18, er det tanken, at Ligningsrådet med Told- og Skattestyrelsen som sekretariat skal være revisionsmyndighed. Told- og Skattestyrelsen kan bestemme, at told- og skatteregionerne skal medvirke ved revisioner af vurderingerne. Bestemmelsen i § 34, stk. 1, foreslås derfor ophævet som unødvendig.

Ændringen af vurderingslovens § 34, stk. 2, er af redaktionel karakter i konsekvens af den foreslåede ændring af vurderingsorganisationen.

Til nr. 31

Forslaget om ophævelse af vurderingslovens §§ 35 og 36 er en konsekvens af forslaget om nedlæggelse af skyldrådene. Bestemmelserne indeholder regler om skyldrådenes opgaver.

Til nr. 32

Der er tale om en redaktionel rettelse som følge af, at reglerne om klage og revision foreslås flyttet fra

vurderingsloven til skattestyrelsesloven, jf. forslaget under nr. 36.

Til nr. 33

Der er tale om redaktionelle ændringer i konsekvens af den foreslåede ændring af vurderingsorganisationen.

Til nr. 34

Efter de gældende regler i vurderingslovens § 39, stk. 2, kan skatteministeren pålægge kommunalbestyrelserne at opretholde og ajourføre et register indeholdende de for vurderingen nødvendige oplysninger, herunder oplysninger om matriklen, de vurderede ejendomme, ejerforholdene, ansættelserne, fordelingen og afgørelser efter vurderingslovens § 33.

Efter forslaget skal kommunerne fortsat føre det grundregister, der holder styr på ejendomme, ejere m.v. Det er kommunerne, der har den primære interesse (via ejendomsskatteopkrævningerne) i at vedligeholde dette register. Told- og skatteforvaltningen skal som hidtil kunne trække på registeret til vurderingsformål.

Til gengæld skal told- og skatteforvaltningen, jf. lovforslagets § 9, stk. 11, efter forhandling med kommunerne overtage og vedligeholde den del af registret, som vedrører vurderingsoplysningerne, og levere oplysninger til kommunerne til brug for ejendomsbeskatningen.

Det bemærkes, at told- og skatteforvaltningen også fortsat skal kunne trække på BBR-registret, planregistret og andre kommunale registre, som vurderingsmyndighederne trækker på i dag.

Til nr. 35

Der er tale om en konsekvensændring som følge af omlægning af vurderingsterminen fra 1. januar til 1. oktober.

Til nr. 36

Der er tale om en redaktionel ændring i konsekvens af den foreslåede ændring af vurderingsorganisationen.

Til nr. 37

Bestemmelserne i vurderingslovens §§ 39 A-46 A foreslås ophævet.

I forbindelse med den foreslåede ændring af vurderingsorganisationen foreslås bestemmelserne om vurderingsorganisationen flyttet fra vurderingsloven til skattestyrelsesloven. Lovforslagets § 2, nr. 13, indeholder bl.a. forslag om, at der i skattestyrelsesloven indsættes et nyt afsnit om »Vurderingsmyndigheder-

ne« indeholdende §§ 16-16 A og et nyt afsnit om »Vurderingsankenævnene« indeholdende §§ 16 B-16 E. Lovforslagets § 2, nr. 17, indeholder forslag om, at der i skattestyrelsesloven indsættes et nyt afsnit om »Klage til vurderingsankenævnene« indeholdende §§ 22 A-22 C.

Den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 41 om vurderingsmyndighedens adgang til at genoptage en ansættelse, når en klageberettiget fremlægger nye oplysninger, der kan medføre en ændret ansættelse, flyttes efter forslaget til skattestyrelsesloven som § 34, stk. 2, 2. pkt.

Den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 41 A om, at told- og skatteforvaltningen – når et skyldråd eller Landsskatteretten har påkendt en vurdering – kan bemyndige vedkommende vurderingsråd til at genoptage nyere vurderinger af den pågældende ejendom, i det omfang skyldrådets eller Landsskatterettens afgørelse giver anledning til ændring heraf, flyttes efter forslaget til skattestyrelsesloven som ny § 35 A.

Den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 46, stk. 1, der indeholder regler om klage til Landsskatteretten slås efter forslaget sammen med bestemmelsen i skattestyrelseslovens § 23, stk. 1, nr. 5, der ligeledes indeholder regler om klage til Landsskatteretten vedrørende spørgsmål om vurdering af fast ejendom.

Den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 46 A, hvorefter told- og skatteforvaltningen kan foretage besigtigelse af ejendomme i forbindelse med revision af ejendomsvurderinger og som led i udøvelsen af tilsynsfunktionen, flyttes efter forslaget til en ny bestemmelse i skattestyrelseslovens § 36 B.

Den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 43, stk. 2, hvorefter skyldrådet, forinden rådet træffer en afgørelse, der ikke fuldt ud imødekommer klagerens påstand, skal udarbejde en sagsfremstilling, foreslås ikke medtaget i afsnittet om klage til vurderingsankenævnene, men foreslås flyttet til en forretningsorden for vurderingsankenævnene.

Den gældende bestemmelse vurderingslovens § 40, stk. 1, om, at der skal gives meddelelse til ejeren af en ejendom om en ansættelse, og den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 44, stk. 1, om skyldrådets høring af dem, der er interesserede i en vurdering, foreslås ikke medtaget i afsnittet om klage til vurderingsankenævnene, idet bestemmelsernes indhold følger af almindelige forvaltningsretlige regler. Tilsvarende gælder for den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 45 om, at skyldrådet skal give skriftlig meddelelse til klageren og de øvrige interesserede om

afgørelsen af klagesager vedrørende ansættelser, fordelinger eller afgørelser i medfør af vurderingslovens § 33, stk. 3.

Til nr. 37

Efter vurderingslovens § 48 kan skatteministeren bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter loven. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed. Med den foreslåede affattelse af skattestyrelseslovens § 38 A, stk. 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 24, må bestemmelsen anses for overflødig, hvorfor den foreslås ophævet.

Til § 2

Til nr. 1 og 2

Skatteankenævn kan vælge at tilrettelægge administrationen således, at nævnet opdeles i besluttende led. Men formanden skal være medlem af alle besluttende led og deltage i alle afgørelser. Hvis formanden har forfald, skal næstformanden deltage i afgørelserne.

Kravet om, at formanden skal være medlem af alle besluttende led og deltage i alle afgørelser, kan være belastende i nævnen med mange sager.

Det foreslås derfor, at formanden og næstformanden sidestilles i disse situationer, således at et skatteankenævn kan vælge, om formanden kun skal deltage i enkelte af de besluttende led, mens næstformanden deltager i de øvrige besluttende led.

I tilfælde, hvor næstformanden får forfald, må formanden varetage næstformandens »formandsopgaver«.

Til nr. 3

Der er tale om en redaktionel ændring som følge af indsættelsen af afsnittene om »Vurderingsmyndighederne« og »Vurderingsankenævnene«, jf. forslaget under nr. 13.

Til nr. 4

Forslaget indeholder to led, dels en ændring af den gældende § 12 A, dels indsættelse af et nyt stk. 2.

Der foreslås en ændring af den gældende § 12 A, hvorved henvisningen til skattestyrelseslovens § 38 udgår. Den gældende § 38 såvel som de under nr. 26 foreslåede nye §§ 38 og 38 A må anses for at gælde generelt, og der er derfor ikke behov for en henvisning til bestemmelserne i § 12 A.

Der foreslås et nyt stk. 2. Der er tale om en redaktionel samling af bestemmelserne om selskabsbeskatning i skattestyrelseslovens § 12 A. Den foreslåede

bestemmelse står i dag i lovens § 38, stk. 3. § 38 foreslås ophævet, jf. forslaget under nr. 26.

Til nr. 5-13 (generelt)

Skattestyrelsesloven indeholder i § 12 en generel bestemmelse om, at den centrale told- og skatteforvaltning (told- og skatteforvaltningen) fører tilsyn med, at skatteansættelse af indkomst og ejendomsværdi, værdiansættelse m.v. i dødsboer samt vurdering af fast ejendom sker på en behørig og ensartet måde. § 13 indeholder bestemmelser bl.a. om, at told- og skatteforvaltningen udarbejder planer for ligningen og ejendomsvurderingen og planer for tilsynet med dette. § 14 indeholder mere detaljerede regler om told- og skatteforvaltningens tilsynsarbejde.

Skattestyrelseslovens § 16 fastsætter, at de regionale told- og skatteforvaltninger, i det omfang det bestemmes af den centrale told- og skatteforvaltning, varetager de opgaver, der påhviler denne, herunder tilsyn med, at skatteansættelse af indkomst og ejendomsværdi, værdiansættelse m.v. i dødsboer samt vurdering af fast ejendom sker på behørig og ensartet måde inden for told- og skattekredsene.

Efter de gældende regler, jf. § 2, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1072 af 5. december 2000 om vurdering af landets faste ejendomme, yder 20 nærmere angivne told- og skatteregioner sekretariatsbistand til skyldrådene.

Ifølge bekendtgørelsens § 2, stk. 2, varetager 7 nærmere angivne told- og skatteregioner tilsynet med ejendomsvurderingen. Ifølge § 9, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 948 af 30. oktober 2001 om myndighedsinddeling og sagsudlægning er den told- og skatteregion, der varetager tilsynet med ejendomsvurderingen i en skyldkreds, bemyndiget til på Ligningsrådets vegne at optage vurderinger af ejendomme i skyldkredsen til revision efter skattestyrelseslovens § 19, stk. 1, 1. pkt.

Ifølge forslaget til skattestyrelseslovens § 16, jf. forslaget under nr. 13, skal ejendomsvurderingerne fremover foretages af told- og skatteforvaltningen. Det er tanken ved bekendtgørelse at bemyndige told- og skatteregioner til at foretage ejendomsvurderingerne.

Ifølge forslaget til skattestyrelseslovens § 16 E yder told- og skatteforvaltningen sekretariatsbistand til vurderingsankenævnene. Det er tanken ved bekendtgørelse at bemyndige told- og skatteregioner til at yde denne bistand. Forvaltningslovens regler om inhabilitet finder anvendelse på medarbejdere i en region, der deltager i behandlingen af en vurdering som vurderingsmyndighed eller som sekretariatsbistand for vur-

deringsankenævnet, jf. bemærkningerne til forslaget under nr. 13.

Det er endvidere tanken af hensyn til retssikkerheden, at tilsyns- og revisionsbeføjelsen ikke skal udlægges til regionerne, men at Told- og Skattestyrelsen skal være tilsynsmyndighed, og at Ligningsrådet skal være revisionsmyndighed. Told- og Skattestyrelsen yder Ligningsrådet sekretariatsbistand.

Til nr. 5

Efter de gældende regler i skattestyrelseslovens § 13, stk. 1, udarbejder den centrale told- og skatteforvaltning hvert år planer for den almindelige ligning af fysiske personer og dødsboer samt ejendomsvurdering og planer for tilsynet med dette arbejde.

Den foreslåede ændring er en følge af, at ejendomsvurderingen fremover ikke skal foretages af vurderingsrådene, men af told- og skatteforvaltningen, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, og § 2, nr. 13. Der er herefter ikke behov for lovgivning om, at told- og skatteforvaltningen skal udarbejde planer for ejendomsvurderingen og for tilsynet med dette.

Til nr. 6

Efter de gældende regler i skattestyrelseslovens § 13, stk. 2, forsyner told- og skatteforvaltningen de lokale skattemyndigheder og vurderingsmyndighederne med oplysninger til brug ved ligningen af fysiske personer og dødsboer eller vurderingen og giver dem anvisninger med hensyn til den formelle fremgangsmåde og tilrettelæggelsen og gennemførelsen af selve ligningen af fysiske personer og dødsboer eller vurderingen.

Den foreslåede nyaffattelse af § 13, stk. 2, er en følge af, at ejendomsvurderingen fremover ikke skal foretages af vurderingsrådene, men af told- og skatteforvaltningen, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, og § 2, nr. 13. Der er herefter alene behov for en bestemmelse om, at told- og skatteforvaltningen skal give vurderingsankenævnene oplysninger til brug ved vurderingen.

Til nr. 7

Der er tale om en konsekvensrettelse. Med de under nr. 5 og 6 foreslåede ændringer af § 13, stk. 1 og 2, har § 13, stk. 3, ikke noget indhold, der vedrører vurderingsmyndighederne.

Til nr. 8-12

Skattestyrelseslovens § 14 indeholder mere detaljerede regler for told- og skatteforvaltningens tilsyn med ligningen og ejendomsvurderingen. Som nævnt

overfor er tilsynsfunktionen i dag udlagt til 7 nærmere angivne told- og skatteregioner.

Told- og skatteforvaltningen skal undersøge rigtigheden af de lokale skattemyndigheders afgørelser og af vurderings- og skyldrådenes afgørelser vedrørende de i vurderingsloven nævnte vurderinger, jf. § 14, stk. 1, 1. pkt.

Told- og skatteforvaltningen har adgang til indsigt i de lokale skattemyndigheders og vurderingsmyndigheders konkrete arbejde, herunder til at deltage i skatteankenævnenes, vurderingsrådenes og skyldrådenes møder og forhandlinger uden stemmeret, jf. § 14, stk. 2.

Told- og skatteforvaltningen kan udtage selvangivelser, ansættelser og vurderinger til gennemgang, jf. § 14, stk. 3.

Anser told- og skatteforvaltningen en kendelse afsagt af et skatteankenævn eller en vurdering foretaget af et vurderingsråd eller et skyldråd for urigtig, kan told- og skatteforvaltningen forelægge kendelsen eller vurderingen for Ligningsrådet, jf. § 14, stk. 5.

Told- og skatteforvaltningen kan pålægge de kommunale skattemyndigheder eller vurderingsmyndighederne at foretage ansættelser eller vurderinger, hvor disse med urette ikke er foretaget tidligere. Told- og skatteforvaltningen kan bestemme, at nyvurdering kun skal foretages med skattemæssig virkning for fremtiden, jf. § 14, stk. 6.

De under nr. 7-11 foreslåede ændringer af skattestyrelseslovens § 14, stk. 1, 2, 5 og 6, skal ses på baggrund af den foreslåede ændring af vurderingsorganisationen, hvorefter vurderingen fremover ikke skal foretages af et vurderingsråd, men af told- og skatteforvaltningen (en told- og skatteregion), og hvorefter skyldrådenes funktion som ankeinstans overtages af vurderingsankenævnene.

Til nr. 13

Det foreslås af redaktionelle grunde at ophæve de gældende bestemmelser i skattestyrelseslovens § 15 og § 16. Det foreslås i stedet at indsætte en ny § 15, et nyt afsnit om »Vurderingsmyndighederne« omfattende §§ 16-16 A og et nyt afsnit om »Vurderingsankenævnene« omfattende §§ 16 B-16 E.

Til ophævelsen af gældende § 15

Den gældende bestemmelse i skattestyrelseslovens § 15 er en bemyndigelse til skatteministeren til at bestemme landets inddeling i skatteregioner m.v. Bestemmelsen foreslås flyttet til en ny § 38 A, stk. 1, i skattestyrelsesloven. Der henvises til bemærkningerne til forslaget under nr. 26.

Til ændringen af gældende § 16 og flytningen af bestemmelsen til ny § 15

Efter den gældende § 16 bestemmer den centrale told- og skatteforvaltning, det vil sige Told- og Skattestyrelsen, tilsynsopgavernes fordeling på lignings- og ejendomsvurderingsområdet mellem Told- og Skattestyrelsen og de statslige told- og skatteregioner. Endvidere er skatteministeren bemyndiget til at henlægge »regionsopgaver« til Københavns og Frederiksberg kommuner.

Det foreslås redaktionelt at flytte bestemmelsen til § 15. Det foreslås samtidig, at bestemmelsen præciseres således, at det klart fremgår, at den alene vedrører tilsynsopgaver som nævnt i §§ 12, 13 og 14, samt selskabsligningsopgaver efter § 12 A, stk. 1 og ejendomsvurdering efter § 16. Det foreslås, at Told- og Skattestyrelsen ikke blot skal kunne bestemme disse opgavers fordeling mellem Told- og Skattestyrelsen og told- og skatteregionerne, men også disse opgavers fordeling på særlige forvaltningsorganer, der oprettes efter § 38 A, stk. 1, 2. pkt., jf. forslaget under nr. 24. Endvidere foreslås skatteministerens bemyndigelse til at henlægge opgaver til Københavns og Frederiksberg kommuner ophævet som unødvendige. De opgaver, som disse kommuner i dag varetager for Told- og Skattestyrelsen, varetages med anden hjemmel.

Til afsnittet om »Vurderingsmyndighederne« - §§ 16-16 A

Det foreslås, at der indsættes et nyt afsnit i skattestyrelseslovens kapitel 2 »Vurderingsmyndighederne« indeholdende §§ 16- 16 A.

Til § 16

Efter forslaget til § 16 skal told- og skatteforvaltningen være vurderingsmyndigheden. Vurderingen skal ske efter reglerne i vurderingsloven. Det er tanken ved bekendtgørelse at udlægge kompetencen til at foretage vurderingen til told- og skatteregioner.

Til § 16 A

Den foreslåede § 16 A i skattestyrelsesloven indeholder regler om offentliggørelse af vurderingerne ved almindelig vurdering.

Bestemmelsen i § 16 A, stk. 1, hvorefter told- og skatteforvaltningen, når den almindelige vurdering er afsluttet, udfærdiger en fortegnelse over de foretagne ansættelser, svarer til den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 40, stk. 2, tilpasset den nye vurderingsorganisation. Efter de gældende regler er det kommunerne, der står for offentliggørelsen. Told- og skatteforvaltningen vil fremover offentliggøre vurderingsfortegnelsen på internettet.

Bestemmelsen i § 16 A, stk. 2, hvorefter told- og skatteforvaltningen giver offentligheden adgang til oplysninger om resultatet af vurderingerne m.v., svarer til den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 40, stk. 3.

Det bemærkes, at en bestemmelse svarende til den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 40, stk. 1, om at der skal gives meddelelse til ejeren af en ejendom om en ansættelse, ikke foreslås indsat i skattestyrelsesloven. Bestemmelsens indhold følger af almindelige forvaltningsretlige regler, hvorfor den må anses for overflødig.

Til afsnittet om »Vurderingsankenævnen« - §§ 16 B-16 E

Til § 16 B

Det foreslås, at der som ankeinstans oprettes vurderingsankenævn. Vurderingsankenævnenes behandling af klager over told- og skatteforvaltningens vurdering sker efter reglerne i §§ 22 A-22C, jf. forslaget under nr. 17.

Til § 16 C

Det foreslås i § 16 C, stk. 1, at der oprettes et vurderingsankenævn for hvert amt og et fælles vurderingsankenævn for København og Frederiksberg kommuner. Det vil sige i alt 15 vurderingsankenævne. Skatteministeren foreslås bemyndiget til at fastsætte antallet af medlemmer. Som nævnt i de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2., er det tanken at vurderingsankenævnene skal have i gennemsnit 5 medlemmer eller i alt ca. 75 medlemmer, men antallet af medlemmer i det enkelte vurderingsankenævn kan være lavere eller højere end 5, lige eller ulige. Antallet af medlemmer i det enkelte vurderingsankenævn vil blive fastsat under hensyn til såvel det antal klagesager, som vurderingsankenævnet forventes at skulle tage stilling til, som til de forventede klagesagers karakter. Det må antages, at det laveste antal medlemmer vil blive 3.

Den foreslåede § 16 C, stk. 2, indeholder reglerne om udnævnelse af medlemmer af vurderingsankenævnen og suppleanter for disse. Reglerne svarer i vidt omfang til de gældende regler i vurderingslovens § 23, stk. 1, om udnævnelse af vurderingsråd.

Forud for udnævnelsen af vurderingsankenævnet indhentes der indstilling fra vedkommende amtsråd eller for så vidt angår vurderingsankenævnet for København og Frederiksberg kommuner fra vedkommende kommunalbestyrelser.

Der skal indstilles 2 personer sideordnet for hvert hverv i vurderingsankenævnet. Efter de gældende regler skal der indstilles 3 personer sideordnet for hvert hverv i vurderingsrådet. Det har imidlertid vist sig

F. t. l. vedr. vurderingsloven, skattestyrelsesloven og andre skattelove

vanskeligt at finde tilstrækkeligt mange interesserede og kvalificerede, hvorfor antallet foreslås nedsat til 2 personer for hvert hvervet.

Alene personer, der er valgbare til amtsrådet, jf. § 1 og § 3 i den kommunale valglov, kan indstilles. For de vurderingsankenævne, der omfatter et amt, indebærer dette bl.a., at de pågældende skal være bosiddende i amtskommunen. For det vurderingsankenævne, der omfatter København og Frederiksberg Kommuner, indebærer det bl.a., at de pågældende skal være bosiddende i Københavns kommune eller Frederiksberg kommune. Der kan efter forslaget - i modsætning til, hvad der gælder nu - ikke dispenseres fra bopælskravet.

Indstillingen skal være ledsaget af en angivelse af de pågældendes kvalifikationer til at bestride hvervet. Opfylder den hidtidige formand for vurderingsankenævnet eller et hidtidigt medlem af nævnet betingelserne for at kunne fortsætte hvervet, skal den pågældende være en af de to indstillede personer, hvis den pågældende ønsker at fortsætte hvervet.

Udnævnelserne gælder for en periode på 4 år, således at funktionsperioden starter den 1. juli i det år, hvor den kommunale valgperiode starter. Efter de gældende regler i vurderingslovens § 23, stk. 1, starter funktionsperioden for et medlem af et vurderingsråd den 1. maj i det år, hvor den kommunale valgperiode starter. Forslaget om at flytte starten på funktionsperioden til 1. juli skal ses på baggrund af, at klagefristen ved de almindelige vurderinger er 1. juli, jf. forslaget under nr. 17 til skattestyrelseslovens § 22 A, stk. 3.

Bestemmelsen i § 16 C, stk. 3, om udnævnelse af en efterfølger, hvis et medlem af et vurderingsankenævne afdør i løbet af funktionsperioden, svarer til den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 23, stk. 3.

Bestemmelsen i § 16 C, stk. 4, om skatteministerens adgang til at afskedige medlemmer af vurderingsankenævne, dersom deres vandel eller den måde, hvorpå de udfører deres arbejde, giver anledning dertil, svarer til den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 23, stk. 5.

Efter de gældende regler er hvervet som medlem af vurderingsråd og skyldråd ikke borgerligt ombud, og den ændrede vurderingsorganisation tilsigter ikke nogen ændring på dette område. Det er derfor ikke borgerligt ombud at være medlem af et vurderingsankenævne.

Til § 16 D

Ifølge forslaget til § 16 D, stk. 1, vælger vurderingsankenævnet en formand og en eller to næstformænd blandt nævnets medlemmer. Bestemmelsen

svarer til bestemmelsen i skattestyrelseslovens § 10, stk. 1, 1. pkt., vedrørende skatteankenævne. Efter de gældende regler om vurderingsråd og skyldråd udnævnes formanden for et vurderingsråd eller et skyldråd af skatteministeren.

De gældende regler i vurderingslovens § 28, stk. 1, om skyldråd indeholder ligesom skattestyrelseslovens § 10, stk. 1, om skatteankenævne regler om opdeling i besluttende led. Efter forslaget kan vurderingsankenævnene ikke opdele sig i besluttende led. Erfaringerne fra skyldråd, der opdele sig i besluttende led, peger i retning af, at nævnene kommer til at mangle den fornødne alsidighed, såfremt de deler sig op i to eller tre led.

For at et vurderingsankenævne kan afsige kendelse, skal mindst halvdelen af nævnets medlemmer deltage i afgørelsen, jf. forslaget til § 16 D, stk. 2. Formanden eller en næstformand skal deltage i alle afgørelser. I tilfælde af stemmelighed er formandens eller, hvis formanden ikke er til stede, næstformandens stemme afgørende. Bestemmelsen svarer til skattestyrelseslovens § 10, stk. 2, om beslutninger i skatteankenævne og den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 28, stk. 2, om beslutninger i skyldråd.

Hvis et medlem er uenig i en ansættelse, der er foretaget af et vurderingsankenævne, kan medlemmet forlange sine indvendinger imod afgørelsen tilført beslutningsprotokollen og en kopi af protokollatet indsendt til den centrale told- og skatteforvaltning, jf. forslaget til § 16 D, stk. 3. Denne bestemmelse, der svarer til bestemmelsen i skattestyrelseslovens § 10, stk. 3, om skatteankenævne, er ny i forhold til de gældende regler i vurderingsloven.

Ifølge § 16 D, stk. 4, kan skatteministeren fastsætte regler for vurderingsankenævnenes virksomhed. Bestemmelsen, der svarer til den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 24, stk. 5, vedrørende skyldråd, indeholder hjemmel til udstede en bekendtgørelse om forretningsorden for vurderingsankenævnene, indeholdende nærmere regler om vurderingsankenævnenes virksomhed.

Ifølge § 16 D, stk. 5, kan skatteministeren fastsætte regler om vederlæggelse af vurderingsankenævnenes formænd og medlemmer. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 27 tilpasset den nye vurderingsorganisation.

Til § 16 E

Ifølge § 16 E stiller told- og skatteforvaltningen sekretariatsbistand til rådighed for vurderingsankenævnene. Efter de gældende regler stiller told- og skatteforvaltningen i form af 20 nærmere angivne told- og

skatteregioner sekretariatsbistand til rådighed for skyldrådene.

Forvaltningsloven indeholder i kapitel 2 bestemmelser om inhabilitet. Ifølge forvaltningslovens § 3, stk. 1, nr. 4, er den, der virker inden for den offentlige forvaltning, inhabil i forhold til en bestemt sag, hvis sagen vedrører klage over eller udøvelse af kontrol- eller tilsynsmyndighed over for en anden offentlig myndighed, og vedkommende tidligere hos denne myndighed har medvirket ved den afgørelse eller ved gennemførelsen af de foranstaltninger, sagen angår.

Til nr. 14

Efter de gældende regler i skattestyrelseslovens § 17, stk. 3, 1. pkt., kan skatteministeren efter indstilling fra Ligningsrådet bemyndige de statslige skattemyndigheder til at træffe afgørelser bl.a. om ejendomsvurderinger efter skattestyrelseslovens § 19, stk. 1, 1. pkt.

Efter skattestyrelseslovens § 19, stk. 1, 1. pkt., kan Ligningsrådet efter indstilling fra den centrale told- og skatteforvaltning optage ansættelser og vurderinger og kan foretage ændringer deri. Ligningsrådet kan dog ikke optage ansættelser, som Landsskatteretten har taget stilling til ved kendelse.

Skatteministeren har efter indstilling fra Ligningsrådet udlagt kompetencen til de told- og skatteregioner, der er tillagt tilsynet med ejendomsvurderingen, jf. § 9, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 948 af 30. oktober 2001 om myndighedsinddeling og sagsudlægning, jf. § 2, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1072 af 5. december 2000 om vurdering af landets faste ejendomme.

Som nævnt ovenfor i de indledende bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 5-13, er det tanken, at tilsyns- og revisionsbeføjelsen ikke skal udlægges til regionerne, men at Told- og Skattestyrelsen skal være tilsynsmyndighed, og at Ligningsrådet skal være revisionsmyndighed.

Det foreslås derfor at ophæve bemyndigelsen i skattestyrelseslovens § 17, stk. 3, 1. pkt., til at udlægge beslutningskompetencen efter § 19, stk. 1, 1. pkt.

Til nr. 15 og 16

Der er tale om redaktionelle ændringer som følge af den foreslåede ændring af vurderingsorganisationen.

Til nr. 17

Det foreslås, at der indsættes et nyt afsnit i skattestyrelseslovens kapitel 3 om »Klage til vurderingsankenævne« indeholdende §§ 22 A og 22 B.

Til § 22 A

Den foreslåede bestemmelse i § 22 A om klage til vurderingsankenævnet svarer i vidt omfang til den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 42 om klage til skyldrådet.

Det foreslås i § 22 A, stk. 1, at klage over told- og skatteregionens afgørelser efter § 16 kan indgives af ejeren af den faste ejendom. Hvis vurderingen er foretaget efter begæring af en anden end ejeren, kan klage desuden indgives af den, der har begæret vurderingen. I forbindelse med salg af et areal, der opfylder betingelserne for at kunne vurderes selvstændigt, jf. vurderingslovens § 8, stk. 3, 3. pkt., kan både køber og sælger klage over vurderingen. En ejer kan klage over vurderingen af andres ejendomme, når ejeren har en retlig og økonomisk interesse heri. En kommune kan klage over vurderingen af en ejendom, som kommunen i medfør af lovgivningen vil kunne tilpligtes at overtage. Bestemmelsen svarer til de gældende regler i vurderingslovens § 42, stk. 1, 1.-5. pkt.

Det foreslås i § 22 A, stk. 2, - der indeholder bestemmelser svarende til den resterende del af de gældende regler i vurderingslovens § 42, stk. 1 - at klagen skal indgives til vedkommende told- og skatteregion. Formålet med denne bestemmelse er, ligesom den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 42, stk. 1, om at klagen skal indgives til vurderingsrådet, at give den myndighed, der har foretaget ansættelsen i 1. instans, lejlighed til at genoptage sagen og ændre vurderingen/foretage fejlretning, jf. nedenfor, således at antallet af klager, der når frem til afgørelse i vurderingsankenævnet, formindskes.

Det bemærkes, at told- og skatteregionens afgørelser efter skattestyrelseslovens § 16 ikke blot er værdiansættelser, men også afgørelser og fordelinger efter vurderingslovens § 33.

Told- og skatteregionen videresender klagen, der skal være skriftlig og begrundet, tillige med en udtalelse om sagen til vurderingsankenævnet. Som noget nyt understreges det, at videresendelsen skal ske uden unødigt forsinkelse.

Hvis told- og skatteregionen på grundlag af klagen finder anledning til at genoptage ansættelsen og i den forbindelse opnår enighed med klageren om at fastholde eller ændre ansættelsen, kan told- og skatteregionen unklade at videresende klagen til vurderingsankenævnet.

Det foreslås i § 22 A, stk. 3, at ved de almindelige vurderinger skal klage være indgivet senest den 1. juli i året efter vurderingsåret. For vurderingsåret 2002 er fristen dog - som efter de gældende regler i vurderingslovens § 42, stk. 2, 1. pkt. - 1. juli i vurderings-

året, jf. ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 9, stk. 9. Det foreslås, at skatteministeren, hvor ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan forlænge denne frist. Der kan f.eks. være tale om en situation, hvor meddelelserne til ejerne af en gruppe af ejendomme af udefrakommende grunde udsendes meget sent.

For klage over ansættelser, der er foretaget efter vurderingslovens §§ 4, 4 A eller 33 A eller skattestyrelseslovens § 34, stk. 2, 2. pkt., eller § 35 A, foreslås klagefristen – som efter de gældende regler – sat til 1 måned fra modtagelsen af den afgørelse, der klages over.

Efter forslaget til skattestyrelseslovens § 22 A, stk. 4, kan vurderingsankenævnet se bort fra en overskridelse af klagefristen, når særlige omstændigheder taler derfor. Bestemmelsen svarer i sit udgangspunkt til den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 42, stk. 3.

Til § 22 B

Det foreslås i § 22 B, at hvis vurderingsankenævnet ændrer en ansættelse, for hvilken der foreligger afgørelse eller fordeling i medfør af vurderingslovens § 33, skal vurderingsankenævnet samtidig træffe bestemmelse om, hvilken indflydelse ændringen får på afgørelsen og fordelingen. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 43, stk. 1.

Det bemærkes i den forbindelse, at den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 43, stk. 2, hvorefter skyldrådet, forinden den træffer en afgørelse, skal udarbejde en sagsfremstilling, ikke foreslås medtaget i skattestyrelseslovens § 22 B. Bestemmelsen foreslås derimod indsat i den forretningsorden, der vil blive udarbejdet for vurderingsankenævnene.

Til § 22 C

Det foreslås i § 22 C, at klageren eller andre klageberettigede har ret til at udtale sig skriftligt eller mundtligt over for vurderingsankenævnet, før klagen afgøres. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 44, stk. 2, og til bestemmelsen i skattestyrelseslovens § 21, stk. 3, 3. pkt., vedrørende skatteankenævn.

Det bemærkes i den forbindelse, at den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 44, stk. 1, ikke foreslås medtaget i § 22 C. I bestemmelsen fastsættes, at hvis en ansættelse m.v. er påklaget af en anden end ejendommens ejer, må skyldrådet ikke ændre ansættelsen m.v., forinden der er givet ejeren lejlighed til at udtale sig. Ved salg af et areal, der opfylder betingelserne for at kunne vurderes selvstændigt, skal der giv-

ves hver af parterne i salget lejlighed til at udtale sig. Er en fordeling af en vurdering påklaget, skal der gives de øvrige, der er interesserede i fordelingen, lejlighed til at udtale sig, forinden ændring af fordelingen finder sted.

Bestemmelsens indhold må forstås således, at klageberettigede skal høres. Klageberettigede må antages at være parter i sagen. Det vil sige, at bestemmelsens indhold følger af almindelige forvaltningsretlige principper om partshøring, hvorfor bestemmelsen må anses for overflødig.

Til nr. 18

Det foreslås, at Landsskatteretten skal kunne påkende spørgsmål om vurdering af fast ejendom efter skattestyrelseslovens § 16 D, § 19, stk. 1, og § 22 D.

Efter de gældende regler i skattestyrelseslovens § 23, stk. 1, nr. 5, kan Landsskatteretten påkende klager over spørgsmål om vurdering af fast ejendom efter § 19, stk. 1, jf. § 17, stk. 3, 1. pkt.

Efter de gældende regler i vurderingslovens § 46, stk. 1, kan Landsskatteretten påkende klager over:

- 1) Skyldråds afgørelser efter vurderingslovens § 35, stk. 1, litra b, det vil sige klager over ansættelser, fordelinger af ansatte værdier og afgørelser om benyttelse.
- 2) De statslige told- og skattemyndigheders vurderinger efter bemyndigelse efter § 17, stk. 3, 1. pkt., i skattestyrelsesloven.
- 3) Ligningsrådets vurderinger efter § 19, stk. 1, i skattestyrelsesloven.

Spørgsmål om vurdering efter den foreslåede bestemmelse i skattestyrelseslovens § 16 B drejer sig om vurderingsankenævnets afgørelser af klager over told- og skatteregionernes afgørelser, det vil sige klager over såvel ansættelser som fordelinger af ansatte værdier og afgørelser om benyttelse.

Spørgsmål om vurdering efter skattestyrelseslovens § 22 B drejer sig om klager over, at vurderingsankenævnet ikke har taget stilling til en afgørelse eller en fordeling efter vurderingslovens § 33.

Bestemmelsen i skattestyrelseslovens § 17, stk. 3, 1. pkt., foreslås for så vidt angår ejendomsvurderinger ophævet, jf. forslaget under nr. 14.

Efter forslaget skal Ligningsrådets afgørelser efter § 19, stk. 1, fortsat kunne påklages til Landsskatteretten.

Til nr. 19

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i skattestyrelsesloven som § 23 A.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 23 A, stk. 1, kan klage vedrørende spørgsmål om vurdering af fast

ejendom indgives af de i § 22 A, stk. 1, nævnte. Det vil sige af den samme som kreds, som kan klage til vurderingsankenævnet. Bestemmelsen svarer til den gældende klagebestemmelse i vurderingslovens § 46, stk. 3.

Efter den foreslåede bestemmelse i skattestyrelseslovens § 23 A, stk. 2, kan den centrale told- og skatteforvaltning, hvis en vurdering er påklaget, indbringe andre vurderinger vedrørende ejendommen, der er en følge af klagen, for Landsskatteretten, der påkender disse vurderinger i forbindelse med klagen.

Bestemmelsen svarer i udgangspunktet til den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 46, stk. 3. Det foreslås dog, at bestemmelsen indsnævres således, at de andre vurderinger, som den centrale told- og skatteforvaltning kan indbringe for Landsskatteretten, skal vedrøre klagen.

Bestemmelsen skal ses i forbindelse med bestemmelsen i skattestyrelseslovens § 28, stk. 1, hvorefter Landsskatteretten ved klage over en ejendomsvurdering er berettiget til at foretage sådanne ændringer af vurderingen, der er en følge af klagen.

Til nr. 20

Den gældende bestemmelse i skattestyrelseslovens § 34, stk. 2, fastsætter, at hvis en skattepligtig ønsker at få ændret sin skatteansættelse, skal den skattepligtige senest 3 år efter udløbet efter det pågældende indkomstår fremlægge nye oplysninger, der kan begrunde ændringen.

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse på vurderingsområdet i vurderingslovens § 41. Det foreslås derfor, at indholdet af vurderingslovens § 41 flyttes til skattestyrelseslovens § 34, stk. 2, som et nyt 2. pkt.

Til nr. 21

Den foreslåede bestemmelse i § 35 A i skattestyrelsesloven indeholder regler om, at told- og skatteforvaltningen (told- og skatteregionen), når et vurderingsankenævn eller Landsskatteretten har påkendt en vurdering, kan genoptage nyere vurderinger af den pågældende ejendom, i det omfang vurderingsankenævnets eller Landsskatterettens afgørelse giver anledning til ændring heraf. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 41 A tilpasset den nye vurderingsorganisation.

Til nr. 22

Efter den gældende affattelse af skattestyrelseslovens § 36, stk. 1, kan de lokale og statslige skattemyndigheder ikke træffe afgørelse i sager vedrørende skatteansættelser, i det omfang Ligningsrådet eller

Landsskatteretten har taget stilling til sagen ved kendelse.

Den ændrede affattelse indebærer, at vurderingsmyndighederne heller ikke kan træffe afgørelse i sager vedrørende vurdering af fast ejendom, i det omfang Ligningsrådet eller Landsskatteretten har taget stilling til sagen ved kendelse.

Efter den gældende affattelse af skattestyrelseslovens § 36, stk. 2, kan Ligningsrådet ikke træffe afgørelse i sager vedrørende skatteansættelser, i det omfang Landsskatteretten har taget stilling til sagen ved kendelse.

Den ændrede affattelse indebærer, at Ligningsrådet ikke kan træffe afgørelse i sager, i det omfang Landsskatteretten har taget stilling til sagen ved kendelse, det vil sige heller ikke i sager vedrørende vurdering af fast ejendom.

Til nr. 23

Efter de gældende regler i skattestyrelseslovens § 36 A kan ingen samtidig være medlem af eller stedfortræder i et skatteankenævn, Ligningsrådet eller Landsskatteretten.

Efter vurderingslovens § 23, stk. 2, 2. og 3. pkt., kan medlemmer af kommunalbestyrelser samt af Ligningsrådet, Landsskatteretten og skatteankenævn ikke udnævnes som medlemmer af vurderingsrådet. Et medlem af vurderingsrådet, der indvælges i en kommunalbestyrelse eller bliver medlem af Ligningsrådet, Landsskatteretten eller et skatteankenævn, skal fratræde.

Efter forslaget til skattestyrelseslovens § 36 A, stk. 2, kan medlemmer af kommunalbestyrelser, skatteankenævn, Ligningsrådet eller Landsskatteretten ikke udnævnes som medlemmer af et vurderingsankenævn. Et medlem af et vurderingsankenævn, der indvælges i en kommunalbestyrelse eller bliver medlem af et skatteankenævn, Ligningsrådet eller Landsskatteretten, skal fratræde.

Den gældende bestemmelse om, at kommunalbestyrelsesmedlemmer ikke kan være medlem af vurderingsrådet, og forslaget om, at kommunalbestyrelsesmedlemmer ikke kan være medlem af vurderingsankenævnet, skal ses på baggrund af, at ansættelse af grundværdi er en skønsmæssig ansættelse, der danner grundlag for ansættelse af kommunale skatter. Ved at bestemme, at kommunalbestyrelsesmedlemmer ikke kan være medlemmer af vurderingsankenævn undgås, at der kan opstå mistanke om habilitetsproblemer hos medlemmerne af vurderingsankenævn.

I modsætning til, hvad der gælder efter vurderingslovens § 23, stk. 2, foreslås der ikke at skulle gælde en

aldersgrænse på 70 år for medlemmer af vurderingsankenævnet.

Til nr. 24

Vurderingsloven indeholder i § 30, stk. 2, en bestemmelse om vurderingsrådets adgang til at besigtige ejendommene i forbindelse med vurderingen. Loven indeholder i § 31, stk. 3, en bestemmelse om, at vurderingsrådet kan bemyndige vurderingssekretariatet til at udføre særlige opgaver, herunder besigtigelser på vurderingsrådets vegne. Loven indeholder i § 35, stk. 2, en bestemmelse om, at skyldrådet kan foretage besigtigelse som led i udførelsen af dets opgaver. Endelig indeholder loven i § 46 A en bestemmelse om, at told- og skatteforvaltningen kan foretage besigtigelse af ejendomme i forbindelse med revision af ejendomsvurderinger og som led i tilsynsfunktionen.

Efter forslaget samles bestemmelserne om besigtigelse i en ny § 36 B i skattestyrelsesloven, i afsnittet om særlige bestemmelser.

Efter § 36 B, stk. 1, kan den told- og skatteregion, der er vurderingsmyndighed, foretage fornøden besigtigelse af ejendommene i forbindelse med ejendomsvurderingen. Told- og Skattestyrelsen kan foretage fornøden besigtigelse som led i udøvelsen af tilsynsfunktionen og som sekretariat for Ligningsrådet i forbindelse med Ligningsrådets revision af ejendomsvurderingerne.

Efter § 36 B, stk. 2, kan vurderingsankenævnet foretage fornøden besigtigelse af ejendommene. Vurderingsankenævnet kan bemyndige sekretariatet for vurderingsankenævnet til på sine vegne at foretage besigtigelse af ejendommene.

Til nr. 25

Skattestyrelseslovens § 37 indeholder bestemmelser om tavshedspligt under ansvar efter §§ 152-152 a og §§ 152 c-152 f i straffeloven for de kommunale og statslige skattemyndigheder med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervs-mæssige eller privatlivet tilkommende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med. Det samme gælder de kommunale myndigheder, der forestår opkrævningen og inddrivelse af skatter, for så vidt angår dette arbejde.

Bestemmelsen svarer stort set til vurderingslovens § 29 A, 1. pkt. Derimod indeholder skattestyrelseslovens § 37 ikke bestemmelser om tavshedspligt for sagkyndige medhjælpere m.fl. som omtalt i vurderingslovens § 29 A, 2. og 3. pkt.

Det foreslås derfor, at de gældende bestemmelser i skattestyrelseslovens § 37 udvides med bestemmelser

om, at tavshedspligten tillige gælder sagkyndige medhjælpere samt i øvrigt enhver, der som følge af et i henhold til aftale med det offentlige påtaget arbejde kommer til kundskab om sådanne forhold. Hvis aftalen er indgået med en virksomhed, gælder forpligtelsen alle, der under deres arbejde i virksomheden får kundskab om sådanne forhold.

Til nr. 26

Efter den gældende § 38 i skattestyrelsesloven bestemmer skatteministerens i vidt omfang sagsfordeling og klageveje på skatteministerens forretningsområde. Efter bestemmelsen kan skatteministeren endvidere fastsætte regler for henstand med betaling af restskat m.v. i forbindelse med klage. Bestemmelsen bemyndiger desuden skatteministerens til at indgå aftaler med kommuner om selskabsligning.

Som nævnt i bemærkningerne til § 2, nr. 5, foreslås bemyndigelsen vedrørende selskabsligning redaktionelt overflyttet til § 12 A, for derved at samle reglerne om selskabsligning.

De resterende bemyndigelser i den gældende § 38 foreslås opdelt i to paragraffer, § 38 og § 38 A.

Det foreslås, at den gældende bemyndigelse til skatteministerens i skattestyrelseslovens § 15 til at bestemme landets inddeling i told- og skatteregioner m.v. redaktionelt indarbejdes i § 38 A, som stk. 1, jf. forslaget under § 2, nr. 13.

Det foreslås, at skatteministerens udtrykkeligt bemyndiges til, udover inddeling af landet i told- og skatteregioner, at oprette særlige centrale eller regionale forvaltningsorganer eller mellemformer herimellem under Told- og Skattestyrelsen. Ud fra sædvanlig forvaltningsretlig teori antages skatteministerens allerede i dag at kunne oprette sådanne forvaltningsorganer inden for finanslovens rammer, men det er fundet hensigtsmæssigt ved den foreslåede lovændring at fjerne enhver tvivl om denne mulighed.

Efter forslaget omfatter denne bemyndigelse til at oprette særlige forvaltningsorganer kun forvaltningsorganer, der oprettes under Told- og Skattestyrelsen. Herved fastholdes Told- og Skattestyrelsens overordnede ansvar for skatte-, told- og afgiftsadministrationen.

Den foreslåede bemyndigelse vil danne et solidt retligt grundlag for de allerede i dag etablerede toldcentre og tilsynsregioner med ejendomsvurderinger. Bemyndigelsen er tænkt anvendt som grundlag for etablering af en central enhed for ligning af de store selskaber, der i dag lignes af Told- og Skattestyrelsen og for etablering af ekspertregioner i øvrigt og for etablering af særlige tilsynsregioner på ligningsområdet, så-

ledes at kommuner kan samarbejde hen over landets inddeling i told- og skatteregioner i øvrigt.

Den stadig stigende kompleksitet i samfundet nødvendiggør, at der skabes mulighed for løbende at indrette organisationen af den statslige told- og skatteforvaltning specifikt efter de opgaver, forvaltningen stilles over for, således at f.eks. den regionale kompetence ikke bliver en hindring for tværregionale samarbejder om opgaveløsningen.

Til § 3

Den foreslåede ændring af afskrivningslovens § 58 A, stk. 2, 3. pkt., hvorefter der ved opgørelsen benyttes ejendomsværdien pr. seneste 1. oktober forud for det indkomstår, hvori udgiften eller forbedringen afholdes, er en konsekvens af forslaget om at flytte vurderingsterminen fra 1. januar til 1. oktober i vurderingsåret. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2. Ved ejendomsværdien forstås såvel den værdi, der fastsættes ved den almindelige vurdering, som den værdi, der fastsættes ved årsreguleringen. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1 og 4.

Den foreslåede tilføjelse om, at i tilfælde, hvor der ikke er ansat en ejendomsværdi, benyttes handelsværdien pr. seneste 1. oktober forud for det indkomstår, hvori udgiften eller forbedringen afholdes, skal ses på baggrund af forslaget om, at der alene skal foretages ansættelse af ejendomsværdi eller grundværdi i tilfælde, hvor en sådan ansættelse har betydning for påligningen af ejendomsværdiskat. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 12.

I tilfælde, hvor vurderingsmyndigheden ikke har ansat en ejendomsværdi, fordi ansættelsen er uden betydning for påligningen af ejendomsværdiskat, har ejeren af ejendommen mulighed for – mod betaling – at få foretaget en ejendomsvurdering efter reglerne i vurderingslovens § 4. Denne vurdering vil i givet fald blive lagt til grund ved beskatningen efter afskrivningslovens § 58 A, stk. 2.

Til § 4

Til nr. 1-3

Ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 2, 3 og 4, indeholder reglerne om beregningsgrundlaget for ejendomsværdiskatten. Efter de gældende regler er beregningsgrundlaget ejendomsværdien pr. 1. januar i indkomståret eller den del heraf, der er henført til ejerens bolig. Anvender den skattepligtige forskudt indkomstår er beregningsgrundlaget den ejendomsværdi, der er ansat pr. 1. januar i det kalenderår, som det forskudte indkomstår træder i stedet for.

For så vidt angår udenlandske ejendomme er beregningsgrundlaget handelsværdien pr. 1. januar i indkomståret.

Efter forslaget er beregningsgrundlaget ejendomsværdien pr. 1. oktober i indkomståret eller den del heraf, der er henført til ejerens bolig. Anvender den skattepligtige forskudt indkomstår er beregningsgrundlaget den ejendomsværdi, der er ansat pr. 1. oktober i det kalenderår, som det forskudte indkomstår træder i stedet for.

De foreslåede ændringer er konsekvenser af forslaget om at flytte vurderingsterminen fra 1. januar til 1. oktober i vurderingsåret. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2. Ved ejendomsværdien forstås såvel den værdi, der fastsættes ved den almindelige vurdering, som den værdi, der fastsættes ved årsreguleringen. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1 og 4.

For så vidt angår udenlandske ejendomme foreslås beregningsgrundlaget i overensstemmelse hermed ændret til handelsværdien pr. 1. oktober i indkomståret.

Til nr. 4

Efter de gældende regler beregnes ejendomsværdiskatten på grundlag af ejendomsværdien pr. 1. januar i indkomståret. Om- eller tilbygninger, der færdiggøres i indkomståret, indgår ikke i den ejendomsværdi, hvoraf ejendomsværdiskatten beregnes. Det vil sige, at man efter de gældende regler ikke betaler ejendomsværdiskat af en om- eller tilbygning, selv om man f.eks. har haft glæde af den i 10 måneder af året.

Efter lovforslagets § 1, nr. 2, flyttes vurderingsterminen fra 1. januar i indkomståret til 1. oktober i indkomståret. Dette indebærer, at om- eller tilbygninger, der færdiggøres i indkomståret, indgår i den ejendomsvurdering, hvoraf ejendomsværdiskatten beregnes. Det vil sige, at man skal betale ejendomsværdiskat af en om- eller tilbygning for hele året, selv om man f.eks. kun har haft gælden af den i 2 måneder af året.

Dette forekommer ikke rimeligt. Det foreslås derfor, at der i denne situation alene skal beregnes ejendomsværdiskat af ejendomsværdien pr. 1. oktober i året før indkomståret.

Til § 5

Til nr. 1-3 og 6

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den i lovforslagets § 1 foreslåede ændrede vurderingsorganisation.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 12, hvorefter vurderingsmyndighederne kan undlade at foretage ansættelse af ejendomsværdi og grundværdi for ejendomme, der ikke er undtaget fra vurdering efter den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 7, hvis ansættelsen af ejendomsværdi eller grundværdi ikke har betydning for påligningen af ejendomsværdiskat eller grundskyld.

Den kommunale ejendomsskattelev opregner en række ejendomme, der helt eller delvist er fritaget for grundskyld, og ejendomme, der helt eller delvist kan fritages for grundskyld. For nogle af disse ejendomme kan der i stedet opkræves dækningsafgift af grundværdi og forskelsværdi. Forskelsværdien er forskellen mellem ejendomsværdien og grundværdien. I nogle men langt fra alle - kommuner opkræves dækningsafgift af erhvervsjendomme beregnet på grundlag af forskelsværdien.

Der skal efter lovforslagets § 1, nr. 12, ikke foretages ansættelse af ejendomsværdi eller grundværdi af hensyn til kommunernes opkrævning af dækningsafgift.

Efter de gældende regler i den kommunale ejendomsskattelevs § 23 A, stk. 5, skal vurderingsrådene på kommunalbestyrelsens anmodning foretage de fordelinger af ejendomsværdi og grundværdi, der er er fornødne for beregningen af dækningsafgift. Finansministeren fastsætter det vederlag, som kommunerne skal betale til vurderingsmyndighederne for at foretage de nævnte fordelinger, såfremt fordeling ikke begæres foretaget i forbindelse med en vurdering.

I konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 12, foreslås bestemmelsen ændret således, at vurderingsmyndighederne på kommunalbestyrelsens anmodning skal foretage ansættelse eller årsregulering af ejendomsværdi og grundværdi og de fordelinger heraf, der er nødvendige for kommunens opkrævning af dækningsafgift. Kommunerne skal vederlægge vurderingsmyndighederne for at foretage de nævnte vurderinger og fordelinger. Efter forslaget ændres kompetencen til at fastsætte vederlaget fra finansministeren til skatteministeren. Denne kompetence er dog allerede de facto overført til skatteministeren i forbindelse med oprettelsen af Skatteministeriet.

Til nr. 5

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om, at der alene skal foretages almindelig vurdering hvert andet år, og at der skal foretages årsregulering i de år, hvor der ikke foretages almindelig vurdering, samt af forslaget om at flytte vurderings-

terminen fra 1. januar til 1. oktober i vurderingsåret. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1, 2 og 4.

Ifølge § 26, stk. 1, i den kommunale ejendomsskattelev løber skatteåret fra 1. januar til 31. december. Skatteåret er det år, hvori skatten betales.

Ifølge de gældende regler i § 26, stk. 2, lægges ansættelserne ved de i medfør af vurderingsloven foretagne almindelige vurderinger til grund ved skatteberegningen fra og med det første skatteår, der tager sin begyndelse i det kalenderår, der følger efter det, i hvilken vurderingen er foretaget.

Efter de gældende regler i vurderingsloven foretages vurderingen pr. 1. januar i vurderingsåret (kalenderåret). For den almindelige vurdering pr. 1. januar 2002, er det første skatteår, der tager sin begyndelse i det kalenderår, der følger efter det (kalenderår), i hvilken vurderingen er foretaget, skatteåret 2003. Det vil sige, at den almindelige vurdering pr. 1. januar 2002 lægges til grund ved skatteberegningen fra og med skatteåret 2003.

Forslaget om at flytte vurderingsterminen fra 1. januar til 1. oktober i vurderingsåret gør, at kommunerne vil være nødt til at opkræve grundskyld og dækningsafgift på basis af en ejendomsvurdering, som vedrører vurderingsåret 2 år før skatteåret (opkrævningsåret) Det vil sige, at grundskylden for skatteåret 2005 opkræves på grundlag af ejendomsvurderingen pr. 1. oktober 2003. Skatteåret 2005 er det første skatteår, der tager sin begyndelse i det andet kalenderår efter det (kalenderår), i hvilket vurderingen er foretaget.

Til § 6

Efter de gældende bestemmelser i ligningslovens § 16, stk. 5 og 9, anvendes henholdsvis ejendomsværdien og ejendomsværdien eller anskaffelsessummen opgjort i henhold til ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 2 eller 3, med tillæg af visse nærmere opregnede forbedringer, som grundlag for beregningen af den skattemæssige værdi af den fri benyttelse af boligen.

Efter forslaget er beregningsgrundlaget i § 16, stk. 5, ejendomsværdien pr. 1. oktober året før rådighedsåret eller, i tilfælde hvor der ikke er ansat en ejendomsværdi, handelsværdien pr. 1. oktober året før rådighedsåret. Beregningsgrundlaget i § 16, stk. 9, er ejendomsværdien pr. 1. oktober året før indkomståret eller, i tilfælde hvor der ikke er ansat en ejendomsværdi, handelsværdien pr. 1. oktober året før indkomståret, eller anskaffelsessummen opgjort i henhold til ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 2 eller 3, med tillæg af visse nærmere opregnede forbedringer.

De foreslåede ændringer skal ses på baggrund af de ændringer, der foreslås i lovforslagets § 1, nr. 2 og 13.

I lovforslagets § 1, nr. 13, foreslås det, at vurderingsmyndigheden kan undlade at foretage ansættelse af ejendomsværdi eller grundværdi for ejendomme, der ikke er omfattet af vurderingslovens § 7, stk. 1, hvor en sådan ansættelse ikke har betydning for påligningen af ejendomsværdiskat eller grundskyld. De foreslåede ændringer af beregningsgrundlaget i § 16, stk. 5 og 9, om fri sommerbolig og fri helårsbolig er en konsekvens heraf.

I lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås vurderingsterminen (vurderingstidspunktet) for ejendomsvurdering flyttet fra 1. januar til 1. oktober i vurderingsåret. Det vil sige, at i de tilfælde, hvor der beregnes ejendomsværdiskat, foreslås beregningsgrundlaget ændret fra ejendomsværdien - eller for så vidt angår udenlandske ejendomme handelsværdien - pr. 1. januar i indkomståret til ejendomsværdien eller handelsværdien pr. 1. oktober i indkomståret. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 4.

Som konsekvens heraf, og fordi lønmodtageren skal have mulighed for at beregne den skattemæssige konsekvens af den frie benyttelse af boligen, foreslås det, at tidspunktet for værdiansættelsen i henhold til ligningslovens § 16, stk. 5 og 9, flyttes fra 1. januar i rådighedsåret/indkomståret til 1. oktober året før rådighedsåret/indkomståret.

I tilfælde, hvor vurderingsmyndigheden ikke har ansat en ejendomsværdi, fordi ansættelsen er uden betydning for påligningen af ejendomsværdiskat, har ejeren af ejendommen mulighed for - mod betaling - at få foretaget en ejendomsvurdering efter reglerne i vurderingslovens § 4. Denne vurdering vil i givet fald blive lagt til grund ved beskattningen efter ligningslovens § 16, stk. 5 eller 9. Efter § 16, stk. 9, er det dog en forudsætning, at ejendomsværdien er højere end anskaffelsessummen opgjort i henhold til ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 2 eller 3, med tillæg af visse nærmere opregnede forbedringer.

Til § 7

Til nr. 1 og 2

Selskabsskattelovens § 5 D indeholder regler om det tilfælde, hvor et selskab eller en forening m.v. overgår fra at være undtaget fra skattepligt efter § 3, stk. 1, til at blive skattepligtigt efter § 1.

Efter § 5 D, stk. 3 og 4, sker afskrivning på grundlag af den værdi, hvormed bygningen eller installationen indgår i ejendomsværdien ved den seneste vurdering forud for det indkomstår, der er grundlaget for den første skatteansættelse.

Ved opgørelse af fortjeneste eller tab efter ejendomsavancebeskatningsloven for fast ejendom, der er erhvervet før overgangen til skattepligt efter § 5 D, stk. 9, træder ejendomsværdien ved den seneste vurdering forud for det indkomstår, der er grundlaget for den første skatteansættelse, i stedet for anskaffelsessummen.

I lovforslagets § 1, nr. 13, foreslås det, at vurderingsmyndigheden kan undlade at foretage ansættelse af ejendomsværdi eller grundværdi for ejendomme, der ikke er omfattet af vurderingslovens § 7, stk. 1, hvor en sådan ansættelse ikke har betydning for påligningen af ejendomsværdiskat eller grundskyld. I lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås vurderingsterminen (vurderingstidspunktet) for ejendomsvurdering flyttet fra 1. januar til 1. oktober i vurderingsåret.

I konsekvens heraf foreslås, at i de tilfælde, hvor der ikke foreligger en ejendomsværdi, skal handelsværdien pr. seneste 1. oktober forud for det indkomstår, der er grundlag for den første skatteansættelse, anvendes i stedet for ejendomsværdien ved seneste vurdering forud for det indkomstår, der danner grundlag for den første skatteansættelse.

I tilfælde, hvor vurderingsmyndigheden ikke har ansat en ejendomsværdi, har ejeren af ejendommen mulighed for - mod betaling - at få foretaget en ejendomsvurdering efter reglerne i vurderingslovens § 4. Denne vurdering vil i givet fald blive lagt til grund ved beskattningen efter selskabsskattelovens § 5 D, stk. 3, 4 og 9.

Til nr. 3

Selskabsskattelovens § 14 indeholder regler om opgørelse af andelsforeningers formue. Ifølge § 14, stk. 5, medregnes fast ejendom til den ved indkomstårets udgang fastsatte ejendomsværdi med fradrag af byrder, som der ikke tages hensyn til ved vurderingen. Ejendomme, som omfatter mindst 25 ha skov, medregnes til den i 1. pkt. opgjorte værdi med et nedslag i ejendomsværdien på 40 pct. af den af vurderingsmyndighederne til skov henførte del af ejendomsværdien.

I lovforslagets § 1, nr. 13, foreslås det, at vurderingsmyndigheden kan undlade at foretage ansættelse af ejendomsværdi eller grundværdi for ejendomme, der ikke er omfattet af vurderingslovens § 7, stk. 1, hvor en sådan ansættelse ikke har betydning for påligningen af ejendomsværdiskat eller grundskyld. I lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås vurderingsterminen (vurderingstidspunktet) for ejendomsvurdering flyttet fra 1. januar til 1. oktober i vurderingsåret.

I konsekvens heraf foreslås, at i tilfælde, hvor der ikke er ansat en ejendomsværdi, skal fast ejendom

medregnes til handelsværdien pr. 1. oktober i indkomståret. Ejendomme, som omfatter mindst 25 ha skov, får som efter de gældende regler et nedslag.

Det må antages, at der ved fastsættelsen af handelsværdien er taget hensyn til byrder på ejendommen, herunder også byrder af privatretlig karakter, som der ifølge vurderingslovens § 10, stk. 2, ikke tages hensyn til ved ejendomsvurderingen. Der gives derfor ikke særskilt fradrag herfor.

I tilfælde, hvor vurderingsmyndigheden ikke har ansat en ejendomsværdi, har ejeren af ejendommen mulighed for – mod betaling – at få foretaget en ejendomsvurdering efter reglerne i vurderingslovens § 4. Denne vurdering vil i givet fald blive lagt til grund ved beskatningen efter selskabsskattelovens § 14, stk. 5.

Til § 8

Virksomhedsskatteloven indeholder i § 3 regler om indskudskonto. Efter de gældende regler medregnes fast ejendom til den kontante anskaffelsessum eller den ved indkomstårets begyndelse fastsatte ejendomsværdi med fradrag af byrder, som der ikke er taget hensyn til ved vurderingen, og tillæg af eventuel ikke medregnet anskaffelsessum for ombygning, forbedringer m.v.

I lovforslagets § 1, nr. 12, foreslås det, at der for ejendomme, der ikke er omfattet af vurderingslovens § 7, stk. 1, alene foretages ansættelse af ejendomsværdi eller grundværdi, hvor en sådan ansættelse har betydning for påligningen af ejendomsværdiskat eller grundskyld. I lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås vurderingsterminen (vurderingstidspunktet) for ejendomsvurdering flyttet fra 1. januar til 1. oktober i vurderingsåret.

I konsekvens heraf foreslås en tilføjelse om, at i tilfælde, hvor der ikke foreligger en ejendomsværdi, kan handelsværdien pr. seneste 1. oktober forud for indkomstårets begyndelse med tillæg af eventuel ikke medregnet anskaffelsessum for ombygning, forbedringer m.v. vælges anvendt i stedet for den kontante anskaffelsessum. Ved ejendomsværdien forstås såvel den værdi, der fastsættes ved den almindelige vurdering, som den værdi, der fastsættes ved årsreguleringen. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1 og 4.

Det må antages, at der ved fastsættelsen af handelsværdien er taget hensyn til byrder på ejendommen, herunder også byrder af privatretlig karakter, som der ifølge vurderingslovens § 10, stk. 2, ikke tages hensyn til ved ejendomsvurderingen. Der gives derfor ikke særskilt fradrag herfor.

I tilfælde, hvor vurderingsmyndigheden ikke har ansat en ejendomsværdi, fordi ansættelsen er uden betydning for påligningen af ejendomsværdiskat, har ejeren af ejendommen mulighed for – mod betaling – at få foretaget en ejendomsvurdering efter reglerne i vurderingslovens § 4. Denne vurdering vil i givet fald blive lagt til grund ved beskatningen efter virksomhedsskattelovens § 3.

Til § 9

Til stk. 1

Det foreslås, at loven skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til stk. 2

Det foreslås, at lovens § 1, nr. 1-4, 6, 8, 9, 12, 13, 16, 29 og 36, og § 5, nr. 4, skal have virkning fra og med vurderingsåret 2003. Det indebærer bl.a., at der foretages almindelig vurdering, omvurdering og årsregulering efter de foreslåede nye regler første gang pr. 1. oktober 2003.

Til stk. 3

Det foreslås, at lovens § 1, nr. 5, 7, 10, 11, 14, 15, 17-28, 30-35, 37 og 38, § 2 og § 5, nr. 1-3 og 6, skal have virkning fra og med 1. maj 2002.

Udnævnelsen af medlemmer af vurderingsråd – og dermed skyldråd – gælder for en periode på 4 år, således at funktionsperioden for et medlem af et vurderingsråd starter den 1. maj i det år, hvor den kommunale valgperiode stater. Den kommunale valgperiode startede den 1. januar 2002. Det vil sige, at de nuværende medlemmers funktionsperiode udløber med udgangen af april 2002.

Forslaget om, at loven skal have virkning fra og med 1. maj 2002 indebærer, at der ikke udnævnes nye vurderingsråd – og dermed heller ikke nye skyldråd – når funktionsperioden for de nuværende vurderingsråd og skyldråd udløber med udgangen af april 2002, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, om ophævelse af vurderingslovens afsnit E

Forslaget indebærer endvidere, at vurderingen i 1. instans fra og med 1. maj 2002 overtages af told- og skatteforvaltningen, jf. skattestyrelseslovens § 16 som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 13.

Skyldrådenes funktion som ankeinstans overtages af vurderingsankenævnene. Udnævnelsen af medlemmer af vurderingsankenævnene gælder for en periode på 4 år, således at funktionsperioden for et medlem starter den 1. juli i det år, hvor den kommunale valgperiode starter. Det vil sige, at de første vurderingsankenævne udnævnes pr. 1. juli 2002.

Til stk. 4

Det foreslås, at § § 3, 4, 6, 7 og 8 skal have virkning fra og med indkomståret 2003.

Til stk. 5

Der er foretaget almindelig vurdering efter de gældende regler pr. 1. januar 2002. Der foretages som nævnt i bemærkningerne til stk. 2 første gang almindelig vurdering efter vurderingslovens § 1 som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 1, og årsregulering efter vurderingslovens § 3 A som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 4, af de ejendomme, der ikke omfattes af den almindelige vurdering efter vurderingslovens § 1, pr. 1. oktober 2003. Dette indebærer, at kommunerne vil være nødt til at opkræve grundskyld for såvel 2003 som 2004 af samme grundværdiansættelse, nemlig ansættelsen pr. 1. januar 2002. Under forudsætning af fortsat stigende ejendomspriser i løbet af 2002 vil dette kunne betyde et betydeligt provenutab for kommunerne, da stigningen i grundværdierne først får effekt i 2005, hvor grundlaget er grundværdien pr. 1. oktober 2003.

Det foreslås derfor, at der pr. 1. januar 2003 foretages en maskinel fremskrivning af ansættelserne af grundværdi under hensyn til den ændring af prisforholdene, der er sket siden den almindelige vurdering pr. 1. januar 2002. Fremskrivningen foretages ved Told- og Skattestyrelsens foranstaltning.

Grundværdier og fordelinger heraf reguleres med den konstaterede prisudvikling af ubebyggede grunde inden for den udnyttelse, der i henhold til planlovgivningen kan ske af tilsvarende grunde i ubebygget stand. De beregnede fremskrivningssatser nedrundes til en med 5 procentpoint delelig reguleringssats.

Hvor der i et enkelt amt ikke er statistisk belæg for at beregne en reguleringssats, sker beregningen for flere amter under ét.

Reguleringssatserne skal godkendes af Ligningsrådet. Ligningsrådet kan ikke godkende/nægte at godkende reguleringssatser ud fra fiskale hensyn.

Efter forslaget skal den maskinelt fremskrevne ansættelse af grundværdien lægges til grund ved beregningen af grundskylden, der skal betales i 2004.

Til stk. 6

Efter forslaget skal den nye affattelse af ejendoms-skattelovens § 26, stk. 2, have virkning for skatteberegningen for skatteåret 2005 og senere skatteår. Den nye affattelse af ejendomsskattelovens § 26 stk. 2, indebærer, at den almindelige vurdering pr. 1. oktober 2003 og årsreguleringen pr. 1. oktober 2003 lægges til grund ved beregningen af grundskylden, der skal betales i 2005.

Til stk. 7

Det foreslås, at ansættelser, afgørelser og fordelinger, der er foretaget af et vurderingsråd efter de før 1. juli 2002 gældende regler, ved anvendelsen af de fra og med 1. maj 2002 gældende regler skal anses for foretaget af told- og skatteforvaltningen, jf. skattestyrelseslovens § 16, som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 13. Bestemmelsen indebærer opretholdelse af kontinuiteten i forbindelse med overgangen fra den gældende vurderingsorganisation til den fremtidige vurderingsorganisation. Således kan vurderingsrådernes ansættelser vedrørende vurderingsåret 2002, der er foretaget inden udgangen af april 2002, og som efter de hidtil gældende regler kunne påklages til skyldrådene, påklages til vurderingsankenævnene.

Til stk. 8

Det foreslås, at klager over ansættelser, afgørelser og fordelinger foretaget af et vurderingsråd, der er indgivet efter de før 1. maj 2002 gældende regler, men som skyldrådet ikke har nået at afgøre inden den 1. maj 2002, skal afgøres af vurderingsankenævnet, jf. skattestyrelseslovens § 16 B, som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 13, efter de fra og med 1. maj 2002 gældende regler.

Til nr. 9

Fra og med vurderingsåret 2003 flyttes vurderings-terminen fra 1. januar i vurderingsåret til 1. oktober i vurderingsåret. Fra og med vurderingsåret 2003 skal klagefristen ved de almindelige vurderinger derfor være 1. juli i året efter vurderingsåret. For den almindelige vurdering i vurderingsåret 2002 foreslås det, at klagefristen – som efter de gældende regler i vurderingslovens § 42, stk. 2, 1. pkt., – skal være den 1. juli i vurderingsåret.

Til stk. 10

Efter de gældende regler i vurderingslovens § 39 A yder kommunerne sekretariatsbistand til vurderingsrådene.

Det foreslås, at de kommunale vurderingssekretariater skal opretholdes indtil udgangen af 2002. Formålet hermed er, at medarbejderne i de kommunale vurderingssekretariater skal bistå told- og skatteforvaltningen med retning af fejl mv. i de ansættelser, som vurderingsrådene har foretaget for vurderingsåret 2002, inden klagerne sendes videre til vurderingsankenævnene, jf. forslaget til skattestyrelseslovens § 22 A, stk. 1, som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 17. Formålet er endvidere, at medarbejderne i de kommunale vurderingssekretariater skal bistå told- og skatteforvaltningen med overtagelsen af vurderingsopgaven

herunder forberedelsen af vurderingen for vurderingsåret 2003, der begynder i forsommeren 2002.

Til stk. 11

I forbindelse med, at staten overtager ansvaret for ejendomsvurderingen foreslås, at told- og skattefor-

valtningen pr. 1. januar 2003 overtager de dele af det kommunale edb-system, der er nødvendige for vurderingen af fast ejendom. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 34.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 823 af 18. september 2001, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

§ 1. Almindelig vurdering af landets faste ejendomme bortset fra dem, der efter § 7 er undtaget fra vurdering, skal finde sted hvert år.

»§ 1. Almindelig vurdering af landets faste ejendomme finder sted hvert andet år, jf. dog § 7. Ejeboliger vurderes i ulige år. Andre ejendomme vurderes i lige år. Skatteministeren fastsætter den nærmere afgrænsning mellem ejeboliger og andre ejendomme.«.

§ 2. (Ophævet).**2. Efter § 1 indsættes:**

»§ 2. Ved de almindelige vurderinger er vurderingsterminen den 1. oktober i det år, hvori vurderingen foretages. Ejendommens tilstand og prisforholdene pr. vedkommende 1. oktober lægges til grund ved ansættelsen, jf. dog § 12, § 14, stk. 3, og § 39, stk. 3.«.

§ 3. Ved de almindelige vurderinger er vurderingsterminen den 1. januar. Ejendommens tilstand og prisforholdene pr. 1. januar skal lægges til grund ved ansættelsen, jf. dog § 12, § 14, stk. 3, og § 39, stk. 3.

3. § 3 affattes således:

»§ 3. Året efter den almindelige vurdering foretages der omvurdering

- 1) af ejendomme, fra hvilke der er afhændet, eller til hvilke der er lagt et særskilt matrikuleret areal, når erhvervelsesdokumentet er blevet tinglyst som adkomst,
- 2) af ejendomme, ved hvilke der uden forandring af matrikelbetegnelsen er sket arealændring som følge af omdeling eller skelforandring, for så vidt ændringen har påviselig virkning på ejendomsværdien eller grundværdien,

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- 3) af ejendomme, fra hvilke der er udskilt et areal, når dette er blevet ansat ved en vurdering i henhold til § 4, stk. 1, eller når arealet i overensstemmelse med reglerne i § 8, stk. 3, skal vurderes som en selvstændig ejendom,
- 4) af ejendomme, fra hvilke der er eksproprieret areal, eller til hvilke der er lagt eksproprieret areal, for så vidt arealændringen har påviselig indvirkning på ejendomsværdien eller grund værdien, samt af ejendomme, der er omfattet af en foreløbig kendelse i henhold til lov om jordfordeling mellem landejendomme,
- 5) af ejendomme, der har lidt væsentlig skade ved brand, storm eller lignende, eller hvis ejendomsværdi må antages at være gået væsentligt ned som følge af nedrivning af bygninger,
- 6) af ejendomme, der som følge af offentlige foranstaltninger er undergået værdiforringelse, og der ved forlig eller kendelse af vedkommende myndighed er tillagt ejeren erstatning herfor, samt ejendomme, der overføres fra byzone eller sommerhusområde til landzone,
- 7) af nye ejendomme, herunder ejendomme, som er opstået ved opfyldning, ved en ejendoms opdeling i ejerlejligheder eller ved opførelse af bygning på lejet grund,
- 8) af ejendomme, på hvilke der er foretaget om- eller tilbygning,
- 9) af nybyggede ejendomme,
- 10) af ejendomme, der har ændret anvendelse, jf. vurderingslovens § 33, stk. 1.

Stk. 2. Årsagen til omvurderingen skal være indtrådt i det første år efter ejendommens sidste vurdering ved en almindelig vurdering.

Stk. 3. Offentlige myndigheder skal efter bestemmelse af skatteministeren være pligtige til uden betaling at meddele vurderingsmyndigheden oplysninger til brug ved afgørelsen af, om omvurdering i henhold til stk. 1 skal finde sted.

Gældende formulering

§ 4. Enhver selvstændigt vurderet ejendom samt ethvert ikke selvstændigt vurderet areal, der opfylder betingelserne i § 8, stk. 1, 2 eller 3, for at kunne vurderes selvstændigt, kan på begæring af ejeren - når de i § 8, stk. 3, 3. pkt., omhandlede betingelser foreligger, på begæring af hver af parterne i salget - forlanges optaget til vurdering (omvurdering) til enhver tid uden for de almindelige vurderinger. Begæring om en sådan vurdering skal fremsættes skriftligt, og såfremt der for ejendommen skal indgives vurderingsskema, jf. § 38, stk. 2, er foretagelsen af vurderingen betinget af, at skema indgives inden en af vurderingsrådet fastsat frist.

Stk. 2. - - -

Lovforslaget

Stk. 4. Ved vurderingen i henhold til stk. 1 er vurderingsterminen 1. oktober i det år, hvori omvurderingen foretages. Ejendommens tilstand pr. vedkommende 1. oktober og prisforholdene pr. vurderingsterminen ved senest forudgående almindelige vurdering lægges til grund, jf. dog § 12, § 14, stk. 3, og § 39, stk. 3.«.

4. Efter § 3 indsættes:

»§ 3 A. Året efter den almindelige vurdering foretages ved den centrale told- og skatteforvaltningens foranstaltning pr. 1. oktober en regulering af ansættelserne af ejendoms- og grundværdi samt fordelingerne heraf under hensyn til den ændring i prisforholdene, der er sket siden den seneste almindelige vurdering. Reguleringen sker på grundlag af statistiske oplysninger om salgsprisen for ejendomme af den pågældende art inden for det pågældende amt. Ejendomsværdier og fordelinger heraf reguleres med den konstaterede prisudvikling inden for ejendomme af den benyttelse, som ejendommen er henført til efter § 33, stk. 1, jf. dog 5. pkt. Grundværdier og fordelinger heraf reguleres med den konstaterede prisudvikling af ubebyggede grunde inden for den udnyttelse, der i henhold til planlovgivningen kan ske af tilsvarende grunde i ubebygget stand, jf. dog 5. pkt. De beregnede fremskrivningssatser, jf. 3. og 4. pkt., nedrundes til en med 5 procentpoint delelig reguleringssats. Reguleringssatserne skal godkendes af Ligningsrådet.«.

5. I § 4, *stk. 1*, ændres »vurderingsrådet« til: »vurderingsmyndigheden«.

Gældende formulering

Stk. 3. Ved vurderingerne i henhold til stk. 1 og 2 er det med de af bestemmelserne i § 12 og § 14, stk. 3, følgende modifikationer ejendommens tilstand på vurderingstidspunktet, der skal lægges til grund ved ansættelsen. Vurderingsrådene foretager ansættelserne efter prisforholdene pr. senest forudgående 1. januar.

Stk. 4. Begæring om vurdering i henhold til stk. 1 skal indgives til vedkommende vurderingsformand. Skatteministeren kan træffe bestemmelse om formen for begæringen og om, hvilke dokumenter og oplysninger der skal medfølge. Vurderingerne skal foretages uden uforment ophold.

Stk. 5. Udgifterne ved vurderinger, der finder sted efter begæring i henhold til stk. 1, afholdes af den, der har begæret vurderingen. Ansættes ejendomsværdien eller grundværdien mindst 10 pct. lavere end ved nærmest forudgående vurdering, afholdes udgifterne dog af det offentlige.

§ 4 A. Når en ejendom, som omfattes af § 1 i lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom, helt eller delvis er blevet inddraget under byzone eller sommerhusområde, jf. lov om planlægning, optages den til omvurdering. Vurderingen skal foretages uden uforment ophold, efter at inddragelsen i byzone eller sommerhusområde er bekendtgjort, og uden for de almindelige vurderinger. Ved vurderingen lægges ejendommens tilstand på tidspunktet for zoneinddragelsen samt prisforholdene pr. den seneste 1. januar forud for dette tidspunkt til grund for ansættelsen.

§ 5. Ved vurderingen ansætter vurderingsrådet ejendomsværdien og grundværdien. Endvidere ansætter vurderingsrådet et eventuelt fradrag i grundværdien for forbedringer.

Stk. 2-3. - - -

Lovforslaget

6. § 4, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Ansættelserne foretages efter prisforholdene pr. vurderingsterminen ved senest forudgående almindelige vurdering.«

7. I § 4, stk. 4, 1. pkt., ændres »vedkommende vurderingsformand« til: »vurderingsmyndigheden«.

8. I § 4, stk. 5, udgår 2. pkt.

9. I § 4 A, 3. pkt., ændres »samt prisforholdene pr. den seneste 1. januar forud for dette tidspunkt« til: »samt prisforholdene pr. vurderingsterminen ved seneste almindelige vurdering forud for dette tidspunkt«.

10. § 5, stk. 1, affattes således:

»Ved vurderingen ansættes ejendomsværdien og grundværdien samt et eventuelt fradrag i grundværdien for forbedringer.«

Gældende formulering

§ 6. Vurderingsrådet foretager vurderingen på grundlag af værdien i handel og vandel, såfremt købesummen skulle erlægges kontant, jf. nærmere bestemmelserne i afsnit B.

§ 7. Undtaget fra vurdering er:

1) - 6) - - -

§ 10. Stk. 1-2. - - -

Stk. 3. Ved vurderingsrådets ansættelse af ejendomsværdien regnes der for udlejningsejendommens vedkommende med sædvanlige udlejningsforhold.

§ 14. *Stk. 1-5.* - - -

Stk. 6. I de tilfælde, hvor grundværdien ansættes efter reglerne i stk. 5, skal vurderingsrådet tillige angive et særligt differencebeløb, der udgør forskellen mellem det beløb, hvortil grundværdien ville være blevet ansat efter § 16, og den i medfør af stk. 5 ansatte grundværdi.

Lovforslaget

11. I § 6 ændres »Vurderingsrådet foretager vurderingen« til: »Vurderingen foretages«.

12. I § 6 indsættes som 2. pkt.:

»For ejerboliger, jf. § 1, 2. pkt., fastlægges vurderingen med udgangspunkt i den gennemsnitlige handelspris for ejendomme af samme størrelse, alder, stand og beliggenhed i et sammenligneligt område.«.

13. I § 7 indsættes som stk. 2:

»*Stk. 2.* Vurderingsmyndigheden kan undlade at ansætte ejendomsværdi eller grundværdi for ejendomme, der ikke er omfattet af stk. 1, hvor en sådan ansættelse er uden betydning for påligningen af ejendomsværdiskat eller grundskyld, jf. dog § 23 A, stk. 5, i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.«.

14. I § 10, *stk. 3*, ændres »vurderingsrådets ansættelse« til: »ansættelsen«.

15. I § 14, *stk. 6*, ændres »skal vurderingsrådet tillige angive« til: »skal der tillige gives«.

Bilag til f. t. l. vedr. vurderingsloven, skattestyrelsesloven og andre skattelove

Gældende formulering

§ 17. Såfremt de fornødne oplysninger foreligger, skal vurderingsrådet ved vurderingen med de af §§ 18 og 21 følgende begrænsninger give fradrag i grundværdien for forbedringer, der bevirker en stigning i grundværdien, hvad enten forbedringerne består i kapitalanvendelse eller i ejers arbejde.

E. Vurderingsmyndighederne

§ 22. Efter bestemmelse af skatteministeren inddeles landet i vurderingskredse. En vurderingskreds skal ligge inden for en amtskommune, for Københavns og Frederiksbergs vedkommende dog inden for kommunen.

Lovforslaget

16. Efter § 16 A indsættes:

»§ 16 B. Ved ansættelsen af grundværdien for arealer udlagt til beboelsesformål eller sommerhusformål, hvor beboelsesbygningens placering den 1. januar 2002 var og fortsat er til hinder for en udstykning til to beboelsesparceller, bortses der fra denne udstykningsmulighed.«.

17. I § 17 ændres »vurderingsrådet« til: »der« og »give« til: »gives«.

18. Overskriften »E. Vurderingsmyndighederne« udgår, og §§ 22-29 A ophæves.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 23. For hver vurderingskreds udnævner skatteministeren et vurderingsråd bestående af en vurderingsformand og to vurderingsmænd. Skatteministeren udnævner endvidere en suppleant for hver vurderingsmand. Forud for udnævnelsen indhentes indstilling fra vedkommende amtsråd, for vurderingskredse inden for København og Frederiksberg kommuner dog fra vedkommende kommunalbestyrelse. Der skal indstilles 3 personer sideordnet for hvert hvert i vurderingsrådet. Indstillingen skal være ledsaget af en angivelse af de pågældendes kvalifikationer til at bestride hvervet. Udnævnelse sker for fire år ad gangen. Genudnævnelse kan finde sted. Opfylder den hidtidige vurderingsformand eller vurderingsmand betingelserne for at kunne fortsætte i hvervet, skal den pågældende være en af de tre indstillede personer. Medlemmer af vurderingsråd skal være bosat i vurderingskredsen eller en af de kommuner, som vurderingskredsen omfatter. Skatteministeren kan i ganske særlige tilfælde dispensere fra bopælskravet. Udnævnelserne gælder for en periode på 4 år, således at funktionsperioden for et medlem af et vurderingsråd starter den 1. maj i det år, hvor den kommunale valgperiode starter.

Stk. 2. Et medlem af et vurderingsråd skal senest fratræde hvervet med udgangen af den måned, hvor den pågældende fylder 70 år. Medlemmer af kommunalbestyrelser samt af Ligningsrådet, Landsskatteretten og skatteankenævn kan ikke udnævnes som medlemmer af vurderingsrådet. Et medlem af vurderingsrådet, der indvælges i en kommunalbestyrelse eller bliver medlem af Ligningsrådet, Landsskatteretten eller et skatteankenævn, skal fratræde.

Stk. 3. Afgår et medlem af vurderingsrådet i løbet af funktionsperioden, udnævnes en efterfølger for den tilbageværende del af perioden. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Har en vurderingsformand forfald, fungerer en anden vurderingsformand inden for skyldkredsen, jf. § 24, efter skyldrådsformandens bestemmelse i den forhindredes sted. Har en vurderingsmand forfald, kan skyldrådsformanden beslutte, at den pågældendes suppleant fungerer i stedet.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 5. Medlemmer af vurderingsrådet kan, dersom deres vandel eller den måde, hvorpå de udfører deres arbejde, giver anledning dertil, afskediges af skatteministeren.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte regler for vurderingsrådenes virksomhed.

§ 24. Efter bestemmelse af skatteministeren inddeles landet i skyldkredse, der hver består af et antal vurderingskredse.

Stk. 2. Vurderingsformændene inden for en skyldkreds udgør tilsammen et skyldråd. Et skyldråd træffer om fornødent sin afgørelse ved stemmeflerhed. I tilfælde af stemmelighed gør formandens stemme udslaget.

Stk. 3. For hver skyldkreds udnævner skatteministeren en af vurderingsformændene til tillige at være formand for skyldrådet. Skyldrådet vælger mellem en og tre næstformænd.

Stk. 4. Skatteministeren kan bestemme, at ikke alle vurderingsformænd skal være medlem af skyldrådet.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regler for skyldrådenes virksomhed.

§ 25. Hvor forholdene måtte gøre det påkrævet, kan der efter den centrale told- og skatteforvaltnings bestemmelse tilkaldes sagkyndig medhjælp til at yde bistand ved vurdering af ejendomme af særlig karakter.

§ 26. (Ophævet).

§ 27. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for vederlæggelse af vurderingsmænd, vurderingsformænd, skyldrådsmedlemmer og skyldrådsformænd og for vederlæggelse af sagkyndige medhjælpere.

§ 28. Skyldrådet kan opdele sig i besluttende led bestående af mindst tre medlemmer, deriblandt formand eller en af næstformændene. Ved opdelingen skal de besluttende led så vidt muligt sikres en alsidig sammensætning.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. For at et skyldråd kan træffe en afgørelse, skal mindst halvdelen af rådets medlemmer være til stede. For at et besluttende led kan træffe en afgørelse, skal mindst tre medlemmer være til stede. Formanden eller en af næstformændene skal deltage i alle afgørelser. I tilfælde af stemmelighed er formandens eller en af næstformændenes stemmer afgørende. Ethvert medlem kan kræve en sag forelagt for det samlede skyldråd.

Stk. 3. Selv om skyldrådet er opdelt i besluttende led, har alle rådets medlemmer ret til at deltage i ethvert møde, jf. dog stk. 4. Et medlem kan over for formanden fremsætte begæring om at få tilsendt indkaldelser i besluttende led, hvoraf vedkommende ikke selv er medlem. De skyldrådsmedlemmer, der ikke er medlem af det besluttende led, har ikke stemmeret, men har ret til at udtale sig.

Stk. 4. Et medlem af et skyldråd kan ikke deltage i behandlingen af klagesager, som medlemmet tidligere som vurderingsformand har deltaget i behandlingen af.

§ 29. (Ophævet).

§ 29 A. Medlemmer af vurderingsmyndigheden eller af Landsskatteretten er under ansvar efter borgerlig straffelovs §§ 152-152 f forpligtet til over for alle uvedkommende at hemmeligholde, hvad de gennem deres virksomhed bliver vidende om. Forpligtelsen gælder tillige for sagkyndige medhjælpere og de hos de nævnte myndigheder i øvrigt ansatte og andre medhjælpere, jf. § 39 A, samt i øvrigt enhver, der som følge af et i henhold til aftale med det offentlige påtaget arbejde kommer til kundskab om sådanne forhold. Er aftalen indgået med en virksomhed, gælder forpligtelsen alle, der under deres arbejde i virksomheden får kundskab om forhold som de ovennævnte.

19. § 30 affattes således:

§ 30. Vurderingen foretages af vurderingsrådene, der også tager bestemmelse med hensyn til, om en ejendom må anses for helt eller delvis undtaget fra vurdering i henhold til § 7.

»§ 30. I forbindelse med vurderingen afgøres det, om en ejendom må anses for helt eller delvis undtaget fra vurdering i henhold til § 7, stk. 1, eller vurdering helt eller delvis skal undlades i henhold til § 7, stk. 2.«

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. Vurderingsrådene kan foretage fornøden besigtigelse af ejendommene. Legitimation skal forevises på forlangende. De nærmere regler for besigtigelse fastsættes af Ligningsrådet.

§ 31. Vurderingsformanden leder vurderingsrådets arbejde og fordeler opgaverne mellem vurderingsmændene. Vurderingsformanden bør særlig drage omsorg for ensartethed i vurderingerne inden for vurderingskredsen.

Stk. 2. Vurderingsformanden og en vurderingsmand kan på vurderingsrådets vegne træffe afgørelse om ansættelser, fordelinger, afgørelser i medfør af § 33 o.lign., såfremt de er enige. I tilfælde af uenighed træffer vurderingsrådet afgørelse ved stemmeflerhed.

Stk. 3. Vurderingsrådet kan bemyndige vurderingssekretariatet til at udføre særlige opgaver, herunder besigtigelser, på vurderingsrådets vegne, jf. § 30, stk. 2.

§ 33. I forbindelse med vurderingen træffer vurderingsrådet bestemmelse om, hvorvidt en ejendom helt eller delvis må anses for benyttet til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, eller til hvilken benyttelse ejendommen i øvrigt henføres. Vurderingsrådet træffer ligeledes i forbindelse med vurderingen af ejendomme omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 2, bestemmelse om, hvorvidt en nybygning er færdigbygget. En ejendom skal vurderes som færdigbygget, når den kan anvendes som bolig.

20. § 31 ophæves.

21. I § 33, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »vurderingsrådet« til: »vurderingsmyndigheden«.

22. I § 33, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »Vurderingsrådet træffer ligeledes i forbindelse med vurderingen af ejendomme omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 2, bestemmelse« til: »I forbindelse med vurderingen af ejendomme omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 2, træffes ligeledes bestemmelse«.

Gældende formulering

Stk. 2. Vurderingsrådet foretager de fordelinger af ejendomsværdi, grundværdi, eventuelt fradrag i grundværdien for forbedringer og eventuelt differencebeløb, som i øvrigt er fornødne til gennemførelsen af bestemmelser i loven om beskattning til kommunerne af faste ejendomme, loven om lån til betaling af ejendomsskatter, loven om afgift af dødsboer og gaver og loven om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom.

Stk. 3. Er en ejendom delvis jordrentepligtig, foretager vurderingsrådet fordeling af grundværdien og eventuelt fradrag i grundværdien for forbedringer på det jordrentepligtige areal og den øvrige del af arealet.

Stk. 4. I forbindelse med vurderingen af ejendomme, der er omfattet af stk. 1, foretager vurderingsrådet en fordeling af ejendomsværdien og grundværdien på henholdsvis stuehuset med tilhørende grund og have og på den øvrige ejendom.

Stk. 5. For ejendomme, som indeholder en eller to selvstændige lejligheder, og som, uden at være omfattet af stk. 4, både tjener til bolig for ejeren og benyttes erhvervsmæssigt i væsentligt omfang, foretager vurderingsrådet fordeling af ejendomsværdien på den del, der tjener til bolig for ejeren, og på den øvrige ejendom. For ejendomme omfattet af ligningslovens § 16, stk. 9, eller § 16 A, stk. 10, hvor en væsentlig del af ejendommen anvendes erhvervsmæssigt, foretages ligeledes en fordeling af ejendomsværdien på den del, der tjener til bolig for den ansatte eller hovedaktionæren og på den øvrige ejendom.

Stk. 6. For ejendomme, som indeholder to selvstændige lejligheder, og som tjener til bolig for ejeren uden at være omfattet af stk. 4 eller 5, foretager vurderingsrådet fordeling af ejendomsværdien på de to selvstændige lejligheder. For ejendomme omfattet af ligningslovens § 16, stk. 9, eller § 16 A, stk. 10, som indeholder to selvstændige lejligheder, foretages ligeledes en fordeling af ejendomsværdien på de to selvstændige lejligheder.

Stk. 7. - - -

Lovforslaget

23. I § 33, *stk. 2*, ændres »Vurderingsrådet« til: »Vurderingsmyndigheden«.

24. I § 33, *stk. 3, 5 og 6*, ændres »foretager vurderingsrådet« til: »foretages«.

25. I § 33, *stk. 4*, ændres »I forbindelse med vurderingen af ejendomme, der er omfattet af stk. 1, foretager vurderingsrådet« til: »I forbindelse med vurderingen af ejendomme, der er omfattet af stk. 1, 1. pkt., foretages«.

Gældende formulering

Stk. 8. For ejendomme over 5.000 m², der helt eller delvis er beliggende i landzone, og hvor vurderingsrådet ikke skal foretage en fordeling efter stk. 4-7, foretager vurderingsrådet en fordeling af ejendomsværdien på den del, der knytter sig til ejerboligdelen, og på den øvrige del af ejendommen. Ved fordelingen anses 5.000 m² af grundarealet for at høre til boligdelen, jf. dog stk. 11. Den øvrige del af grundarealet medregnes til restejeendommen.

Stk. 9. For ejendomme, der er samnoteret med en vindmølleparcel, jf. § 8, stk. 1, og hvor vurderingsrådet ikke skal foretage en fordeling efter stk. 4-7, foretager vurderingsrådet en fordeling af ejendomsværdien på henholdsvis den del, der knytter sig til ejerboligen, og den del, der knytter sig til vindmølleparcellen.

Stk. 10. Fordelingen af grundværdien og fradraget i samme eller af ejendomsværdien foretages af vurderingsrådet i alle andre tilfælde, hvor lovgivningen forudsætter en sådan fordeling (f.eks. hvor brugeren af en del af en ejendom ifølge lovgivningen skal udrede skatterne af den pågældende del af ejendommen), og der inden vurderingen er fremsat begæring herom under meddelelse af de fornødne oplysninger.

Stk. 11. - - -

§ 33 A. For ejendomme, hvor der er anmodet om vurdering efter ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 6, ansætter vurderingsrådet efter stk. 3 en særskilt ejendomsværdi for den del af ejendommen, der tjener til bolig for ejeren, og efter stk. 4 en særskilt ejendomsværdi for den resterende del af ejendommen. De nævnte særskilte ansættelser kan tilsammen afvige fra den ejendomsværdi, der ansættes for den samlede ejendom.

Stk. 2. For ejendomme, hvor der er anmodet om vurdering efter ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 7 og 8, ansætter vurderingsrådet efter stk. 3 en særskilt ejendomsværdi for hver enkelt af de lejligheder m.v., der tjener til bolig for en ejer af ejendommen, og efter stk. 4 en særskilt ejendomsværdi for den resterende del af ejendommen. Reglen i stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Lovforslaget

26. I § 33, stk. 8 og 9, ændres »hvor vurderingsrådet ikke skal foretage en fordeling efter stk. 4-7, foretager vurderingsrådet en fordeling« til: »hvor der ikke skal foretages en fordeling efter stk. 4-7, foretages en fordeling«.

27. I § 33, stk. 10, ændres »foretages af vurderingsrådet« til: »foretages«.

28. I § 33 A, stk. 1 og 2, ændres »ansætter vurderingsrådet« til: »ansættes«.

Gældende formulering

Stk. 3. Den særskilte ansættelse af ejendoms-værdi som nævnt i stk. 1 og 2 for den del af en ejendom, som tjener til bolig for en ejer, foretages, som om den pågældende bolig var tinglyst som en selvstændig ejerlejlighed. Vurderingen foretages efter prisforholdene og ejendommens tilstand pr. 1. januar. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om vurderingen.

Stk. 4. Den særskilte ansættelse af ejendoms-værdi som nævnt i stk. 1 og 2 for den del af en ejendom, som ikke tjener til bolig for en ejer, foretages, som om den pågældende del af ejendommen var en selvstændig fast ejendom. Vurderingen foretages efter prisforholdene og ejendommens tilstand pr. 1. januar. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om vurderingen.

Stk. 5. - - -

§ 34. Vurderingsrådene er pligtige til at medvirke ved revisioner af vurderingerne.

Stk. 2. Vurderingsrådene er pligtige til på begæring af offentlige myndigheder at afgive erklæringer på områder, der vedrører vurdering af ejendomme i kommunen (vurderingsdistriktet). Er vurderingsrådets pligt til at afgive erklæringer ikke udtrykkelig hjemlet i særlig lov, afgøres spørgsmålet om omfanget af vurderingsrådets pligt endeligt af skatteministeren, ligesom denne i samme tilfælde, hvor omstændighederne måtte tale derfor, på begæring af vurderingsrådet kan bestemme, at der af den pågældende myndighed skal erlægges et vederlag til vurderingsrådet for erklæringens afgivelse.

§ 35. Skyldrådenes opgaver er:

- a) at yde vurderingsrådene vejledning ved vurderingen,
- b) at påkende klager over vurderingsrådenes ansættelser, fordelinger af ansatte værdier og afgørelser om benyttelse.

Lovforslaget

29. § 33 A, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., udgår og i stedet indsættes (begge steder):

»Ved vurderingen i henhold til 1. pkt. er vurderingsterminen 1. oktober i det år, hvori vurderingen foretages. Ejendommens tilstand pr. vedkommende 1. oktober og prisforholdene pr. vurderingsterminen ved senest forudgående almindelige vurdering lægges til grund.«.

30. § 34 affattes således:

»§ 34. Vurderingsmyndigheden har pligt til på begæring af offentlige myndigheder at afgive erklæringer på områder, der vedrører vurdering af ejendomme. Er vurderingsmyndighedens pligt til at afgive erklæringer ikke udtrykkelig hjemlet i særlig lov, afgøres spørgsmålet om omfanget af vurderingsmyndighedens pligt endeligt af skatteministeren, ligesom denne i samme tilfælde, hvor omstændighederne taler derfor, kan bestemme, at den pågældende myndighed skal betale vurderingsmyndigheden for afgivelse af erklæringen.«.

31. §§ 35 og 36 ophæves.

Gældende formulering

Stk. 2. Skyldrådene kan foretage besigtigelse af ejendomme som led i udførelsen af deres opgaver. Legitimation skal forevises på forlangende. De nærmere regler for besigtigelse fastsættes af Ligningsrådet.

§ 36. Skyldrådsformanden leder skyldrådets arbejde. Han bør særlig have opmærksomheden henvendt på, at der opnås ensartethed i vurderingerne inden for skyldkredsen.

G. Vurderingen. Klage. Revision

§ 39. Vurderingerne foretages af vurderingsrådet på grundlag af oplysninger fra det i stk. 2 nævnte register, fra bygnings- og boligregistret, fra andre registre med oplysninger om fast ejendom, fra de indkomne udfyldte skemaer og udfra vurderingsrådets personlige kendskab til ejendommene.

Stk. 2. Skatteministeren kan pålægge kommunalbestyrelserne at opretholde og ajourføre et register indeholdende de for vurderingen nødvendige oplysninger, herunder oplysninger om matriklen, de vurderede ejendomme, ejerforholdene, ansættelserne, fordelingerne og afgørelser efter § 33. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for registrets førelse samt for adgangen til at benytte registret.

Stk. 3. Ved bedømmelse af prisforholdene pr. 1. januar, jf. § 3, anvender vurderingsrådene de af den centrale told- og skatteforvaltning senest indsamlede oplysninger om salgsprisen for sammenlignelige ejendomme suppleret med en fremskrivning af prisniveauet til den 1. januar. Den anvendte fremskrivning af prisniveauet skal godkendes af Ligningsrådet.

§ 39 A. Kommunerne yder vurderingsrådene sekretariatsbistand. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler herfor.

Lovforslaget

32. Overskriften til *afsnit G* affattes således:

»*G. Vurderingen*«.

33. I § 39, *stk. 1*, ændres »foretages af vurderingsrådet« til: »foretages« og », fra de indkomne udfyldte skemaer og udfra vurderingsrådets personlige kendskab til ejendommene« til: »og fra de indkomne udfyldte skemaer vedrørende ejendommene«.

34. I § 39, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres », ejerforholdene, ansættelserne, fordelingerne og afgørelser efter § 33« til: »og ejerforholdene«.

35. I § 39, *stk. 3*, ændres »1. januar, jf. § 3« til: »1. oktober, jf. § 2«, og »1. januar« ændres til: »1. oktober«.

36. I § 39, *stk. 3*, ændres »anvender vurderingsrådene« til: »anvendes«.

37. §§ 39 A-46 A ophæves.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. Skatteministeren kan godkende, at den i stk. 1 nævnte bistand til vurderingsrådene af kontormæssig art ydes af to eller flere kommuner i fællesskab.

§ 40. Ved almindelige vurderinger gives der meddelelse til ejeren om vurderingsrådets ansættelser og fordelinger, samt om afgørelser efter § 33, stk. 1. Meddelelsen skal indeholde oplysning om forhold, der er registreret om den vurderede ejendom, og som har været tillagt særlig betydning ved vurderingen, samt om eventuelle beregninger, der har været lagt til grund for den pågældende ansættelse eller fordeling. Ved vurderinger efter § 4 og § 4 A gives de samme oplysninger til ejeren. Såfremt begæring om vurdering er fremsat i anledning af salg, gives der meddelelse til såvel køber som sælger.

Stk. 2. Når en almindelig vurdering er afsluttet, udfærdiger kommunerne en fortegnelse over de foretagne ansættelser.

Stk. 3. Ved almindelig vurdering giver kommunerne efter forudgående offentlig bekendtgørelse offentligheden adgang til oplysning om resultatet af vurderingerne inden for en periode af mindst 14 dage. Samtidig kan kommunerne give offentligheden adgang til oplysninger om tidspunktet for salg af fast ejendom i kommunen, der er foretaget siden den senest forudgående almindelige vurdering, den beregnede kontante købesum ved disse salg og eventuelle beregningsoplysninger for den konkrete ejendom, der har ligget til grund for vurderingsrådets skøn. Den centrale told- og skatteforvaltning kan give offentligheden adgang til tilsvarende oplysninger som kommunerne.

§ 41. Vurderingsmyndigheden kan genoptage en ansættelse af en fast ejendom, når en klageberettiget fremlægger nye oplysninger, der kan medføre en ændret ansættelse. Begæring om genoptagelse skal indgives inden 3 år efter udløbet af det pågældende vurderingsår.

§ 41 A. Når et skyldråd eller Landsskatteretten har påkendt en vurdering, kan told- og skatteforvaltningen bemyndige vedkommende vurderingsråd til at genoptage nyere vurderinger af den pågældende ejendom, i det omfang skyldrådets eller Landsskatterettens afgørelse giver anledning til ændring heraf.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 42. Klager over vurderingsrådets ansættelser samt over vurderingsrådets afgørelser og fordelinger efter § 33 indgives til vurderingsrådet af ejerne. Er en vurdering foretaget efter begæring af en anden end ejeren, kan klage desuden indgives af den, der har begæret vurderingen. I de i § 8, stk. 3, 3. pkt., omhandlede tilfælde kan både køber og sælger påklage vurderingen. En ejer kan også påklage vurderingen af andres ejendom, når ejeren har en retlig og økonomisk interesse deri. En kommune kan endvidere påklage vurderingen af en ejendom, som kommunen i medfør af lovgivningen vil kunne tilpligtes at overtage. Vurderingsrådet videresender klagen tillige med en udtalelse om sagen til skyldrådet. Klagen skal være skriftlig og begrundet. Hvis vurderingsrådet på grundlag af klagen finder anledning til at genoptage ansættelsen og i den forbindelse opnår enighed med klageren om at fastholde eller ændre ansættelsen, kan vurderingsrådet undlade at videresende klagen til skyldrådet.

Stk. 2. Ved de almindelige vurderinger skal klage være indgivet senest den 1. juli i vurderingsåret. For ansættelser, der foretages efter §§ 4, 4 A, 33 A og 41 A, samt ved de af vurderingsrådene i medfør af § 41 foretagne ansættelser, er klagefristen 1 måned fra modtagelsen af den afgørelse, der klages over.

Stk. 3. Skyldrådet kan se bort fra en overskridelse af klagefristen efter stk. 2 med op til to måneder, når særlige omstændigheder taler derfor. Skatteministeren kan forlænge den nævnte frist på to måneder, når særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 4. Skatteministeren kan bestemme, at et skyldråd skal bortse fra klagefrister og behandle en klage.

§ 43. Hvis skyldrådet ændrer en ansættelse, for hvilken der foreligger afgørelse eller fordeling i medfør af § 33, skal skyldrådet samtidig træffe bestemmelse om, hvilken indflydelse ændringen får på afgørelsen eller fordelingen.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. Forinden skyldrådet træffer en afgørelse, der ikke fuldt ud imødekommer klagerens påstand, skal rådet udarbejde en sagsfremstilling. Denne skal indeholde en redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som påtænkes tillagt betydning ved afgørelsen. Fremstillingen sendes til klageren med opfordring til at fremkomme med bemærkninger til fremstillingen inden for en frist, der fastsættes af skyldrådet.

§ 44. Er en ansættelse m.v. påklaget af en anden end ejendommens ejer, må skyldrådet ikke ændre ansættelsen m.v., forinden der er givet ejeren lejlighed til at udtale sig; i de i § 8, stk. 3, 3. punktum, omhandlede tilfælde skal der gives hver af parterne i salget lejlighed til at udtale sig. Er en fordeling påklaget, skal der gives de øvrige i fordelingen interesserede lejlighed til at udtale sig, forinden ændring af fordelingen finder sted.

Stk. 2. Ønsker klageren eller andre, der har ret til at udtale sig angående ændring af en ansættelse m.v., adgang til personligt møde for skyldrådet, skal der gives pågældende lejlighed til sådant møde.

§ 45. Om skyldrådets afgørelse af klagesager vedrørende ansættelser, fordelinger eller afgørelser i medfør af § 33, stk. 1, skal der gives klageren og de øvrige interesserede skriftlig underretning. Meddelelsens nærmere indhold fastsættes af den centrale told- og skatteforvaltning.

§ 46. Landsskatteretten påkender klager over:

- 1) Skyldråds afgørelser efter § 35, stk. 1, litra b.
- 2) De statslige told- og skattemyndigheders vurderinger efter bemyndigelse efter § 17, stk. 3, 1. pkt., i skattestyrelsesloven.
- 3) Ligningsrådets vurderinger efter § 19, stk. 1, i skattestyrelsesloven.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitel 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.

Stk. 3. Ud over ejeren af den faste ejendom kan klage indgives af de i § 42, stk. 1, 2.-5. pkt., nævnte.

Gældende formulering

Stk. 4. Er en vurdering af en fast ejendom påklaget, kan den centrale told- og skatteforvaltning indbringe andre vurderinger vedrørende ejendommen for Landsskatteretten, der påkender disse vurderinger i forbindelse med klagen.

§ 46 A. Told- og skatteforvaltningen kan foretage besigtigelse af ejendomme i forbindelse med revision af ejendomsvurderinger og som led i udøvelsen af tilsynsfunktionen.

§ 48. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 10. Skatteankenævnet vælger en formand og en eller to næstformænd blandt nævnets medlemmer. Nævnet kan opdele sig i besluttende led bestående af mindst 3 medlemmer, deriblandt formanden. Ved opdelingen skal de besluttende led så vidt muligt sikres en alsidig sammensætning.

Stk. 2. For at det samlede skatteankenævn kan afsige kendelse, skal mindst halvdelen af nævnets medlemmer eller deres stedfortrædere deltage i afgørelsen. For at et besluttende led kan afsige kendelse, skal mindst 3 medlemmer eller deres stedfortrædere deltage i afgørelsen. Formanden eller, hvor denne er forhindret, en næstformand skal deltage i alle afgørelser. I tilfælde af stemmelighed er formandens eller næstformandens stemme afgørende. Ethvert medlem kan kræve en sag forelagt for det samlede skatteankenævn.

Stk. 3.-6. - - -

Lovforslaget

38. § 48 ophæves.

§ 2

I lov om skattemyndighedernes organisation og opgaver m.v. (skattestyrelsesloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 859 af 13. september 2000, som ændret ved § 4 i lov nr. 483 af 7. juni 2001, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »formanden«: »eller en næstformand«.

2. I § 10, *stk. 2, 3. pkt.*, udgår: », hvor denne er forhindret,«.

Gældende formulering

De statslige skattemyndigheder

§ 12 A. Told- og skatteforvaltningen foretager skatteansættelser af indkomst for juridiske personer bortset fra dødsboer. § 3, stk. 4 og 5, § 21, stk. 3, 1.-4. pkt., og § 38 finder tilsvarende anvendelse. Afgørelser i 1. instans efter 1. pkt. påklages til Landsskatteretten.

§ 13. Den centrale told- og skatteforvaltning udarbejder hvert år planer for den almindelige ligning af fysiske personer og dødsboer samt ejendomsvurdering og planer for tilsynet med dette arbejde.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen forsyner de lokale skattemyndigheder og vurderingsmyndighederne med oplysninger til brug ved ligningen af fysiske personer og dødsboer eller vurderingen og giver dem anvisninger med hensyn til den formelle fremgangsmåde og tilrettelæggelsen og gennemførelsen af selve ligningen af fysiske personer og dødsboer eller vurderingen.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 nævnte planer og anvisninger skal godkendes af Ligningsrådet. Når Ligningsrådet har godkendt anvisninger som nævnt i stk. 2, skal de følges af de lokale skattemyndigheder og vurderingsmyndighederne.

Lovforslaget

3. Overskriften til *kapitel 2* affattes således:

»De statslige told- og skattemyndigheder samt vurderingsmyndighederne«.

4. § 12 A affattes således:

»§ 12 A. Told- og skatteforvaltningen foretager skatteansættelser af indkomst for juridiske personer bortset fra dødsboer. § 3, stk. 4 og 5, og § 21, stk. 3, 1.-4. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Afgørelser i 1. instans efter 1. pkt. påklages til Landsskatteretten.

Stk. 2. Skatteministeren kan indgå aftale med en kommunalbestyrelse om udførelse af ligning af juridiske personer bortset fra dødsboer med dertil hørende administrative opgaver. I aftalen kan indgå bestemmelser om ydelse af vederlag til kommunen.«.

5. I § 13, *stk. 1*, udgår: »ejendomsvurdering og«.

6. § 13, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Told- og skatteforvaltningen forsyner de lokale skattemyndigheder og vurderingsanke-nævnene med oplysninger til brug ved ligningen af fysiske personer og dødsboer eller vurderingen og giver de lokale skattemyndigheder anvisninger med hensyn til den formelle fremgangsmåde, tilrettelæggelsen og gennemførelsen af selve ligningen af fysiske personer og dødsboer.«.

7. I § 13, *stk. 3, 2. pkt.*, udgår »og vurderingsmyndighederne«.

Gældende formulering

§ 14. Den centrale told- og skatteforvaltning skal undersøge rigtigheden af de lokale skattemyndigheders afgørelser i de i § 2 nævnte sager og af vurderings- og skyldrådenes afgørelser vedrørende de i vurderingsloven nævnte vurderinger. Dette sker efter regler, der udarbejdes af told- og skatteforvaltningen og godkendes af Ligningsrådet.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen har adgang til indsigt i de lokale skattemyndigheders og vurderingsmyndighedernes konkrete arbejde, herunder til at deltage i skatteankenævnenes, vurderingsrådenes og skyldrådenes møder og forhandlinger uden stemmeret.

Stk. 3.- 4. ...

Stk. 5. Anser told- og skatteforvaltningen en kendelse afsagt af et skatteankenævn for urigtig, kan told- og skatteforvaltningen forelægge kendelsen for Ligningsrådet, jf. § 19. På tilsvarende måde kan told- og skatteforvaltningen forelægge vurderinger foretaget af et vurderingsråd eller et skyldråd for Ligningsrådet.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge de kommunale skattemyndigheder eller vurderingsmyndighederne at foretage ansættelser eller vurderinger, hvor disse med urette ikke er foretaget tidligere. For vurderingernes vedkommende kan told- og skatteforvaltningen bestemme, at nyvurdering kun skal foretages med skattemæssig virkning for fremtiden.

§ 15. Skatteministeren fastsætter landets inddeling i told- og skattekrede og placeringen af regionale told- og skatteforvaltninger.

Lovforslaget

8. I § 14, stk. 1, 1. pkt., ændres: »og af vurderings- og skyldrådenes« til: »og af vurderingsankenævnenes«.

9. I § 14, stk. 2, ændres: »vurderingsmyndighedernes« til: »vurderingsankenævnenes« og », vurderingsrådenes og skyldrådenes« til: »og vurderingsankenævnenes«.

10. I § 14, stk. 5, 2. pkt., ændres »vurderingsråd eller et skyldråd« til: »vurderingsankenævn«.

11. I § 14, stk. 6, 1. pkt., udgår: »eller vurderingsmyndighederne« og: »eller vurderinger«.

12. § 14, stk. 6, 2. pkt., ophæves.

13. §§ 15 og 16 ophæves og i stedet indsættes:

»§ 15. De forvaltningsorganer, der er oprettet efter § 38 A, stk. 1, varetager, i det omfang det bestemmes af den centrale told- og skatteforvaltning, de opgaver, der påhviler denne efter §§ 12, 13 og 14 samt selskabsligning efter § 12 A, stk. 1, og ejendomsvurdering efter § 16.

Gældende formulering

§ 16. De regionale told- og skatteforvaltninger varetager, i det omfang det bestemmes af den centrale told- og skatteforvaltning, de opgaver, der påhviler denne, herunder tilsyn med, at skatteansættelse af indkomst og ejendomsværdi, værdiansættelse m.v. i dødsboer samt vurdering af fast ejendom sker på en behørig og ensartet måde inden for told- og skattekredsene.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter bestemmelser for, i hvilket omfang Københavns og Frederiksberg Kommuner varetager opgaver af den karakter, der påhviler de regionale told- og skatteforvaltninger.

*Lovforslaget**Vurderingsmyndighederne*

§ 16. Told- og skatteforvaltningen vurderer landets faste ejendomme efter reglerne i vurderingsloven.

§ 16 A. Når en almindelig vurdering er afsluttet, udfærdiger told- og skatteforvaltningen en fortegnelse over de foretagne ansættelser.

Stk. 2. Ved almindelig vurdering giver told- og skatteforvaltningen offentligheden adgang til oplysninger om resultatet af vurderingerne inden for en periode af mindst 4 uger. Samtidig kan told- og skatteforvaltningen give offentligheden adgang til oplysninger om tidspunktet for salg af fast ejendom, der er foretaget siden den senest forudgående almindelige vurdering, den beregnede kontante købesum ved disse salg og eventuelle beregningsoplysninger for den konkrete ejendom, der har ligget til grund for told- og skatteforvaltningens skøn.

Vurderingsankenævnene

§ 16 B. Vurderingsankenævnene behandler efter reglerne i §§ 22 A- 22 C klager over told- og skatteforvaltningens vurderinger af fast ejendom efter § 16.

§ 16 C. For hvert amt udnævner skatteministeren et vurderingsankenævn. Endvidere udnævner skatteministeren et fælles vurderingsankenævn for København og Frederiksberg kommuner. Nævnenes medlemstal fastsættes af skatteministeren. Skatteministeren udnævner endvidere en suppleant for hvert medlem af et nævn.

Bilag til f. t. l. vedr. vurderingsloven, skattestyrelsesloven og andre skattelove

Gældende formulering

Lovforslaget

Stk. 2. Forud for udnævnelsen indhentes indstilling fra vedkommende amtsråd eller for så vidt angår vurderingsankenævnet for København og Frederiksberg kommuner fra vedkommende kommunalbestyrelser. Der skal indstilles 2 personer sideordnet for hvert hverv i vurderingsankenævnet. Alene personer, der er valgbar til amtsrådet, kan indstilles. Indstillingen skal være ledsaget af en angivelse af de pågældendes kvalifikationer til at bestride hvervet. Opfylder den hidtidige formand for vurderingsankenævnet eller et hidtidigt medlem af nævnet betingelserne for at kunne fortsætte hvervet, skal den pågældende, hvis den pågældende ønsker det, være en af de to indstillede personer. Udnævnelserne gælder for en periode på 4 år, således at funktionsperioden starter den 1. juli i det år, hvor den kommunale valgperiode starter.

Stk. 3. Afgår et medlem af et vurderingsankenævn eller en suppleant i løbet af funktionsperioden, udnævnes en efterfølger for den tilbageværende del af perioden. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Medlemmer af et vurderingsankenævn eller suppleanter kan, dersom deresandel eller den måde, hvorpå de udfører deres arbejde, giver anledning dertil, afskediges af skatteministeren.

§ 16 D. Vurderingsankenævnet vælger en formand og en eller to næstformænd blandt nævnets medlemmer.

Stk. 2. For at vurderingsankenævnet kan afsige kendelse, skal mindst halvdelen af nævnets medlemmer eller deres stedfortrædere deltage i afgørelsen. Formanden eller en næstformand skal deltage i alle afgørelser. I tilfælde af stemmelighed er formandens eller næstformandens stemme afgørende.

Stk. 3. Hvis et medlem er uenig i en ansættelse, der er foretaget af vurderingsankenævnet, kan medlemmet kræve sine indvendinger imod afgørelsen tilført beslutningsprotokollen og en kopi af protokollatet indsendt til den centrale told- og skatteforvaltning.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regler for vurderingsankenævnenes virksomhed.

Stk. 5. Skatteministeren fastsætter regler om vederlæggelse af vurderingsankenævnenes formænd og medlemmer.

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 17. Stk. 1-2. ---**

Stk. 3. Skatteministeren kan efter indstilling fra Ligningsrådet bemyndige de statslige skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter § 27, stk. 1 og 7, og § 29, stk. 1, i pensionsafkastbeskatningsloven og om ejendomsvurderinger efter § 19, stk. 1, 1. pkt., i skattestyrelsesloven. Ligningsrådet bemyndiges til at henlægge kompetence til at træffe afgørelser efter § 20 A til de statslige skattemyndigheder. Skatteministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser, der er udlagt efter 1. og 2. pkt.

Stk. 4. ---

§ 18. ---

Stk. 2. Ligningsrådet skal godkende de regler, efter hvilke told- og skatteforvaltningen undersøger rigtigheden af de afgørelser, som træffes af de lokale skattemyndigheder og vurderingsmyndighederne, jf. § 14.

Stk. 3.- 4. ---

§ 20. Landsskatteretten behandler efter reglerne i §§ 23-30 klager over afgørelser truffet af de lokale skattemyndigheder, vurderingsråd, skyldråd og told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2.-8. ---

§ 16 E. Told- og skatteforvaltningen stiller sekretariatsbistand til rådighed for vurderingsankenævnene.«.

14. I § 17, stk. 3, 1. pkt., udgår: »og om ejendomsvurderinger efter § 19, stk. 1, 1. pkt., i skattestyrelsesloven«.

15. I § 18, stk. 2, ændres »vurderingsmyndighederne« til: »vurderingsankenævnene«.

16. I § 20, stk. 1, ændres »vurderingsråd, skyldråd« til: »vurderingsankenævn«.

Gældende formulering

Lovforslaget

17. Efter § 22 indsættes:

»Klage til vurderingsankenævnene

§ 22 A. Klage over told- og skatteforvaltningens afgørelser efter § 16 kan indgives af ejeren af den faste ejendom. Er en vurdering foretaget efter begæring af en anden end ejeren, kan klage desuden indgives af den, der har anmodet om vurderingen. I de tilfælde, der er omhandlet i vurderingslovens § 8, stk. 3, 3. pkt., kan både køber og sælger klage over vurderingen. En ejer kan også klage over vurderingen af en andens ejendom, når ejeren har en retlig og økonomisk interesse deri. En kommune kan klage over vurderingen af en ejendom, som kommunen i medfør af lovgivningen vil kunne tilpligtes at overtage.

Stk. 2. Klagen skal være skriftlig og begrundet. Klagen indgives til told- og skatteforvaltningen. Told- og skatteforvaltningen videregiver klagen uden unødigt forsinkelse tillige med en udtalelse om sagen til vurderingsankenævnet. Hvis told- og skatteforvaltningen på grundlag af klagen finder anledning til at genoptage ansættelsen og i den forbindelse opnår enighed med klageren om at fastholde eller ændre ansættelsen, kan told- og skatteforvaltningen undlade at videregive klagen til vurderingsankenævnet.

Stk. 3. Ved de almindelige vurderinger skal klage være indgivet senest den 1. juli i året efter vurderingsåret. For ansættelser, der foretages efter vurderingslovens §§ 4, 4 A eller 33 A eller skattestyrelseslovens § 34, stk. 2, 2. pkt., eller § 35 A, er klagefristen 1 måned fra modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Skatteministeren kan, hvor ganske særlige omstændigheder taler derfor, forlænge den i 1. pkt. fastsatte frist.

Stk. 4. Vurderingsankenævnet kan se bort fra en overskridelse af klagefristen efter stk. 3, når særlige omstændigheder taler derfor.

§ 22 B. Hvis vurderingsankenævnet ændrer en ansættelse, for hvilken der foreligger afgørelse eller fordeling i medfør af vurderingslovens § 33, skal vurderingsankenævnet samtidig træffe bestemmelse om, hvilken indflydelse ændringen får på afgørelsen eller fordelingen.

Gældende formulering

§ 23. Landsskatteretten påkender klager over afgørelser af:

1) - 4)

5) Spørgsmål om vurdering af fast ejendom efter § 19, stk. 1, jf. § 17, stk. 3, 1. pkt.

6) - 7)...

Stk. 2. ---

§ 34. ---

Stk. 2. Ønsker en skattepligtig at få ændret sin skatteansættelse, skal den skattepligtige senest 3 år efter udløbet af det pågældende indkomstår fremlægge nye oplysninger, der kan begrunde ændringen.

Stk. 3.-5. ---

Lovforslaget

§ 22 C. Klageren eller andre klageberettigede har ret til at udtale sig skriftligt eller mundtligt over for vurderingsankenævnet, før klagen afgøres.«.

18. § 23, stk. 1, nr. 5, affattes således:

»5) Spørgsmål om vurdering af fast ejendom efter § 16 B, § 19, stk. 1, og § 22 B.«.

19. Efter § 23 indsættes:

»§ 23 A. I de i § 23, stk. 1, nr. 5, nævnte tilfælde kan klage indgives af de i § 22 A, stk. 1, nævnte personer og kommuner.

Stk. 2. Er der klaget over en vurdering af en fast ejendom, kan den centrale told- og skatteforvaltning indbringe andre vurderinger vedrørende ejendommen, der er en følge af klagen, for Landsskatteretten, der påkender disse vurderinger i forbindelse med klagen.«.

20. I § 34, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Ønsker en klageberettiget, jf. § 22 A, stk. 1, at få ændret en ansættelse af en fast ejendom, skal den klageberettigede senest 3 år efter udløbet af det pågældende vurderingsår fremlægge nye oplysninger, der kan begrunde ændringen.«.

21. I kapitel 4 indsættes efter § 35:

»§ 35 A. Når et vurderingsankenævn eller Landsskatteretten har påkendt en vurdering, kan told- og skatteforvaltningen genoptage nyere vurderinger af den pågældende ejendom, i det omfang vurderingsankenævnets eller Landsskatterettens afgørelse giver anledning til ændring heraf.«.

Gældende formulering

§ 36. De lokale og statslige skattemyndigheder kan ikke træffe afgørelse i sager, som er nævnt i § 2, i det omfang Ligningsrådet eller Landsskatteretten har taget stilling til sagen ved kendelse.

Stk. 2. Ligningsrådet kan ikke træffe afgørelse i sager, som er nævnt i § 2, i det omfang Landsskatteretten har taget stilling til sagen ved kendelse.

§ 36 A. Ingen kan samtidig være medlem af eller stedfortræder i et skatteankenævn, Ligningsrådet eller Landsskatteretten.

Lovforslaget

22. § 36 affattes således:

»**§ 36.** De lokale skattemyndigheder, de statslige told- og skattemyndigheder, vurderingsmyndighederne samt vurderingsankenævnene kan ikke træffe afgørelse i sager, i det omfang Ligningsrådet eller Landsskatteretten har taget stilling til sagen ved kendelse.

Stk. 2. Ligningsrådet kan ikke træffe afgørelse i sager, i det omfang Landsskatteretten har taget stilling til sagen ved kendelse.«

23. I § 36 A indsættes som stk. 2:

»*Stk. 2.* Medlemmer af kommunalbestyrelser, skatteankenævn, Ligningsrådet eller Landsskatteretten kan ikke udnævnes som medlemmer af et vurderingsankenævn. Et medlem af et vurderingsankenævn, der indvælges i en kommunalbestyrelse eller bliver medlem af et skatteankenævn, Ligningsrådet eller Landsskatteretten, skal fratræde.«

24. Efter § 36 A indsættes:

»**§ 36 B.** Told- og skatteforvaltningen kan foretage fornøden besigtigelse af en ejendom i forbindelse med vurderingen af ejendommen efter § 16, og som led i udøvelsen af tilsynsfunktionen efter § 12 eller i forbindelse med Ligningsrådets revision af ejendomsvurderinger efter § 19, stk. 1.

Stk. 2. Vurderingsankenævnet kan foretage fornøden besigtigelse af en ejendom. Vurderingsankenævnet kan bemyndige told- og skatteforvaltningen, jf. § 16 E, til på sine vegne at foretage besigtigelse af ejendommen.«

Gældende formulering

§ 37. De kommunale og statslige skattemyndigheder skal under ansvar efter §§ 152-152 a, og §§ 152 c-152 f, i straffeloven iagttage ubetinget tavshed overfor uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervs-mæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med. Det samme gælder de kommunale myndigheder, der forestår opkrævning og inddrivelse af skatter, for så vidt angår dette arbejde.

§ 38. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Det samme gælder afgørelser på ministerens forretningsområde i øvrigt. Endvidere kan ministeren fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 2. Skatteministeren kan på sit forretningsområde fastsætte regler om henstand i forbindelse med klage.

Stk. 3. Skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan indgå aftaler med en kommualbestyrelse om udførelsen af ligning af juridiske personer bortset fra dødsboer med dertil hørende administrative opgaver. I aftalen, der kan være et- eller flerårig, kan indgå bestemmelser om ydelse af vederlag til kommunen.

Lovforslaget

25. I § 37 indsættes som 3. og 4. pkt.:

»Forpligtelsen gælder tillige for sagkyndige medhjælpere samt i øvrigt enhver, der som følge af et i henhold til aftale med det offentlige påtaget arbejde kommer til kundskab om sådanne forhold. Er aftalen indgået med en virksomhed, gælder forpligtelsen alle, der under deres arbejde i virksomheden får kundskab om forhold som de ovennævnte.«

26. § 38 ophæves og i stedet indsættes:

»§ 38. Skatteministeren kan på sit forretningsområde fastsætte regler om henstand i forbindelse med klage.

§ 38 A. Skatteministeren fastsætter landets inddeling i told- og skatte kredse og placeringen af regionale told- og skatteforvaltninger. Skatteministeren kan i øvrigt oprette særlige centrale eller regionale forvaltningsorganer under den centrale told- og skatteforvaltning.

Stk. 2. Skatteministeren kan bemyndige statslige told- og skatteforvaltninger eller kommunale myndigheder til at træffe afgørelse på ministerens forretningsområde. Endvidere kan ministeren fastsætte regler om adgang til at klage, herunder om at der ikke kan klages til anden administrativ myndighed.«

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 3

I lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 875 af 4. oktober 2001, foretages følgende ændring:

§ 58 A. ---

Stk. 2. Er udgiften til ombygning eller forbedring afholdt på en bygning m.v., der er anskaffet den 1. januar 1982 eller senere, er beregningsgrundlaget afskrivningsgrundlaget for året før det indkomstår, hvori udgiften kan fradrages. Er bygningen m.v. anskaffet før denne dato, opgøres beregningsgrundlaget som den del af ejendomsværdien, der kan henføres til afskrivningsberettigede bygninger m.v. Ved opgørelsen benyttes den seneste ejendomsværdi, der er ansat inden begyndelsen af det indkomstår, hvori udgiften til ombygningen eller forbedringen afholdes.

Stk. 3. ---

1. § 58 A, *stk. 2, 3. pkt.*, udgår og i stedet indsættes:

»Ved opgørelsen benyttes ejendomsværdien pr. seneste 1. oktober forud for det indkomstår, hvori udgiften eller forbedringen afholdes. I tilfælde, hvor der ikke er ansat en ejendomsværdi, benyttes handelsværdien pr. seneste 1. oktober forud for det indkomstår, hvori udgiften eller forbedringen afholdes.«

§ 4

I lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat (Ejendomsværdiskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1051 af 29. november 2000, som ændret ved § 5 i lov nr. 1286 af 20. december 2000, foretages følgende ændringer:

§ 4. ---

Stk. 2. Som beregningsgrundlag anvendes den ejendomsværdi, der er ansat for den pågældende ejendom pr. 1. januar i indkomståret, jf. dog *stk. 3*. Ved opgørelsen af beregningsgrundlaget efter *stk. 1, nr. 2*, medregnes kun den del af ejendomsværdien, der er henført til ejerens lejlighed. Ved opgørelsen af beregningsgrundlaget efter *stk. 1, nr. 3*, medregnes kun den del af ejendomsværdien, der er henført til stuehuset m.v. Ved opgørelsen af beregningsgrundlaget efter *stk. 1, nr. 4, 5, 9 og 10*, medregnes kun den del af ejendomsværdien, der er henført til ejerens bolig. Som beregningsgrundlag for ejendomme som nævnt i *stk. 1, nr. 6-8*, anvendes den ejendomsværdi, der er ansat for den lejlighed, som ejeren, henholdsvis deltageren, bebor.

1. I § 4, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »den ejendomsværdi, der er ansat for den pågældende ejendom pr. 1. januar i indkomståret, jf. dog *stk. 3*« til: »den ejendomsværdi, der er ansat for den pågældende ejendom pr. 1. oktober i indkomståret, jf. dog *stk. 3 og 5*«.

Gældende formulering

Stk. 3. Som beregningsgrundlag for ejendomme omfattet af stk. 1, nr. 11, anvendes handelsværdien af ejendommen pr. 1. januar i indkomståret. Stk. 4 finder dog tilsvarende anvendelse på ejendomme beliggende i udlandet. Stk. 2, 2.-4. pkt., finder endvidere tilsvarende anvendelse. Den skattepligtige skal ved indgivelsen af selvangivelse oplyse handelsværdien af ejendommen m.v. pr. 1. januar i det pågældende indkomstår.

Stk. 4. Anvender den skattepligtige et andet indkomstår end kalenderåret (forskudt indkomstår), beregnes ejendomsværdiskatten på grundlag af den ejendomsværdi, der er ansat pr. 1. januar i det kalenderår, som det forskudte indkomstår træder i stedet for.

Lovforslaget

2. I § 4, stk. 3, 1. og 3. pkt., ændres »1. januar« til: »1. oktober«.

3. I § 4, stk. 4, ændres »den ejendomsværdi, der er ansat pr. 1. januar« til: »den ejendomsværdi, der er ansat pr. 1. oktober«.

4. I § 4 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Er der foretaget om- eller tilbygning, der ikke er omfattet af ejendomsvurderingen pr. 1. oktober i året før indkomståret, men af ejendomsvurderingen pr. 1. oktober i indkomståret, beregnes ejendomsværdiskatten af den ejendomsværdi, der er ansat for den pågældende ejendom pr. 1. oktober i året før indkomståret.«.

§ 5

I lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 876 af 20. september 2000, som ændret ved lov nr. 1270 af 20. december 2000, foretages følgende ændringer:

Gældende formulering

§ 22. Når en i flere kommuner beliggende ejendom er vurderet under ét, foretages der, jf. § 33, stk. 2, i lov om vurdering af landets faste ejendomme, af vedkommende vurderingsråd ved vurderingerne en fastsættelse af, hvor stor en del af grundværdien for den pågældende ejendom og eventuelle fradrag for forbedringer, der må henføres til hver af kommunerne. Såfremt ejendommen er delvis fritaget for grundskyld til kommunen, skal vurderingsrådet, jf. § 33, stk. 2, i lov om vurdering af landets faste ejendomme, efter begæring af enhver af kommunerne fastsætte, hvorledes den ikke fritagne del af grundværdien (med eventuelt fradrag for forbedringer) fordeler sig på kommunerne.

Stk. 2. De af vurderingsrådene i henhold til stk. 1 truffene afgørelser kan såvel af vedkommende skattepligtige som af de interesserede kommunalbestyrelser indankes for vedkommende skyldråd og for Landsskatteretten i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit G i lov om vurdering af landets faste ejendomme.

§ 23 A. *Stk. 1.-4.* - - -

Stk. 5. Vurderingsrådene skal på kommunalbestyrelsens begæring foretage de fordelinger af ejendomsværdien og grundværdien, der er fornødne for beregningen af den her omhandlede dækningsafgift. Finansministeren fastsætter det vederlag, kommunerne skal erlægge til vurderingsrådene for foretagelse af de nævnte fordelinger, såfremt fordeling ikke begæres foretaget i forbindelse med en vurdering.

Lovforslaget

1. I § 22, *stk. 1*, ændres i 1. pkt. »vurderingsråd« til: »vurderingsmyndighed«, og i 2. pkt., ændres »vurderingsrådet« til: »vurderingsmyndigheden«.

2. I § 22, *stk. 2*, ændres »vurderingsrådene« til: »vurderingsmyndighederne« og »skyldråd« til: »vurderingsankenævne«.

3. I § 23 A, *stk. 5*, ændres i 1. pkt. »Vurderingsrådene« til: »Vurderingsmyndighederne« og i 2. pkt. ændres »vurderingsrådene« til: »vurderingsmyndighederne«.

4. § 23 A, *stk. 5*, affattes således:

»*Stk. 5.* Vurderingsmyndighederne skal på kommunalbestyrelsens anmodning foretage de ansættelser eller årsreguleringer af ejendomsværdien og grundværdien samt de fordelinger heraf, der er fornødne for beregning af den her omhandlede dækningsafgift. Skatteministeren fastsætter det vederlag, som kommunerne skal betale til vurderingsmyndighederne for foretagelse af de nævnte vurderinger og fordelinger.«

Gældende formulering

§ 26. Skatteåret løber fra 1. januar til 1. oktober.

Stk. 2. Ansættelserne ved de i medfør af lov om vurdering af landets faste ejendomme foretagne almindelige vurderinger lægges til grund ved skatteberegningen fra og med det første skatteår, der tager sin begyndelse i det kalenderår, der følger efter det, i hvilket vurderingen er foretaget.

§ 29 A. *Stk. 1.-2.* - - -

Stk. 3. For hvert skatteår i godtgørelsesperioden fastsættes af vurderingsrådet et beløb, der skal angive forskellen mellem den afgiftspligtige grundværdi, der har været gældende for ejendommen for det pågældende skatteår, og den afgiftspligtige grundværdi, ejendommen må antages at ville være blevet ansat til, hvis den havde ligget i landzone.

Stk. 4.-9. - - -

§ 16. *Stk. 1.-4.* - - -

Lovforslaget

5. § 26, *stk. 2.*, affattes således:

»*Stk. 2.* Ansættelserne ved de i medfør af lov om vurdering af landets faste ejendomme foretagne almindelige vurderinger eller årsreguleringer lægges til grund ved skatteberegningen fra og med det første skatteår, der tager sin begyndelse i det andet kalenderår, der følger efter det, i hvilket vurderingen er foretaget.«.

6. I § 29 A, *stk. 3.*, ændres »vurderingsrådet« til: »vurderingsmyndigheden«.

§ 6

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 887 af 8. oktober 2001, foretages følgende ændringer:

1. I § 16, *stk. 5, 1. pkt.*, ændres »ejendomsværdien pr. 1. januar i rådighedsåret« til: »ejendomsværdien pr. 1. oktober i året før rådighedsåret eller, i tilfælde hvor der ikke er ansat en ejendomsværdi, handelsværdien pr. 1. oktober året før rådighedsåret.«.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 5. Den skattepligtige værdi af en sommerbolig, der er stillet til rådighed af en arbejdsgiver som nævnt i stk. 1, sættes til 1/2 pct. pr. uge af ejendomsværdien pr. 1. januar i rådighedsåret for hver af ugerne 22-34 og 1/4 pct. for hver af årets øvrige uger. Såfremt en sommerbolig som led i et ansættelsesforhold er stillet til rådighed for en ansat direktør eller en anden medarbejder med væsentlig indflydelse på egen aflønningsform, anses den pågældende at have sommerboligen til rådighed hele året. Hvis sommerboligen er stillet til rådighed for flere direktører eller andre medarbejdere med væsentlig indflydelse på egen aflønningsform, fordeles den skattepligtige værdi ligeligt. Den skattepligtige værdi nedsættes i forhold til antallet af dage, sommerboligen stilles til rådighed for eller udlejes til andre personer, som ikke er omfattet af 3. pkt., eller som ikke er nærtstående. 2.-4. pkt. finder dog ikke anvendelse, såfremt sommerboligen som led i et ansættelsesforhold stilles til rådighed for andre ansatte, som er uden væsentlig indflydelse på egen aflønningsform, eller som ikke er nærtstående, i 13 uger eller mere pr. år, heraf mindst 8 uger i perioden uge 22-34. Som nærtstående anses den skattepligtiges ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med ægte slægtskabsforhold. Den skattepligtige værdi efter 1. og 2. pkt. nedsættes med den skattepligtiges betaling i indkomståret til arbejdsgiveren m.v. for råderetten.

Stk. 6-8. - - -

Gældende formulering

Stk. 9. Stk. 7 og 8 omfatter ikke boliger, der er stillet til rådighed som led i et ansættelsesforhold, hvis den ansatte er direktør eller en anden medarbejder med væsentlig indflydelse på egen aflønningsform. For denne persongruppe sættes den skattepligtige værdi til 6 pct. af den del af beregningsgrundlaget, der ikke overstiger et grundbeløb på 2.150.000 kr., og 8 pct. af resten. Grundbeløbet i 2. pkt. reguleres efter ejendomsværdiskattelovens § 14. Beregningsgrundlaget er det største beløb af enten ejendomsværdien pr. 1. januar i indkomståret eller anskaffelsessummen opgjort i henhold til ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 2 eller 3, med tillæg af forbedringer foretaget efter anskaffelsen, dog kun forbedringer foretaget inden den 1. januar i indkomståret. Såfremt anskaffelsessummen er opgjort efter ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 3, 1. eller 2. pkt., medregnes kun forbedringer foretaget efter den 19. maj 1993. Forbedringsudgifter på bygninger, der er undergivet fredning i henhold til bygningsfredningsloven eller forbedringsudgifter, som modsvares af tilskud m.v., der er skattefrie, skal ikke tillægges. Når anskaffelsessummen opgøres efter ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 3, er selskabets valg af anskaffelsessum bindende i forhold til senere opgørelser efter denne bestemmelse. Ved opgørelsen af beregningsgrundlaget for boliger, for hvilke ejendomsværdien fordeles efter vurderingslovens § 33, stk. 5, 2. pkt., § 33, stk. 6, 2. pkt., eller § 33, stk. 7, 2. pkt., skal kun den del, der tjener til bolig for den ansatte, medregnes. Ved opgørelsen af beregningsgrundlaget for andre boliger skal den del, der udelukkende anvendes erhvervsmæssigt, ikke medregnes. Hvis arbejdsgiveren m.v., jf. stk. 1, sælger helårsboligen til en ny arbejdsgiver m.v., jf. stk. 1, hvor den ansatte direktør m.v., jf. 1. pkt., også har væsentlig indflydelse på egen aflønning, anvendes anskaffelsessummen fra ansættelsesforholdet hos den sælgende arbejdsgiver m.v., såfremt den er højest. Herudover medregnes udgifter til ejendomsskatter, som afholdes af arbejdsgiveren m.v., jf. stk. 1, til den skattepligtige indkomst. Den skattepligtige værdi nedsættes med den skattepligtiges betaling i indkomståret til arbejdsgiveren m.v. for råderetten. 2.-11. pkt. finder ikke anvendelse, såfremt en ansat direktør eller en medarbejder med væsentlig indflydelse på egen aflønningsform ifølge anden lovgivning er omfattet af og opfylder en pligt til at bebo helårsboligen.

Lovforslaget

2. I § 16, stk. 9, 4. pkt., ændres »ejendomsværdien pr. 1. januar i indkomståret« til: »ejendomsværdien pr. 1. oktober i året før indkomståret eller, i tilfælde hvor der ikke er ansat en ejendomsværdi, handelsværdien pr. 1. oktober året før indkomståret,«.

Gældende formulering

Stk. 10-12. - - -

Lovforslaget

§ 7

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (Selskabsskatteoven), jf. lovbekendtgørelse nr. 299 af 27. april 2000, som ændret ved bl.a. § 1 i lov nr. 1278 af 20. december 2000 og senest ved § 2 i lov nr. 1033 af 17. december 2001, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 D, stk. 3 og 4, indsættes efter »ejendomsværdien ved den seneste vurdering forud for det indkomstår, der er grundlaget for den første skatteansættelse«: », eller, i tilfælde hvor der ikke er ansat en ejendomsværdi, handelsværdien pr. seneste 1. oktober forud for det indkomstår, der er grundlaget for den første skatteansættelse«.

§ 5 D. Stk. 1-2. - - -

Stk. 3. På bygninger, der er afskrivningsberettigede efter afskrivningsloven, og installationer, der udelukkende tjener sådanne bygninger, og som er anskaffet eller fuldført før overgangen til skattepligt, foretages afskrivning på grundlag af den værdi, hvormed bygningen eller installationen indgår i ejendomsværdien ved den seneste vurdering forud for det indkomstår, der er grundlaget for den første skatteansættelse.

Stk. 4. På installationer, der er afskrivningsberettigede efter afskrivningslovens § 15, stk. 2, og som er anskaffet eller fuldført før overgangen til skattepligt, foretages afskrivning på grundlag af den værdi, hvormed installationen skønnes at indgå i ejendomsværdien ved den seneste vurdering forud for det indkomstår, der er grundlaget for den første skatteansættelse.

Stk. 5-8. - - -

Stk. 9. Ved opgørelse af fortjeneste eller tab efter ejendomsavancebeskatningsloven for fast ejendom, der er erhvervet før overgangen til skattepligt, træder ejendomsværdien ved den seneste vurdering forud for det indkomstår, der er grundlaget for den første skatteansættelse, i stedet for anskaffelsessummen. Selskabet eller foreningen m.v. kan dog vælge at lægge anskaffelsessummen omregnet til kontantværdi til grund. Ved opgørelsen af fortjeneste eller tab anvendes ejendommens faktiske anskaffelsestidspunkt, dog således at ved opgørelsen af tillæg efter ejendomsavancebeskatningslovens § 5 anses den pågældende ejendom som erhvervet ved begyndelsen af det indkomstår, der er grundlaget for den første skatteansættelse.

2. I § 5 D, stk. 9, indsættes efter »ejendomsværdien ved den seneste vurdering forud for det indkomstår, der er grundlaget for den første skatteansættelse«: », eller, i tilfælde hvor der ikke er ansat en ejendomsværdi, handelsværdien pr. seneste 1. oktober forud for det indkomstår, der er grundlaget for den første skatteansættelse«.

*Gældende formulering**Lovforslaget**Stk. 10. - - -***§ 14. Stk. 1.-4. - - -**

Stk. 5. Fast ejendom medregnes til den ved indkomstårets udgang fastsatte ejendomsværdi med fradrag af byrder, som der ikke er taget hensyn til ved vurderingen, jf. dog 2. pkt. Ejendomme, som omfatter mindst 25 ha skov, medregnes til den i 1. pkt. opgjorte værdi med et nedslag i ejendomsværdien på 40 pct. af den af vurderingsmyndighederne til skov henførte del af ejendomsværdien.

*Stk. 6-8. - - -***3. § 14, stk. 5, affattes således:**

»*Stk. 5.* Fast ejendom medregnes til den pr. 1. oktober i indkomståret fastsatte ejendomsværdi med fradrag af byrder, som der ikke er taget hensyn til ved vurderingen, eller, i tilfælde hvor der ikke er ansat en ejendomsværdi, handelsværdien pr. 1. oktober i indkomståret, jf. dog 2. pkt. Ejendomme, som omfatter mindst 25 ha skov, medregnes til den i 1. pkt. opgjorte værdi eller handelsværdien med et nedslag på 40 pct. af den del af ejendomsværdien eller handelsværdien, der kan henføres til skov.«.

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 8

I lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (virksomhedsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1 af 2. januar 2002, foretages følgende ændring:

§ 3. Stk. 1.-3. - - -

Stk. 4. Fast ejendom medregnes til den kontante anskaffelsessum eller den ved indkomstårets begyndelse fastsatte ejendomsværdi med fradrag af byrder, som der ikke er taget hensyn til ved vurderingen, og tillæg af eventuel ikke medregnet anskaffelsessum for ombygning, forbedringer m.v. Udelukkende erhvervsmæssigt benyttede driftsmidler og skibe omfattet af afskrivningslovens kapitel 2 medregnes til den afskrivningsberettigede saldo værdi ved indkomstårets begyndelse, jf. afskrivningslovens § 5, stk. 2. Delvis erhvervsmæssigt benyttede driftsmidler og skibe omfattet af afskrivningslovens kapitel 2 medregnes til den uafskrevne del af det afskrivningsberettigede beløb ved indkomstårets begyndelse. Negativ saldo kan ikke fradrages. Andre løsøre genstande medregnes til handelsværdien. Dog medregnes varer, der omfattes af lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m.v., samt husdyrbesætninger, der omfattes af lov om den skattemæssige behandling af husdyrbesætninger, til værdien opgjort efter reglerne i disse love. Øvrige aktiver medregnes til anskaffelsessummen med fradrag af skattemæssige afskrivninger. I det omfang anskaffelsessummen omregnes til kontantværdi, anvendes denne. Driftsmidler, der hidtil udelukkende har været anvendt privat, og som skal anvendes fuldt ud erhvervsmæssigt, anses for indskudt til handelsværdien. Virksomhedens gæld fragår til kursværdien.

Stk. 5.-7. - - -

1. I § 3, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »den ved indkomstårets begyndelse fastsatte ejendomsværdi med fradrag af byrder, som der ikke er taget hensyn til ved vurderingen, og tillæg af eventuel ikke medregnet anskaffelsessum for ombygning, forbedringer m.v.« : », eller, i tilfælde hvor der ikke er ansat en ejendomsværdi, handelsværdien pr. seneste 1. oktober forud for indkomstårets begyndelse med tillæg af eventuel ikke medregnet anskaffelsessum for ombygning, forbedringer m.v.«.

Til lovforslag nr. L 180. Skriftlig fremsættelse (20. marts 2002)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af vurderingsloven, skattestyrelsesloven og andre skattelove (Forenkling og modernisering af vurderingsorganisationen og vurderingsprocessen m.v.).

(Lovforslag nr. L 180).

Formålet med dette lovforslag er at forenkle og modernisere vurderingsorganisationen og vurderingsprocessen. Forslaget er en opfølgning af regeringspapiret om nedlæggelse af råd og nævn, hvori det anføres, at der skal ske en tilpasning af bevillinger og eventuelle opgaver for vurderingsråd og skyldråd.

For så vidt angår vurderingsorganisationen foreslås det, at de nuværende 224 vurderingsråd og 27 skyldråd nedlægges pr. 1. maj 2002, hvor deres funktionsperiode udløber. Vurderingen skal herefter foretages af told- og skatteregionerne.

Det foreslås, at der som klageorgan pr. 1. juli 2002 oprettes 15 uafhængige vurderingsankenævn (ét for hvert af de 14 amter og ét fælles for København og Frederiksberg Kommune) med i gennemsnit 5 medlemmer og sekretariatsbistand af regionerne.

For så vidt angår vurderingsprocessen foreslås der - set i lyset af skattestoppet og ønsket om regelforenkling - enklere (lettere administrerbare), mere forsigtige og fornuftige regler for vurderingen af fast ejendom. I forbindelse hermed foreslås:

– Forenkling af vurderingsforslagssystemet, således at der fremover opereres med færre parametre end i dag. Det vil sige, at der tages hensyn til ejendommens beliggenhed, areal og al-

der, hvorimod der ikke gives tillæg for stråtag, brændeovn eller solvarme, ligesom der ikke skal tages hensyn til ejendommens badeværelses-, toilet- eller køkkenforhold eller lignende.

- Reduktion af antallet af vurderede ejendomme, idet der kun skal foretages vurdering i de tilfælde, hvor det har betydning for ejendomsbeskatningen. Hvis en kommune ønsker en vurdering af ejendomsværdien af hensyn til dækningsafgiften eller en anden myndighed eller en borger ønsker en særskilt vurdering, må staten kompenseres.
- Vurdering hvert andet år (mod nu, hvert år) med mellemliggende årsreguleringer på amtsniveau og mellemliggende årsomvurderinger af ejendomme, hvor der er sket større ændringer af grund eller bygning.

Det foreslås desuden, at der indføres en særregel for store parcelhusgrunde og sommerhusgrunde, hvorefter det såkaldte byggeretsprincip ikke skal gælde i de tilfælde, hvor parcelhuset eller sommerhuset er placeret således på grunden, at grunden ikke kan udstykkes.

Regeringen vil på længere sigt overveje yderligere forenklinger af den offentlige vurdering, bl.a. en afskaffelse af den særlige grundværdiansættelse. En sådan forenkling vil imidlertid, hvis kommunerne skal have samme provenu, som de i dag har af grundskylden, give anledning til en række fordelingsmæssige konsekvenser, dels kommunerne imellem, dels mellem de forskellige typer ejendomme. Ændringerne må derfor indgå i en større sammenhæng.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling, da jeg gerne vil have forslaget vedtaget så betids, at loven kan træde i kraft den 1. maj 2002.